

การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินและการทำงาน
กรณีศึกษา: พนักงานบริษัท ประชาอาภรณ์ จำกัด (มหาชน)

สารนิพนธ์
ของ
สุจิตรา เตยานุรักษ์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ
ตุลาคม 2553

การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินและการทำงาน
กรณีศึกษา: พนักงานบริษัท ประชาอาภรณ์ จำกัด (มหาชน)

สารนิพนธ์
ของ
สุจิตรา เตยานุรักษ์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ
ตุลาคม 2553
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินและการทำงาน
กรณีศึกษา: พนักงานบริษัท ประชาอาภรณ์ จำกัด (มหาชน)

บทคัดย่อ
ของ
สุจิตรา เตยานุรักษ์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ
ตุลาคม 2553

สุจิตรา เตยานุรักษ์. (2553). การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการ
ทำงานกรณีศึกษา: พนักงานบริษัทประชาอาภรณ์ จำกัด (มหาชน). สารนิพนธ์ ศ.ม.
(เศรษฐศาสตร์การจัดการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์: รองศาสตราจารย์ ดร.พิศมัย จารุจิตติพันธ์.

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาเกี่ยวกับ 1)ระดับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับ
ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 2) ระดับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและ
การทำงาน 3) ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับ
ระดับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงาน และ 4) ผลจากการ
ประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ
พนักงานระดับปฏิบัติการบริษัท ประชาอาภรณ์ จำกัด (มหาชน) จำนวน 166 คน เครื่องมือที่ใช้ในการ
รวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ สถิติพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

พนักงานส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 26-30 ปี สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี
สถานภาพโสด เป็นพนักงานรายวัน มีประสบการณ์การทำงานอยู่ในช่วง 0.1-5 ปี มีรายได้จากการ
ประกอบอาชีพอยู่ในช่วง 11,501-16,000 บาท และไม่มีรายได้จากการประกอบอาชีพเสริม พนักงานมี
ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยมีความรู้ความ
เข้าใจด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัวเองมากที่สุด รองลงมาคือด้านเงื่อนไขคุณธรรม ด้านเงื่อนไขความรู้
ด้านความพอประมาณ และด้านแนวคิดของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ตามลำดับ พนักงานมีการ
ประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงานอยู่ในระดับปานกลางทั้งในช่วง
ก่อนและหลังการรับรู้เกี่ยวกับหลักการพึ่งตนเองตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและมี
ความสัมพันธ์กับระดับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงร้อยละ 36 พนักงานส่วน
ใหญ่มีความคิดเห็นว่าการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิต ส่งผลให้ค่าใช้จ่าย
โดยรวมลดลง การออมโดยรวมเพิ่มสูงขึ้น ภาระหนี้สินลดลง สำหรับด้านการทำงานมีความคิดเห็นว่าการ
หลังประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงส่งผลให้ปริมาณงาน/ผลงานที่ได้รับมีจำนวนลดลง
ระยะเวลาที่ใช้ในการทำงานลดลง ผลงานมีคุณภาพและความถูกต้องเพิ่มมากขึ้น

คำสำคัญ : ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง หลักการพึ่งตนเอง ผลจากการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจ
พอเพียง

APPLICATION OF THE PHILOSOPHY OF SUFFICIENCY ECONOMY TO DAILY LIVING AND
WORKING: A CASE OF WORKER IN PEOPLE'S GARMENT COMPANY LIMITED

AN ABSTRACT
BY
SUCHITTRA TEYANURAK

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Economics Degree in Managerial Economics
at Srinakharinwirot University

October 2010

Suchittra Teyanurak. (2010). *Application of the Philosophy of Sufficiency Economy to Daily Living and Working : A case of Worker in People's Garment Company Limited*. Master's Project, M. Econ. (Managerial Economics). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor: Assoc.Prof.Dr. Pisamai Jarujittipant.

The purposes of this research were to study 1) level of knowledge and understanding of the philosophy of sufficiency economy (PSE), 2) level of application of the PSE to daily living and working, 3) relations between knowledge and understanding and application of the PSE to daily living and working, and 4) the results from application of the PSE to daily living and working. The 166 samples of People's Garment Public Company Limited were conducted in this research. The questionnaires were employed as the research tool. The statistics, frequency, percentage, mean, and standard deviation were employed to describe the data and the hypotheses were tested by using statistic and Pearson' Correlation Coefficient.

The major results were concluded as follow:

Most of the samples were female, aged between 26-30 years, education level is Bachelor's degree, single and daily staff. Their experiences were 0.1-5 years. They had earned income approximately 11,501-16,000 baht per month with no any income. Most of them had knowledge and understanding of the PSE at high level. The first level is self-immunity, the second is knowledge, the third is moderation and the last is rationality principle, respectively. The application of the PSE to daily living and working was at moderate level. Both before and after the application and had 36% related with the level of knowledge and understanding of the PSE.

In the officers opinions, the results from applying the PSE to daily living effected to less expense, more saving and less debt. In the aspect of working, the outputs were decreased with less time. The quality and accuracy had simultaneous increased.

Keywords: the philosophy of sufficiency economy (PSE), the results of application of the PSE

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการ
สอบได้พิจารณาสารนิพนธ์เรื่อง การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการ
ทำงาน กรณีศึกษา พนักงานบริษัท ประชาอาภรณ์ จำกัด (มหาชน) ของสุจิตรา เตยานุรักษ์ ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
เศรษฐศาสตร์การจัดการ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.พิศมัย จารุจิตติพันธ์)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.พิศมัย จารุจิตติพันธ์)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.พิศมัย จารุจิตติพันธ์)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รวิพรรณ สาลีผล)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ณัฐกา ดันสกุล)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

.....คณบดีสำนักวิชาเศรษฐศาสตร์และนโยบายสาธารณะ
(รองศาสตราจารย์ ดร.เรณู สุขารมณ์)

วันที่ เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2553

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยดี ด้วยความกรุณาของ รองศาสตราจารย์ ดร.พิศมัย จารุจิตติพันธ์ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รวิพรรณ สาลีผล และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ญัฐภา ตันสกุล กรรมการสอบสารนิพนธ์ ที่ได้เสียสละเวลาอันมีค่าในการให้คำแนะนำ คำปรึกษา และข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ ตลอดจนช่วยแนะแนวทางการแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆของสารนิพนธ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ให้ความรู้และประสบการณ์ต่างๆ ซึ่งเป็นประโยชน์ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ตลอดจนขอขอบคุณเพื่อน ๆ ทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือ

ผู้วิจัยขอขอบคุณพนักงานบริษัท ประชาอาภรณ์ จำกัด (มหาชน) ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทุกท่านที่ได้เสียสละเวลาในการให้ข้อมูลสำหรับการเก็บข้อมูลที่มีค่าในการวิจัยครั้งนี้

และที่สำคัญที่สุดผู้วิจัยขอขอบพระคุณ บิดา มารดา และพี่ชายที่ให้การดูแล ช่วยเหลือ ให้กำลังใจ และคอยให้คำปรึกษา ทำให้ผู้วิจัยมีความมุ่งมั่น อดทน จนสามารถบรรลุเป้าหมายได้ดังที่ตั้งใจไว้

คุณค่าอันพึงมีจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณแด่ คุณพ่อ คุณแม่ สมาชิกในครอบครัว ครู อาจารย์ เจ้าของเอกสารที่ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า และผู้มีพระคุณทุกท่านที่ได้ให้การช่วยเหลือสนับสนุน จนได้รับความสำเร็จในที่สุด

สุจิตรา เตยานุรักษ์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	5
ความสำคัญของการวิจัย.....	6
ขอบเขตของการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	8
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	12
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	13
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	13
แนวคิดเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง.....	13
แนวคิดเกี่ยวกับหลักการพึ่งตนเอง.....	19
ทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้ ทักษะคนดี และพฤติกรรม.....	22
แนวคิดเกี่ยวกับการใช้จ่ายและการออม.....	29
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	32
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงทางด้านความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง.....	32
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงทางด้านการประยุกต์ใช้ ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง.....	34
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์กับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียง.....	37
3 วิธีการดำเนินวิจัย.....	39
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	39
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	40
ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ.....	42
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	43

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 (ต่อ)	
การจัดกระทำข้อมูล	43
การวิเคราะห์ข้อมูล	43
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	47
ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง.....	47
ระดับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง.....	53
ด้านแนวคิดของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง.....	53
ด้านความพอประมาณ.....	55
ด้านความมีเหตุผล.....	56
ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว.....	57
ด้านเงื่อนไขความรู้.....	58
ด้านเงื่อนไขคุณธรรม.....	59
ระดับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงาน....	60
ด้านจิตใจ.....	61
ด้านสังคม.....	63
ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม.....	65
ด้านเทคโนโลยี.....	67
ด้านเศรษฐกิจ.....	69
ระดับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงาน....	
โดยแยกตามสถานภาพบุคคลทางด้านเศรษฐกิจและสังคม.....	71
ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง...	
กับระดับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการ	
ทำงาน.....	72
ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลจากการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนิน	
ชีวิตและการทำงาน.....	73

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 (ต่อ)	
ด้านค่าใช้จ่าย.....	73
ด้านการออม.....	77
ด้านหนี้สิน.....	80
ด้านประสิทธิภาพ.....	82
5 สรุปการอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	84
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	84
ความสำคัญของการวิจัย.....	84
ขอบเขตของการวิจัย.....	85
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	85
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	86
สรุปผลการวิจัย.....	86
การอภิปรายผล.....	92
ข้อเสนอแนะ.....	96
ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป.....	97
บรรณานุกรม.....	99
ภาคผนวก.....	104
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	119

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนและร้อยละของโครงการ/กลุ่มที่มีการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงาน ในช่วงปี พ.ศ. 2549	3
2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างบริษัท ประชาอาภรณ์ จำกัด (มหาชน).....	40
3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด และสถานภาพการสมรส.....	48
4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามด้านประเภทของพนักงานและประสบการณ์การทำงาน ณ หน่วยงานปัจจุบัน.....	49
5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามจำนวนสมาชิกในครอบครัวและจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่ไม่ประกอบอาชีพ.....	49
6 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายได้ส่วนบุคคลเฉลี่ยต่อเดือนและรายได้จากการประกอบอาชีพเสริมเฉลี่ยต่อเดือน.....	50
7 จำนวน และค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการได้ยินได้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับปรัชญา ปีพ.ศ.ที่ได้รับทราบ แหล่งข้อมูลเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และปีพ.ศ.ที่นำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้.....	51
8 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงาน.....	52
9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามด้านแนวคิดของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง.....	53
10 ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามด้านความพอประมาณ...	54
11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามด้านความมีเหตุผล.....	55
12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว.....	56
13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามด้านเงื่อนไขความรู้.....	57
14 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามด้านเงื่อนไขคุณธรรม.....	58
15 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแยกรายด้านองค์ประกอบ.....	59

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
16 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงานด้านจิตใจ.....	60
17 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงาน แยกรายด้านสังคม.....	62
18 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงาน แยกรายด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม.....	64
19 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงาน ทางด้านเทคโนโลยี.....	66
20 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงาน ทางด้านเศรษฐกิจ.....	68
21 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงาน จำแนกตามหลักการพึ่งตนเองของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง.....	70
22 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคลทางด้านเศรษฐกิจและสังคมกับระดับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงาน.....	71
23 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการบริหารจัดการค่าใช้จ่ายหลังการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง.....	73
24 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการบริหารจัดการค่าใช้จ่ายหลังการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง.....	74
25 ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยจำแนกตามประเภทของค่าใช้จ่าย.....	75
26 ร้อยละในแต่ละรูปแบบของการใช้จ่ายของกลุ่มตัวอย่างในช่วงก่อนและหลังการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยจำแนกตามรูปแบบการใช้จ่าย.....	76
27 จำนวนและร้อยละของความถี่การใช้จ่ายทางด้านบันเทิงของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยจำแนกตามรูปแบบการใช้จ่าย.....	77

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
28 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับผลของการออม หลังจากการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง.....	77
29 จำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบ การออม ในช่วงก่อนและหลังการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง.....	79
30 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับความถี่ของรูปแบบ การออม ในช่วงก่อนและหลังการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง.....	80
31 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับผลของภาระหนี้สิน และการบริหารจัดการภาระหนี้สินหลังจากประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง.....	81
32 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามวัตถุประสงค์ของการก่อหนี้และแหล่ง เงินกู้.....	82

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 สัดส่วนประเภทของโครงการ/กลุ่มที่มีการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงาน.....	4
2 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	12
3 ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง.....	15
4 กรอบความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ความเข้าใจ ทศนคติ การประยุกต์ใช้ปรัชญา.....เศรษฐกิจพอเพียง.....	28

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การพัฒนาประเทศไทยในอดีตที่ผ่านมาได้ให้ความสำคัญกับแนวคิดเศรษฐกิจเสรีนิยม หรือเศรษฐกิจทุนนิยมที่มุ่งพัฒนาเพื่อสร้างความมั่งคั่งและรายได้มาสู่ประเทศเป็นหลัก และใช้การเติบโตของรายได้ต่อหัวเป็นเครื่องมือวัดผลสำเร็จของการพัฒนา ด้วยความคาดหวังว่าการเพิ่มปริมาณสินค้าและบริการ การเพิ่มการจ้างงาน รวมทั้งประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการเติบโตทางเศรษฐกิจนั้น ในที่สุดแล้วย่อมจะสามารถกระจายไปสู่ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ ทำให้ปัญหาความยากจนหมดไปในที่สุด (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2550: ข)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 1-6 (พ.ศ. 2504-2534) ได้มุ่งเน้นการพัฒนาโครงสร้างสาธารณูปโภคพื้นฐานทางเศรษฐกิจเป็นหลัก ทั้งการสร้างถนน ระบบไฟฟ้า ประปา และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ แต่ไม่ได้ให้ความสนใจในการพัฒนาสังคมมากนัก จนมาถึงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535-2539) รัฐบาลจึงได้หันมาให้ความสนใจกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์มากยิ่งขึ้น โดยการจัดการศึกษาภาคบังคับจนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ผลของการดำเนินงานตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 1-7 (พ.ศ. 2504-2539) นั้นพอสรุปได้ว่า สังคมไทยได้ประสบความสำเร็จเป็นอย่างดีในการพัฒนาเศรษฐกิจ ดังจะเห็นได้จากอัตราการขยายตัวอยู่ในระดับสูงโดยเฉลี่ยถึงร้อยละ 7.8 ต่อปี รายได้ต่อหัวของคนไทยเพิ่มขึ้นจาก 2,100 บาท ในปี 2504 เป็น 68,000 บาท ในปี 2538 หรือเพิ่มขึ้น 32 เท่าตัว สัดส่วนคนยากจนของประเทศลดลงเหลือเพียงร้อยละ 13.7 ในปี 2535 เปรียบเทียบกับเป้าหมายร้อยละ 20 ที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 ฐานะการเงินการคลังของประเทศมีความมั่นคงและได้รับการยอมรับโดยทั่วไปจากนานาประเทศ ส่วนการลงทุนของภาครัฐในด้านโครงสร้างพื้นฐานและบริการพื้นฐานทางสังคมโดยต่อเนื่องนั้นได้ทำให้คนไทยมีรายได้ ฐานะความเป็นอยู่ และคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นมาโดยตลอด (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2550: ข)

สำหรับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544) ซึ่งถือได้ว่าเป็นจุดเปลี่ยนสำคัญของการวางแผนพัฒนาประเทศที่ให้ความสำคัญกับการให้ “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” และใช้เศรษฐกิจเป็นเครื่องมือช่วยพัฒนาให้คนมีความสุขและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น พร้อมทั้งปรับเปลี่ยนวิธีการพัฒนาแบบแยกส่วนมาเป็นบูรณาการแบบองค์รวม เพื่อให้เกิดความสมดุลระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม อย่างไรก็ตามใน 2 ปีแรกของแผนพัฒนาฯ เศรษฐกิจไทยประสบภาวะหดตัวมากที่สุดเป็นประวัติการณ์ ทำให้ต้องปรับแผนใหม่โดยให้ลำดับความสำคัญกับการ

ฟื้นฟูเศรษฐกิจให้กลับมาขยายตัวและมีเสถียรภาพ เพื่อที่จะลดผลกระทบจากวิกฤตที่มีต่อคนและสังคม โดยเฉพาะปัญหาความยากจนและการว่างงานที่เพิ่มขึ้นสูงมาก พร้อมทั้งได้ดำเนินการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจและปรับระบบบริหารจัดการของภาครัฐให้มีประสิทธิภาพและโปร่งใสมากขึ้น การบริหารจัดการนโยบายเศรษฐกิจหลังวิกฤตดังกล่าวได้ช่วยทำให้เศรษฐกิจฟื้นตัวอย่างต่อเนื่อง เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8 พบว่า การพัฒนาประเทศยังขาดความสมดุลเศรษฐกิจไทยยังมีความเปราะบาง เนื่องจากการเป็นกรขยายตัวเชิงปริมาณมากกว่าคุณภาพและอยู่บนพื้นฐานของการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสิ้นเปลือง ทั้งยังคงพึ่งพิงภายนอกหรือภาคเศรษฐกิจระหว่างประเทศมากกว่าในประเทศ ขณะที่ยังมีปัญหาด้านคนและสังคมอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะปัญหาความเหลื่อมล้ำของรายได้และการกระจายผลประโยชน์จากการพัฒนา ปัญหาการปรับตัวให้รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลกาภิวัตน์ในด้านต่างๆ ที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว รวมทั้งปัญหาความย่อหย่อนทางศีลธรรมและพฤติกรรมการบริโภคที่มุ่งวัตถุนิยมเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2550: ก)

จากวิกฤตเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นทำให้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 (พ.ศ.2545-2549) ได้บัญญัติ “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นปรัชญานำทางในการพัฒนาและบริหารประเทศ ควบคู่ไปกับกระบวนการทัศน์การพัฒนาแบบบูรณาการเป็นองค์รวมที่มี “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8 โดยให้ความสำคัญกับการแก้ปัญหาจากวิกฤตเศรษฐกิจให้ลุล่วง และสร้างฐานเศรษฐกิจภายในประเทศให้เข้มแข็งและมีภูมิคุ้มกันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงจากภายนอก ขณะเดียวกันมุ่งการพัฒนาที่สมดุลทั้งด้านตัวคน สังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมเพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนและความอยู่ดีมีสุขของคนไทย (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2550: ก)

ผลจากการดำเนินงานของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 พบว่าเศรษฐกิจของประเทศขยายตัวได้อย่างต่อเนื่องในอัตราเฉลี่ยร้อยละ 5.7 ต่อปี เสถียรภาพทางเศรษฐกิจปรับตัวสู่ความมั่นคง ความยากจนลดลง แต่เศรษฐกิจไทยยังไม่เข้มแข็งอ่อนไหวต่อความผันผวนของปัจจัยภายนอก ดังนั้นในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550-2554) ได้มีการเตรียมความพร้อมของคนและระบบให้สามารถปรับตัวพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคตและแสวงประโยชน์อย่างรู้เท่าทันโลกาภิวัตน์และสร้างภูมิคุ้มกันให้กับทุกภาคส่วนตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2550: ข)

จากโครงการแผนงานพัฒนาวิชาการและส่งเสริมการวิจัยการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้มีการนำเสนอข้อมูลกลุ่ม องค์กร พื้นที่ ชุมชนที่

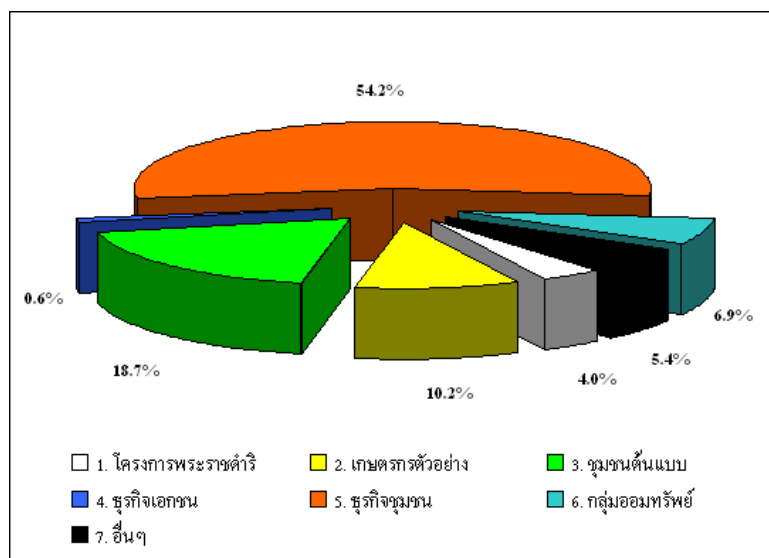
ประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงาน ที่ได้ทำการคัดเลือกและรวบรวมขึ้นจากโครงการศึกษาและจัดทำฐานข้อมูลกลุ่ม องค์กร พื้นที่ ที่มีการประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตและการทำงาน ดังข้อมูลในตาราง 1 และภาพประกอบ 1 ดังนี้

ตาราง 1 จำนวนและร้อยละของโครงการ / กลุ่มที่มีการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงาน ในช่วงปี พ.ศ.2549

โครงการ/กลุ่ม	จำนวน โครงการ / กลุ่ม	ร้อยละ
1. โครงการพระราชดำริ	25	4
2. เกษตรกรตัวอย่าง	64	10.2
3. ชุมชนต้นแบบ	117	18.7
4. ธุรกิจเอกชน	4	0.6
5. ธุรกิจชุมชน	339	54.2
6. กลุ่มออมทรัพย์	43	6.9
7. อื่นๆ (เช่น ปราชญ์ชาวบ้าน, ภูมิปัญญาพัฒนาชุมชน พึ่งตนเอง ฯลฯ)	34	5.4
รวม	626	100

ที่มา: สำนักกองทุนสนับสนุนงานวิจัย. (2549: 6).

ข้อมูลจากตาราง 1 และภาพประกอบ 1 โครงการ/กลุ่มที่มีการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงานมากที่สุด คือ ธุรกิจชุมชน จำนวน 339 กลุ่ม คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 54.2 รองลงมา ได้แก่ ชุมชนต้นแบบ จำนวน 117 กลุ่ม คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 18.7 และอันดับที่ 3 ได้แก่ เกษตรกรตัวอย่าง จำนวน 64 กลุ่ม คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 10.2 ตามลำดับ แต่หากพิจารณาประเภทของโครงการ/กลุ่มที่มีการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงานน้อยที่สุด ได้แก่ ธุรกิจเอกชน จำนวน 4 กลุ่ม คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 0.6

ภาพประกอบ 1 แสดงสัดส่วนประเภทของโครงการ / กลุ่มที่มีการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
ในการดำเนินชีวิตและการทำงาน

ที่มา: สำนักกองทุนสนับสนุนงานวิจัย. (2549: 6).

ภาคธุรกิจเอกชนมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ และเป็นแรงพลังในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจได้เป็นอย่างดี เนื่องจากการที่ภาคธุรกิจเอกชนมีการว่าจ้างแรงงานเป็นจำนวนมาก ทำให้แรงงานมีรายได้สามารถอุปโภคบริโภคสินค้าและบริการ แต่ในปัจจุบันแรงงานหรือพนักงานในภาคธุรกิจเอกชนที่มีการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงานอยู่จำนวนน้อย

บริษัท ประชาอาภรณ์ จำกัด (มหาชน) เป็นองค์กรหนึ่งในภาคธุรกิจเอกชนที่ดำเนินธุรกิจประเภทสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ประกอบด้วย เสื้อผ้าบุรุษ สตรี เด็ก และชุดว่ายน้ำ โดยได้รับลิขสิทธิ์ให้เป็นผู้ผลิตสินค้าภายใต้เครื่องหมายการค้า Arrow, Lacoste, Elle และ BSC เป็นต้น บริษัทมีฐานการผลิตแห่งแรกที่กรุงเทพฯ ต่อมาได้ขยายกำลังการผลิตไปยังส่วนภูมิภาค โดยการก่อตั้งโรงงานอีก 3 สาขา คือ สาขาลำพูน จังหวัดลำพูน สาขาบิรินทร์บุรี จังหวัดปราจีนบุรี และสาขานิคมอุตสาหกรรมเวสต์เกต จังหวัดฉะเชิงเทรา

บริษัทฯ ได้มีการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการบริหารจัดการองค์กร และมีการวางนโยบายให้พนักงานในองค์กรได้ประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงาน ซึ่งจากรายงานประจำปี 2550 บริษัทประชาอาภรณ์ จำกัด (มหาชน) (2551: 11) ได้สรุปไว้ว่า

คณะกรรมการบริษัทและผู้บริหารได้น้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวทางในการบริหารจัดการองค์กรอย่างต่อเนื่องและยึดมั่นในการบริหารจัดการตามหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีอย่างเคร่งครัด เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้มีส่วนได้เสียอย่างยั่งยืนในระยะยาว ซึ่งมีการปลูกฝังหลักการทำงานตามหลักบรรษัทภิบาลให้แก่ พนักงานทั่วทั้งองค์กร โดยจัดให้มีคู่มือนโยบายการกำกับดูแลกิจการ จริยธรรมธุรกิจ และจรรยาบรรณพนักงาน รวมถึงการปลูกฝังวัฒนธรรมองค์กรของบริษัท ซึ่งประกอบด้วย พนักงานต้องยึดมั่นในความซื่อสัตย์ สุจริต มีคุณธรรม ผลិតสินค้าต้องมุ่งเน้นคุณภาพ และราคาที่เป็นธรรม และคำนึงถึงผู้มีส่วนได้เสียด้วยการมุ่งมั่นสร้างผลตอบแทนที่มีความเหมาะสมและเป็นธรรม ทั้งนี้บริษัทยังคงตระหนักถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม ควบคู่ไปกับการดำเนินธุรกิจของบริษัทอย่างต่อเนื่อง ซึ่งการประสานประโยชน์ทางธุรกิจและสังคมเช่นนี้ จะทำให้บริษัทเป็นองค์กรที่มีคุณค่าของสังคม

จากนโยบายและการดำเนินงานของบริษัทประชาอาภรณ์ จำกัด (มหาชน) ทำให้เกิดเป็นประเด็นคำถามในการวิจัยว่า การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงานของพนักงานในองค์กรภาคเอกชนนั้นมีความเหมาะสมหรือไม่ แรงงานหรือพนักงานในองค์กรนั้นๆ ได้มีการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงานในระดับใด รวมถึงระดับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพนักงานในองค์กรภาคธุรกิจเอกชน ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาระดับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงระดับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงาน รวมถึงความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับระดับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงาน รวมถึงผลที่เกิดจากการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการบริษัทประชาอาภรณ์ จำกัด (มหาชน) เพื่อใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริม สนับสนุน และประชาสัมพันธ์ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้แก่พนักงานในองค์กรสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตและการทำงานได้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพนักงานระดับปฏิบัติการ บริษัทประชาอาภรณ์ จำกัด (มหาชน)
2. เพื่อศึกษาระดับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการ บริษัทประชาอาภรณ์ จำกัด (มหาชน)

3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับระดับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการ บริษัทประชาอาภรณ์ จำกัด (มหาชน)

4. เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับผลจากการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการ บริษัทประชาอาภรณ์ จำกัด (มหาชน)

ความสำคัญของการวิจัย

1. ผลการวิจัยจะเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ให้แก่บริษัท ประชาอาภรณ์ จำกัด (มหาชน) และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการนำไปปรับใช้ในการวางแผนประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้พนักงานในองค์กรสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตและการทำงานได้

2. ผลการวิจัยจะเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ให้แก่บริษัท ประชาอาภรณ์ จำกัด (มหาชน) และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการนำไปปรับใช้ในการวางแผนและการบริหารจัดการ หาแนวทางแก้ไขเพื่อให้พนักงานในองค์กรที่ดำเนินชีวิตและทำงานเกินพอดี ให้พอเพียง พอดี ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด

3. ผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ให้แก่องค์กรภาคเอกชนอื่นๆ ในการนำไปเป็นข้อมูลประกอบการกำหนดแนวทางในการบริหารจัดการองค์กรตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และส่งเสริมให้พนักงานในองค์กรประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงานให้เกิดผลสำเร็จต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือพนักงานระดับปฏิบัติการทั้งพนักงานรายวันและพนักงานรายเดือนที่ทำงานในบริษัทประชาอาภรณ์ จำกัด (มหาชน) ในปีพ.ศ.2552 ทั้ง 4 สาขา ได้แก่ สำนักงานใหญ่ จังหวัดกรุงเทพฯ โรงงานสาขาลำพูน จังหวัดลำพูน โรงงานสาขากบินทร์บุรี จังหวัดปราจีนบุรี และโรงงานสาขานิคมอุตสาหกรรมเวลโกรว์ จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 1,110 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือพนักงานระดับปฏิบัติการทั้งพนักงานรายวันและพนักงานรายเดือน ที่ทำงานในบริษัทประชาอาภรณ์ จำกัด (มหาชน) ในปีพ.ศ. 2552 ทั้ง 4 สาขา ได้แก่ สำนักงานใหญ่ จังหวัดกรุงเทพฯ โรงงานสาขาลำพูน จังหวัดลำพูน โรงงานสาขากบินทร์บุรี จังหวัด

ปราจีนบุรี และโรงงานสาขานิคมอุตสาหกรรมเวลโกรว์ จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 166 คน ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้เกณฑ์

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและสังคม
 - 1.1 เพศ
 - 1.2 อายุ
 - 1.3 ระดับการศึกษาสูงสุด
 - 1.4 สถานภาพ
 - 1.5 ประเภทของพนักงาน
 - 1.6 ประสบการณ์การทำงาน ณ หน่วยงานปัจจุบัน
 - 1.7 จำนวนสมาชิกในครอบครัว
 - 1.8 จำนวนสมาชิกในครอบครัวที่ไม่ประกอบอาชีพ
 - 1.9 รายได้ส่วนบุคคลเฉลี่ยต่อเดือน (ก่อนหักภาษีและค่าใช้จ่าย)
 - 1.10 รายได้จากประกอบอาชีพเสริมเฉลี่ยต่อเดือน (ก่อนหักภาษีและค่าใช้จ่าย)
2. ระดับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
 - 2.1 ด้านแนวคิดของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
 - 2.2 องค์ประกอบของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
 - 2.2.1 ด้านความพอประมาณ
 - 2.2.2 ด้านความมีเหตุผล
 - 2.2.3 ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว
 - 2.2.4 ด้านเงื่อนไขความรู้
 - 2.2.5 ด้านเงื่อนไขคุณธรรม
3. ระดับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงาน
 - 3.1 ด้านจิตใจ
 - 3.2 ด้านสังคม
 - 3.3 ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - 3.4 ด้านเทคโนโลยี
 - 3.5 ด้านเศรษฐกิจ

4. ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลจากการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงาน

4.1 ด้านการดำเนินชีวิต

4.1.1 ด้านการใช้จ่าย

4.1.2 ด้านการออม

4.1.3 ด้านหนี้สิน

4.2 ด้านการทำงาน

4.2.1 ด้านประสิทธิภาพ

นิยามเฉพาะศัพท์

1. **ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง** หมายถึง ปรัชญาที่ชี้ถึงแนวทางการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชนจนถึงระดับรัฐ ทั้งในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลาง โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อก้าวทันต่อยุคโลกาภิวัตน์ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2548: 6)

2. **ความพอเพียง** หมายถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล รวมถึงความจำเป็นที่จะต้อง มีระบบภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว พอสมควรต่อผลกระทบใดๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายใน ทั้งนี้ จะต้องอาศัยความรอบรู้ ความรอบคอบ และความระมัดระวังอย่างยิ่งในการนำวิชาการต่างๆ มาใช้ในการวางแผนและการดำเนินการทุกขั้นตอน และขณะเดียวกันจะต้องเสริมสร้างพื้นฐานทางจิตใจของคนในชาติ โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐ นักทฤษฎี และนักธุรกิจในทุกระดับ ให้มีสำนึก คุณธรรมความซื่อสัตย์สุจริต และให้มีความรอบรู้ที่เหมาะสม ดำเนินชีวิตด้วยความอดทนความเพียร มีสติ ปัญญาและความรอบคอบ เพื่อให้สมดุลและพร้อมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และกว้างขวาง ทั้งด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมจากโลกภายนอกได้เป็นอย่างดี (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2548: 6)

3. **ความพอประมาณ** หมายถึง ความพอดีต่อความจำเป็นและเหมาะสมกับฐานะของตัวเอง สังคม สิ่งแวดล้อม รวมทั้งวัฒนธรรมในแต่ละท้องถิ่น ไม่มากเกินไป ไม่น้อยเกินไป และต้องไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2548: 15)

4. **ความมีเหตุผล** หมายถึง การตัดสินใจดำเนินการเรื่องต่างๆ อย่างมีเหตุผลตามหลักวิชาการ หลักกฎหมาย หลักศีลธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรมที่ดีงาม คิดถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องอย่างถี่ถ้วน โดยคำนึงถึงผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการกระทำนั้นๆ อย่างรอบคอบ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2548: 15)

5. **การมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว** หมายถึง การเตรียมตัวให้พร้อมรับผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงในด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม เพื่อให้สามารถปรับตัวและรับมือได้อย่างทันที่ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2548: 15)

6. **เจื่อนใจ** หมายถึง การตัดสินใจและการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ให้อยู่ในระดับพอเพียงนั้น ต้องอาศัยทั้งความรู้ และคุณธรรมเป็นพื้นฐาน (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2548: 16)

7. **เจื่อนใจความรู้** หมายถึง ความรอบรู้เกี่ยวกับวิชาการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างรอบด้าน ความรอบคอบที่จะนำความรู้เหล่านั้นมาพิจารณาให้เชื่อมโยงกัน เพื่อประกอบการวางแผน และความระมัดระวังในขั้นปฏิบัติ ((สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2548: 16)

8. **เจื่อนใจคุณธรรม** หมายถึง ความตระหนักในคุณธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริตและมีความอดทน มีความเพียร ใช้สติปัญญาในการดำเนินชีวิต ((สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2548: 16)

9. **ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและสังคม** หมายถึง ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด สถานภาพ ประเภทของพนักงาน ประสิทธิภาพการทำงาน จำนวนสมาชิกในครอบครัว จำนวนสมาชิกในครอบครัวที่ไม่ได้ประกอบอาชีพ รายได้ส่วนบุคคลเฉลี่ยต่อเดือน รายได้จากการประกอบอาชีพเสริมเฉลี่ยต่อเดือน

10. **พนักงานระดับปฏิบัติการ บริษัทประชาอาภรณ์ จำกัด (มหาชน)** หมายถึง พนักงานระดับปฏิบัติการทั้งพนักงานรายวัน และพนักงานรายเดือน ที่ทำงานในบริษัท ประชาอาภรณ์ จำกัด (มหาชน)

11. **รายได้ส่วนบุคคล** หมายถึง รายรับของพนักงานระดับปฏิบัติการจากการประกอบอาชีพในบริษัท ประชาอาภรณ์ จำกัด (มหาชน) ก่อนหักภาษีและค่าใช้จ่าย

12. **รายได้จากการประกอบอาชีพเสริม** หมายถึง รายรับของพนักงานระดับปฏิบัติการจากการประกอบอาชีพอื่นๆ ที่นอกเหนือจากการประกอบอาชีพในบริษัท ประชาอาภรณ์ จำกัด (มหาชน) ก่อนหักภาษีและค่าใช้จ่าย

13. **บริษัท** หมายถึง บริษัทประชาอาภรณ์ จำกัด (มหาชน)

14. **ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง** หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจและความสามารถที่นำแนวคิด หลักการ วิธีการ ของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตและการทำงานได้ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้พิจารณาจากความรู้ ความเข้าใจในด้านแนวคิดของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง รวมถึงองค์ประกอบของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในด้านความ

พอประมาณ ด้านความมีเหตุผล ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว ด้านเงื่อนไขความรู้ และด้านเงื่อนไขคุณธรรม

15. การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงาน หมายถึง การปฏิบัติตนในด้านการดำเนินชีวิตและการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการบริษัท ประชาอาภรณ์ จำกัด (มหาชน) ที่สามารถนำหลักการพึ่งตนเองของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตและการทำงานได้

16. หลักการพึ่งตนเอง หมายถึง การปฏิบัติตนของพนักงานระดับปฏิบัติการบริษัท ประชาอาภรณ์ จำกัด (มหาชน) ที่ดำรงชีวิตอยู่ได้โดยไม่เดือดร้อน ทำตนให้เป็นที่พึ่งของตนเอง และช่วยเหลือตนเองให้ได้มากที่สุด โดยไม่เป็นภาระของบุคคลอื่นมากเกินไป ประกอบด้วย

16.1 ด้านจิตใจ หมายถึง ระดับการมีจิตใจที่เข้มแข็งไม่หลงไหลไปกับกิเลส ตัณหา ประกอบอาชีพด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต มีจิตสำนึกที่ดี เอื้ออาทร ประณีประนอม คำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนรวม

16.2 ด้านสังคม หมายถึง ระดับการให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลและสร้างความสามัคคีในกลุ่มเพื่อนบ้านและเพื่อนร่วมงานได้

16.3 ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หมายถึง ระดับการรู้จักเลือกใช้และจัดการทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์ มีประสิทธิภาพ การนำวัสดุที่เหลือไปใช้ให้เกิดประโยชน์ และรักษาทรัพยากรธรรมชาติให้ดำรงอยู่ไม่ให้หมดสิ้นไป

16.4 ด้านเทคโนโลยี หมายถึง ระดับการรู้จักเลือกใช้เทคโนโลยีที่สอดคล้องกับ การดำเนินชีวิต หน้าที่และความรับผิดชอบของตน และสามารถถ่ายทอดความรู้ ความชำนาญในการใช้เทคโนโลยีนั้นๆ ให้กับเพื่อนร่วมงานได้

16.5 ด้านเศรษฐกิจ หมายถึง ระดับการจัดสรรรายได้ให้เพียงพอกับรายจ่าย และดำรงชีวิต อย่างพออยู่ พอกิน รวมถึงการวางแผน คาดการณ์ ทบทวน ยอดขาย รวมถึงการจัดระบบการจัดซื้อวัตถุดิบ

17. ผลจากการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง ผลที่ได้รับหลังจากการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการ บริษัทประชาอาภรณ์ จำกัด (มหาชน) ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้แยกผลการพิจารณา 2 ด้าน ได้แก่ด้านการดำเนินชีวิต พิจารณาผลทางด้านการใช้จ่าย การออมและหนี้สิน สำหรับด้านการทำงาน พิจารณาผลทางด้านประสิทธิภาพ

17.1 ผลทางด้านการใช้จ่าย หมายถึง สิ่งที่ได้รับเกี่ยวกับด้านค่าใช้จ่ายหลังจากพนักงานระดับปฏิบัติการ บริษัทประชาอาภรณ์ จำกัด (มหาชน) ได้ประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจ

พอเพียง โดยการวิจัยครั้งนี้พิจารณาจากการบริหารจัดการค่าใช้จ่าย วัตถุประสงค์ของการใช้จ่าย รูปแบบการใช้จ่ายและความถี่ของการใช้จ่ายทางด้านบันเทิง/สังสรรค์

17.2 ผลทางด้านการออม หมายถึง สิ่งที่ได้รับเกี่ยวกับด้านการออมหลังจากพนักงานระดับปฏิบัติการ บริษัทประชาอาภรณ์ จำกัด (มหาชน) ได้ประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยการวิจัยครั้งนี้พิจารณาจากการบริหารการออม รูปแบบการออม ความถี่ของการออม และสัดส่วนการออม

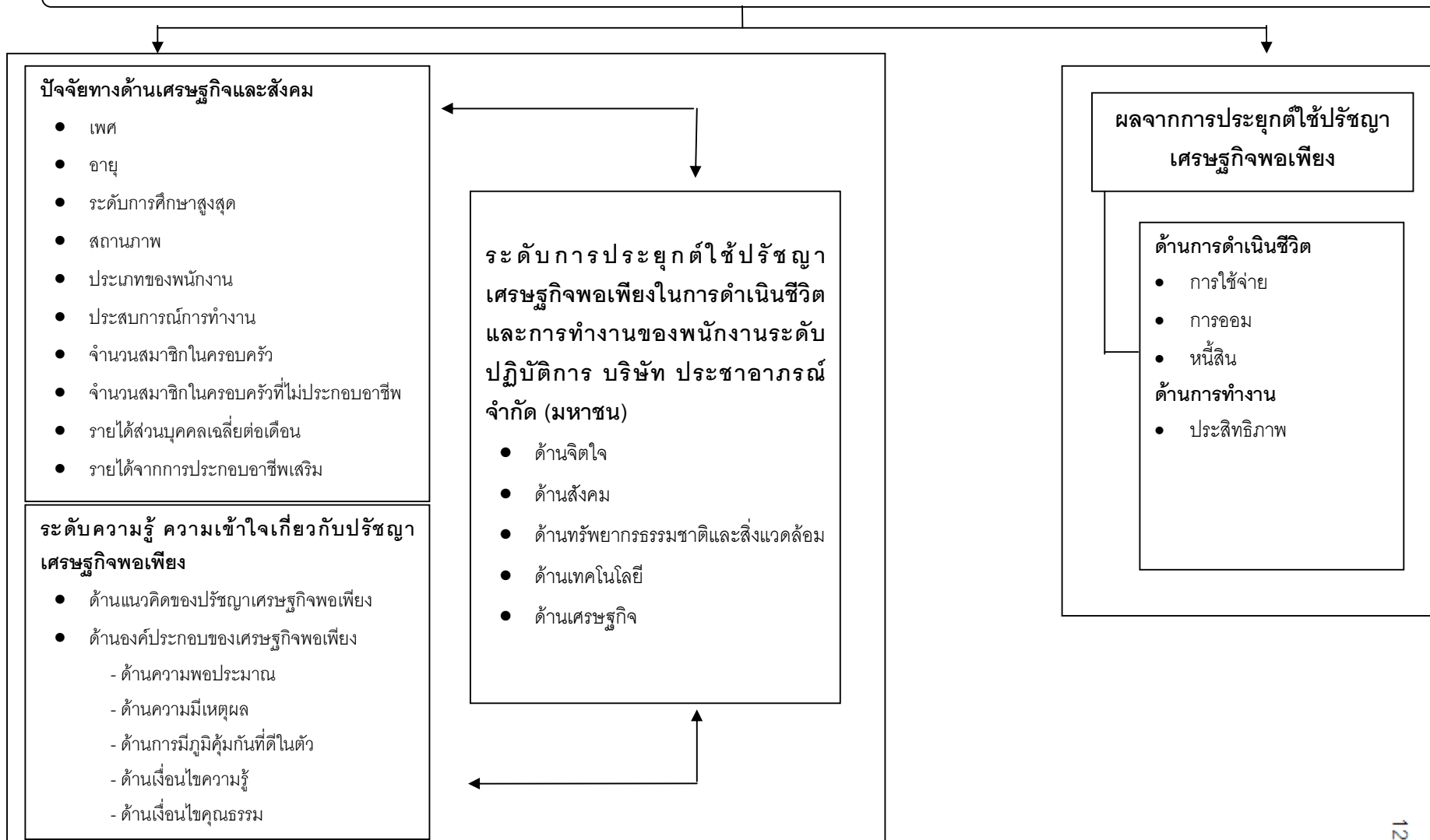
17.3 ผลทางด้านหนี้สิน หมายถึง สิ่งที่ได้รับเกี่ยวกับหนี้สิน หลังจากพนักงานระดับปฏิบัติการ บริษัทประชาอาภรณ์ จำกัด (มหาชน) ได้ประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยการวิจัยครั้งนี้พิจารณาจากการบริหารภาระหนี้สิน วัตถุประสงค์ของการก่อหนี้สิน แหล่งเงินกู้และจำนวนหนี้สิน

17.4 ผลทางด้านประสิทธิภาพ หมายถึง หลังจากพนักงานระดับปฏิบัติการ บริษัทประชาอาภรณ์ จำกัด (มหาชน) ได้ประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแล้ว ส่งผลให้กระบวนการดำเนินงานเป็นไปอย่างประหยัด ทั้งทางด้านระยะเวลา ททรัพยากรและแรงงาน โดยงานวิจัยครั้งนี้พิจารณาจาก ปริมาณของผลงาน ระยะเวลาที่ใช้ในการทำงาน คุณภาพของผลงาน ความถูกต้องของผลงาน และความผิดพลาดในการทำงาน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยกระทำโดยอาศัยแนวคิดและทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ ทฤษฎีความรู้ ความเข้าใจและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อใช้ในการศึกษาระดับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ระดับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแยกตามสถานภาพส่วนบุคคลทางด้านเศรษฐกิจและสังคม และความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับระดับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงาน รวมถึงผลจากการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงาน

การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงาน กรณีศึกษา : พนักงานบริษัทประชาอาภรณ์ จำกัด (มหาชน)

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไป

1. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

1.1 แนวคิดเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

1.2 แนวคิดเกี่ยวกับหลักการพึ่งตนเองตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

1.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับ ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรม

1.4 แนวคิดเกี่ยวกับการใช้จ่าย และการออม

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

1.1 แนวคิดเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เป็นแนวคิดที่ประชาชน นักคิด นักวิชาการ นักวางแผน และผู้เชี่ยวชาญ ด้านการกำหนดนโยบายสังคมนำมาศึกษา วิเคราะห์ สังเคราะห์ ทำให้มีการประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงอย่างกว้างขวาง ซึ่งมีการให้คำนิยาม ความหมายของเศรษฐกิจพอเพียงไว้มากมาย ซึ่งสามารถนำเสนอได้ดังนี้

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระราชทานพระบรมราชวินิจฉัยและพระราชทานพระมหากรุณาธิคุณในการปรับปรุงแก้ไขรายละเอียด และได้พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) เผยแพร่เพื่อเป็นแนวทางการปฏิบัติต่อไป (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2542: 26) ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้อธิบายความหมายของเศรษฐกิจพอเพียงไว้ว่า เศรษฐกิจพอเพียง เป็นปรัชญาชี้ถึงแนวทางในการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนทุกระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชน จนถึงระดับรัฐ ทั้งในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลาง โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อให้ก้าวทันต่อยุคโลกาภิวัตน์ ความพอเพียง หมายถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล รวมถึงความจำเป็นที่ต้องมีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีพอสมควร ต่อผลกระทบใดๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายใน ทั้งนี้ต้องอาศัยความรอบรู้ ความรอบคอบและความระมัดระวังอย่างยิ่งในการนำวิชาการต่างๆ มาใช้ในการวางแผนและการดำเนินการทุกขั้นตอนและในขณะเดียวกันจะต้องเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของคนในชาติโดยเฉพาะ

เจ้าหน้าที่ของรัฐ นักทฤษฎี และนักธุรกิจในทุกระดับให้มีสำนึกในคุณธรรมความซื่อสัตย์สุจริต และให้มีความรู้ที่เหมาะสมดำเนินชีวิตด้วยความอดทน ความเพียร มีสติ ปัญญาและความรอบคอบ เพื่อให้สมดุลและพร้อมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและกว้างขวางทั้งด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมจากโลกภายนอกได้เป็นอย่างดี โดยมีหลักการพิจารณาปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไว้ ดังนี้

1. กรอบแนวคิด เศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญาที่ชี้แนะแนวทางการดำรงอยู่และปฏิบัติตนในทางที่ควรจะเป็น โดยมีพื้นฐานมาจากวิถีชีวิตดั้งเดิมของสังคมไทย สามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้ตลอดเวลา และเป็นการมองโลกเชิงระบบที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา มุ่งเน้นการรอดพ้นจากภัยและวิกฤต เพื่อความมั่นคงและความยั่งยืนของการพัฒนา

2. คุณลักษณะ เศรษฐกิจพอเพียงสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการปฏิบัติตนได้ในทุกระดับ โดยเน้นการปฏิบัติบนทางสายกลาง และการพัฒนาอย่างเป็นขั้นตอน

3. คำนิยาม ความพอเพียงจะต้องประกอบด้วย 3 คุณลักษณะ พร้อมๆกัน ดังนี้

3.1 ความพอประมาณ หมายถึง ความพอดีที่พอความจำเป็นและเหมาะสมกับฐานะของตัวเอง สังคม สิ่งแวดล้อม รวมทั้งวัฒนธรรมในแต่ละท้องถิ่น ไม่มากเกินไป ไม่น้อยเกินไป และต้องไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2548: 15)

3.2 ความมีเหตุผล หมายถึง การตัดสินใจดำเนินการเรื่องต่างๆ อย่างมีเหตุผลตามหลักวิชาการ หลักกฎหมาย หลักศีลธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรมที่ดีงาม คิดถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องอย่างถี่ถ้วน โดยคำนึงถึงผลที่จะเกิดขึ้นจากการกระทำนั้นๆ อย่างรอบคอบ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2548: 15)

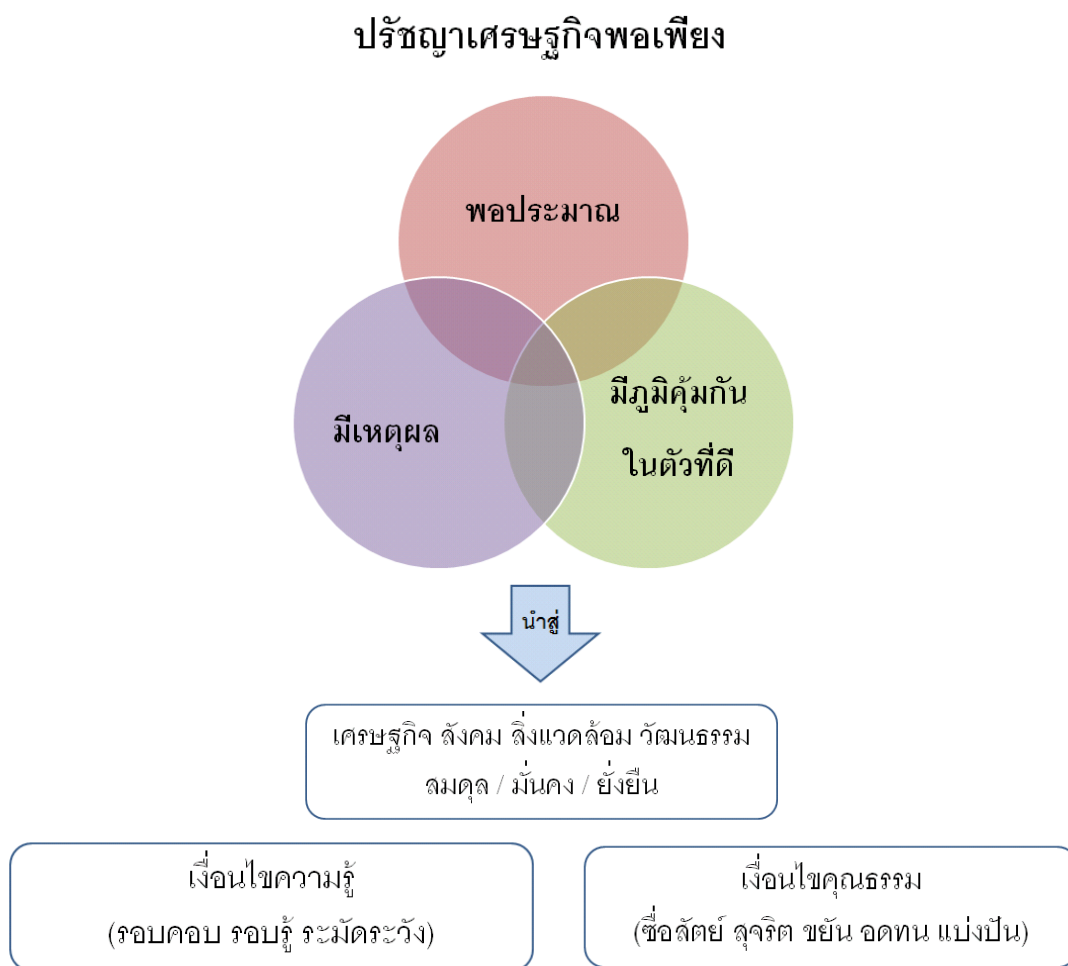
3.3 การมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว หมายถึง การเตรียมตัวให้พร้อมรับผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงในด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม เพื่อให้สามารถปรับตัวและรับมือได้อย่างทันที่ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2548: 15)

4. เงื่อนไข การตัดสินใจและการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ให้อยู่ในระดับพอเพียงนั้น ต้องอาศัยทั้งความรู้ และคุณธรรมเป็นพื้นฐาน (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2548: 16)

4.1 เงื่อนไขความรู้ หมายถึง ความรอบรู้เกี่ยวกับวิชาการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างรอบด้าน ความรอบคอบที่จะนำความรู้เหล่านั้นมาพิจารณาให้เชื่อมโยงกัน เพื่อประกอบการวางแผน และความระมัดระวังในขั้นปฏิบัติ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2548: 16)

4.2 เงื่อนไขคุณธรรม หมายถึง ความตระหนักในคุณธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริตและมีความอดทน มีความเพียร ใช้สติปัญญาในการดำเนินชีวิต (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2548: 16)

5. แนวทางปฏิบัติ/ผลที่คาดว่าจะได้รับ จากการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ คือ การพัฒนาที่สมดุลและยั่งยืน พร้อมรับต่อการเปลี่ยนแปลงในทุกด้าน ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม ความรู้และเทคโนโลยี

ภาพประกอบ 3 ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช). (2551: 21).

จากแนวทางพระราชดำริปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่ทรงพระราชทานให้แก่พลกนิกรชาวไทย เพื่อเป็นแนวทางให้ประชาชนดำเนินตามวิถีทางในการดำเนินชีวิตและการทำงานนั้น ในปัจจุบันได้มีบุคคลต่างๆ ในหลากหลายอาชีพที่ได้นำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตและการทำงาน ดังนี้

ศาสตราจารย์เกียรติคุณ นายแพทย์เกษม วัฒนชัย องคมนตรีผู้ทรงคุณวุฒิด้านเศรษฐกิจพอเพียง ได้กล่าวว่า "... ผมเป็นคนประหยัด แต่ใช้หลักการมากกว่า อะไรที่จำเป็นต้องจ่ายก็จ่าย ..." สำหรับด้านการทำงานท่านได้กล่าวไว้ว่า "... ผมนำปรัชญาฯ มาประยุกต์ใช้ในการทำงานตลอด เรื่องความมีเหตุผล ความพอประมาณ ไม่สุดโต่ง แต่เรื่องภูมิคุ้มกัน ไม่ได้นำมารวมเป็นระบบอย่างที่พระเจ้าอยู่หัวทรงประมวลไว้ ถ้ารวมได้จะดีมาก นอกจากพิจารณาเรื่องความพอประมาณกับความมีเหตุผลแล้ว ยังต้องเหลือไว้ดูว่าจะเป็นหนี้ใครหรือเปล่า ..." (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2551: 15)

ดร. สุเมธ ตันติเวชกุล เลขาธิการมูลนิธิชัยพัฒนา ได้กล่าวถึงการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไว้ว่า

... สำหรับผมได้นำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระองค์ท่านมาใช้ รากแรกของผมที่ฝังหัวอยู่ คือความเป็นอยู่แบบไทยต่างจังหวัด ครอบครัวผมมีฐานะ แต่สมัยก่อนคนรวยคนจนไม่แบ่งแยกเหมือนตอนนี้ ไม่ฟุ้งเฟ้อ คุณชาตเป็นคหบดี ผ้าขึ้นขาดก็เอามาปะ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมเป็นที่ตั้ง ทำบุญไม่อันกิ้นข้าวน้ำพริกปลาหู เต็ดกระถินมาจิ้ม ลงไปในแม่น้ำเพชรบุรี เอาสวิงลงไปแป็บเดียวเดียวได้ปลามาครึ่งกระป๋องแล้ว ตระกร้าสานแล้วสานอีก คนในสังคมอยู่กันอย่างเอื้ออาทร ลูกนาไม่ต้องมีสัญญาอะไรเลย ปีนี้ นาล่มก็ไม่เป็นไร ปีหน้าแก้ตัวใหม่อยู่อย่างนี้ เห็นภาพที่ฝังหัว ไปนอกก็ครั้งๆ ผมกลับมาก็กลับสู่ที่เดิม ... (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2551: 21-26)

คุณโฆสิต บั่นเปี่ยมรัษฎ์ รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมได้กล่าวถึงการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงานตอนหนึ่งว่า

... ผมจะพยายามดูแลตัวเองซึ่งเป็นสิ่งสำคัญ และในพุทธศาสนาก็บอกให้พึ่งตัวเองให้มาก จึงทำให้ผมประมาณตนเองอยู่เสมอ ในขณะเดียวกันก็ต้องมองว่าทำอะไรจะจริงจะสามารถทำให้ตัวเองเข้มแข็งขึ้น ซึ่งก็ไปตรงกับการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงว่าด้วยเรื่องที่เราจะต้องมีภูมิคุ้มกัน ที่จะต้องสามารถอยู่ได้ด้วยตัวเอง มีเหตุมีผล พอประมาณ คือถ้าเราเริ่มจากที่ว่าเราต้องดูแลตัวเอง ก็ต้องประมาณตนเองว่าเราอยู่ตรงไหน แล้วก็ดูแลตัวเองให้อยู่ในกรอบนั้นและทำให้กรอบนั้นเข้มแข็งขึ้น ทำไปตามลำดับ

ขั้นตอน และโดยส่วนตัวแล้วผมชอบอะไรที่ง่าย ๆ ไม่ต้องปั้นแต่งมากมาย ไม่ชอบอะไรที่ซับซ้อนก็อาจจะเรียกว่าพอเพียงได้ ...

... ส่วนการทำงานก็ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพียงแต่ต่างระดับกันคือ เมื่ออยู่ในระยะเริ่มต้นของการทำงาน คนอื่นเขาจะตัดสินใจให้เรา สิ่งที่ต้องใช้ก็คือ การเพิ่มความสามารถของตัวเอง โดยการอ่านหนังสือและฟังคนอื่นมากๆ เมื่อเติบโตก้าวสู่ตำแหน่งที่สูงขึ้น ต้องมีการตัดสินใจ ก็จะเรียนรู้ว่าการตัดสินใจอะไรไปจะมีผลกระทบ ดังนั้น การตัดสินใจในเรื่องต่างๆ ต้องดูว่าตัวเองรอบคอบหรือไม่ ถ้าคิดว่าตัดสินใจถูกต้องแล้ว ก็ต้องดูว่าจะเกิดผลกระทบอะไรบ้าง และทำอย่างไรที่จะให้เกิดผลกระทบในทางลบ หรือเสียหายน้อยที่สุด หรือไม่เกิดเลยก็ยังดี... (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2551: 29-30)

ดร.อำพล กิตติอำพน เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้กล่าวถึงการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงานตอนหนึ่งว่า

... ในเรื่องการแต่งตัวและของใช้ต่างๆ ผมยึดหลักว่าถ้าสะอาด สุภาพ ไม่ต้องหรู คุณค่าของคนไม่ได้อยู่ที่เสื้อผ้าอาภรณ์ ก็มีอยู่ช่วงหนึ่งที่ดูยี่ห้อเหมือนกัน แต่ไม่ได้ติดยี่ห้อมากนัก ผมคิดว่าไม่คุ้มค่าเลยที่จะเสียเงินเพราะเงินทุกบาททุกสตางค์เราและพ่อแม่ของเราหามาด้วยความยากลำบาก เวลาไปใช้ก็ต้องคิดว่าคุ้มกับสิ่งที่เราและพ่อแม่ลำบากหรือเปล่า ในส่วนตัวผมเองคิดว่าไม่คุ้มเลย ที่จะใช้พวกของแบรนด์เนม ผมไม่ต้องสงสัยเลยว่าอะไรทางสังคมว่าผมเป็นคนรวย ผมไม่มีความจำเป็นที่จะต้องแสวงหาจุดนั้น ...

... สำหรับทางด้านการทำงาน ท่านได้กล่าวว่า จุดที่ผมนำมาปฏิบัติ ก็คือ ผมยึดหลักประสิทธิภาพและความพอสมพอควรต่อการปฏิบัติ ถ้าผมเห็นความไม่จำเป็นและไม่เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม หรือเกิดประโยชน์ในการสร้างปัญญให้กับคนสภาพัฒน์ ผมไม่จ่ายแม้แต่บาทเดียว แต่ในขณะเดียวกัน ผมลงทุนกว่า 43 ล้านบาทในการจัดการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาคนขององค์กร ผมเปลี่ยนรถยนต์ทั้งหมดกว่า 40 คัน ในสภาพัฒน์เพราะผมยึดแนวประหยัดในช่วงอนุรักษ์พลังงาน ผมยึดความปลอดภัยของพนักงานขับรถ ซึ่งล่าสุดสามารถประหยัดน้ำมันจากปีที่ผ่านมาเกือบ 1 ล้านบาท ผมใช้รถฮอนด้าซึ่งใช้ก๊าซเอ็นจีวี ที่สามารถประหยัดพลังงานได้ เมื่อเป็นผู้นำในหน่วยงานราชการ เราต้องเป็นแบบอย่าง ที่แสดงถึงการปฏิบัติเพื่อให้เกิดการประหยัดพลังงาน ... (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2551: 56)

คุณบุญเกียรติ โชควัฒนา กรรมการผู้อำนวยการ บริษัท ไอ.ซี.ซี อินเทอร์เน็ตชั่นแนล จำกัด (มหาชน) ในเครือสหพัฒน์ปิบูล จำกัด (มหาชน)

... มีเงินอยู่เท่านี้เราต้องใช้น้อยกว่าที่มี หรือแม้แต่การวางตัวก็ต้องวางตัวให้การใช้จ่ายต่ำกว่าความเป็นตัวจริงของเรา นี่คือ ไอ.ซี.ซี ไม่ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย ทำทุกอย่างต้องมีเหตุผล พิถีพิถันในการใช้ของให้คุ้มค่า พอปี 40 วุบลงมาก็เลยยังไม่มีปัญหาด้านการเงิน ถ้าเป็นบางบริษัทที่ยังไม่ทันมีศักยภาพในทาง

ธุรกิจเลยก็อาจจะใช้โน้นใช้นี้ สร้างตึก พอถึงเวลาหลุด หลุดเร็ว สิ่งสำคัญที่ขาดไม่ได้คือต้องเป็นคนพิถีพิถัน เรื่องการใช้เงิน เรื่องนี้สำคัญที่สุด ทำดีแค่ไหนก็มาพังเพราะตรงนี้ได้ โดยเฉพาะผู้ประกอบการรายเล็กหากมีความพิถีพิถันไม่มากพอ อาจโดนโกง หรือไปลงทุนแล้วโดนหลอก ซึ่งพิถีพิถันที่ว่านี้ไม่ได้หมายถึงความกลัว แต่เป็นความละเอียดอ่อนที่จะพิจารณาดูว่าสิ่งที่ใช้เงินอยู่นั้นเหมาะสมถูกต้องเกินความจำเป็นหรือไม่ เกินกำลังไปหรือไม่ เป็นต้น... (บุญเกียรติ โชควัฒนา. 2550 : สัมภาษณ์)

คุณณินท์ เจียรนวนนท์ ประธานกรรมการและประธานคณะผู้บริหารเครือเจริญโภคภัณฑ์ ได้กล่าวถึงการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงานไว้ว่า

... ส่วนตัวผมใช้ชีวิตพอเพียงในชีวิตประจำวัน เช่น ไม่กินจนเกินไป ถ้ารับประทานอะไรเกินไปจะทำให้สุขภาพมีปัญหา ไม่ใช่ที่ผมจะไม่ใช้เงิน แต่ใช้ให้พอเหมาะ ไม่เกินกว่าเงินที่มีอยู่ ควรใช้จ่ายที่จะไม่ทำให้ตัวเองและคนอื่นเดือดร้อน เครือซีพีได้นำแนวคิดเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินธุรกิจ โดยเฉพาะในด้านการลงทุน ซึ่งซีพีจะประเมินตัวเองก่อนเสมอว่ามีความสามารถในการลงทุนเท่าใด และจะลงทุนอย่างไรที่จะไม่ทำให้ภาระมากจนเกินไป เครือซีพีมีความสามารถในการลงทุนได้เท่าไร ก็ลงทุนตามความสามารถเท่านั้น เพื่อไม่ต้องมีภาระมาก ถ้าเศรษฐกิจมีปัญหา ทำให้เงินที่ลงทุนไปเกิดปัญหา เราก็จะไม่ทำให้ผู้ถือหุ้น ธนาคารผู้ให้กู้เกิดความเดือดร้อน ธนาคารเป็นผู้แทนของผู้ฝากเงิน ถ้าธนาคารเดือดร้อนก็ทำให้ผู้ฝากเงินเดือดร้อนไปด้วย สังคมก็เดือดร้อน ในองค์กรของเครือเจริญโภคภัณฑ์ ได้มีการนำแนวคิดเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงไปเผยแพร่ให้พนักงานเป็นเวลากว่า 2 ปี แล้วเพื่อให้พนักงานซึ่งมีอยู่จำนวน 280,000 คนทั่วโลกได้เข้าใจอย่างลึกซึ้งว่าเศรษฐกิจพอเพียงไม่ได้เป็นเรื่องเฉพาะเศรษฐกิจ แต่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ และใช้ได้ทุกระดับไม่ใช่เฉพาะคนยากจน ถ้าใครนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงนี้ไปใช้เชื่อมั่นว่าชีวิตเขาจะมีความสุข (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2551: 98)

คุณปัญญา นิรันดร์กุล พิธีกรรายการโทรทัศน์ ได้กล่าวถึงการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงานไว้ว่า

...ระหว่างทางของการใช้ชีวิตที่ผ่านมาสอนผมว่า การเรียนรู้ การต่อสู้ได้สอนผมให้ทำไปตามช่วงเวลาของชีวิตที่เติบโตขึ้นมาเรื่อยๆ พอมาถึงวันที่ผมประสบความสำเร็จ ซึ่งผมไม่เคยวาดฝันว่า วันหนึ่งผมต้องทำอย่างนั้นอย่างนี้ให้ได้ แต่ผมรู้ว่า จะทำอย่างไรให้ความรู้ ความสามารถที่ผมถนัดนั้นให้ออกมาเป็นผลที่ดีกับตัวเอง อย่างผมเป็นคนช่างพูดและอธิบายอะไรให้คนฟังเข้าใจง่าย มีความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย ก็นำมาสรุปและใช้การเป็นพิธีกรนำเสนอออกมาได้ดี เมื่อรู้ว่าการเดินทางนี้ ผมก็ไม่ไปเล่นการเมือง ไม่ไปขายกล้วยเตี๋ยหรือทำอาชีพอื่น นั่นคือ ผมรู้จักตัวเอง เป็นเรื่องของการประมาณตน ... (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2551: 132)

คุณ ธนากร ไปษยานนท์ นักแสดง ได้กล่าวถึงการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงานไว้ว่า

... โชคดีที่พื้นฐานของครอบครัวผมเป็นคนมัธยัสถ์อยู่แล้ว จึงทำให้ผมได้รับการปลูกฝังมาตั้งแต่เด็กว่า เวลาใช้จ่ายอะไรต้องคำนึงถึงความคุ้มค่า ไม่กินอยู่อย่างทิ้งๆขว้างๆ หรือใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือย เช่น เรื่องอาหารตอนเช้าคนที่บ้านก็จะเตรียมไว้ให้ ถ้าทานไม่หมดผมก็เอามาทานต่อตอนกลางวันไม่ใช่ว่าผมกนะครับ หรือแม้แต่ในเรื่องใกล้ตัวอย่างเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายผมอาจจะโชคดีที่ได้ทำงานด้านการแสดง ดังนั้นเรื่องของภาพลักษณ์หรือรูปร่างหน้าตาถือว่าใช้ได้ ต่อให้ใช้ของราคาถูก ผมคิดว่ายังพอใช้ได้ อย่างเสื้อยืดที่ผมใส่อยู่บ่อยๆนี้ราคาก็ไม่กี่สิบบาท แต่ใส่ออกมาแล้วดูได้ หลักการอ้างอิงปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงนี้ผมไม่ได้นำมาใช้กับชีวิตส่วนตัวเท่านั้น แต่ในแง่การทำงานก็ได้นำมาบอกกับน้องๆ ในทีมงานด้วยว่าเวลาจะซื้ออุปกรณ์ อะไรมาใช้ในบริษัท ต้องคิดว่าอย่าซื้อเพราะความชอบ ความสวย หรือกำลังเป็นแฟชั่น อินเทอร์เน็ตเพราะบางทีซื้อมาแล้วใช้ประโยชน์ไม่ได้เต็มที่ถือว่าไม่คุ้มค่า ... (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2551: 135)

การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงานของกลุ่มบุคคลที่มีชื่อเสียงในหลากหลายอาชีพ ทั้งนักวิชาการ นักธุรกิจและพิธีกรรายการโทรทัศน์ ซึ่งสามารถสรุปการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงานไว้ได้ว่าการดำเนินชีวิตอย่างเพียงพอ รู้จักพอประมาณ มีเหตุมีผล เช่น การแต่งกาย โดยส่วนใหญ่จะให้ความสำคัญกับการใช้งานมากกว่าแบรนด์ของสินค้า หรือการรับประทานอาหารที่รับประทานอย่างพอเพียง ไม่มากเกินไป ไม่น้อยเกินไป เป็นต้น สำหรับการทำงานนั้น โดยส่วนใหญ่ยึดความมีเหตุผลเป็นที่ตั้ง หากสิ่งใดพิจารณาแล้วสมเหตุสมผล ควรแก่การกระทำก็ทำ เช่น การลงทุนต่างๆ ยึดหลักความพอเพียง พอประมาณ มีเหตุมีผล และการมีภูมิคุ้มกัน อีกทั้งการพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง ไม่ลงทุนโดยหวังผลกำไรแต่เพียงอย่างเดียว

1.2 แนวคิดเกี่ยวกับหลักการพึ่งตนเองตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

แนวคิดเกี่ยวกับการหลักพึ่งตนเอง เป็นแนวคิดที่มุ่งช่วยให้บุคคลสามารถแก้ปัญหาการดำรงชีวิตด้วยการพึ่งพาตนเอง เลี้ยงตนเองให้อยู่รอด อยู่ดีและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นตามลำดับ โดยมนุษย์ทุกคนมีศักยภาพที่จะดูแลและพึ่งพาตนเอง และควรมีความรับผิดชอบในชีวิิตและการดำรงชีวิตของตน ซึ่งหากทุกคนถือเป็นความรับผิดชอบ และมีความสามารถที่จะเลี้ยงตนเองให้อยู่รอด อยู่ดีได้ ก็จะไม่เป็นภาระหรือก่อความเดือดร้อนให้แก่ผู้อื่นและสังคมในที่สุด ในทางตรงกันข้าม หากบุคคลไม่รับผิดชอบ หรือไม่มีความสามารถในการพึ่งตนเองแล้ว ก็จะเดือดร้อนถึงผู้อื่น เป็นภาระและเป็นปัญหาสังคมต่อไป ดังนั้น การพึ่งตนเองจึงเป็นการดำรงชีวิตที่เหมาะสม เพราะเป็นชีวิตที่ไม่เบียดเบียนกัน

และกัน ด้วยพระอัจฉริยภาพของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว จึงมีการประยุกต์ใช้ได้อย่างชัดเจน (ทศนา เขมมณี. 2542)

การพึ่งตนเองมีผู้ให้ความหมายไว้หลายท่าน ดังนี้

สุเมธ ตันติเวชกุล (2543: 2) ได้ให้ความหมายของการพึ่งตนเองไว้ว่า การพึ่งตนเอง หมายถึง ความสามารถในการดำรงอยู่ได้อย่างไม่เดือดร้อน ยึดทางสายกลางในการดำรงชีวิตและสามารถพึ่งตนเองได้ ซึ่งสอดคล้องกับ ซึ่งสอดคล้องกับ เพ็ญศรี เปลี่ยนขำ ที่ให้ความหมายไว้ว่าการพึ่งตนเอง หมายถึงความสามารถในการดำรงอยู่ได้อย่างอิสระ มั่นคงสมบูรณ์ (เพ็ญศรี เปลี่ยนขำ. 2550: 30) และ เสรี พงศ์พิศ ซึ่งให้ความหมายไว้ว่า ความสามารถของคนที่ช่วยเหลือตนเองให้ได้มากที่สุด โดยไม่เป็นภาระคนอื่นมากเกินไป มีความสมดุล มีความพอดีในชีวิต เป็นสภาวะทางกายที่สอดคล้องกับสภาวะทางจิตที่เป็นอิสระ มีความพอใจในชีวิตที่เป็นอยู่มีสิ่งจำเป็นเป็นปัจจัยสี่พอเพียงเป็นความพร้อมของชีวิตทั้งร่างกายและจิตใจ (เสรี พงศ์พิศ. 2547: 17)

สำหรับองค์ประกอบของหลักการพึ่งตนเองตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงนั้น สามารถแบ่งออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านจิตใจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านเทคโนโลยี และด้านเศรษฐกิจ

1. ด้านจิตใจ

ดร.สุเมธ ตันติเวชกุล ได้ให้ความหมายของการพึ่งตนเองทางด้านจิตใจว่า หมายถึง ต้องเข้มแข็ง สามารถพึ่งตนเองได้ มีจิตสำนึกที่ดี เอื้ออาทร ประนีประนอมนึกถึงผลประโยชน์ส่วนรวม (สุเมธ ตันติเวชกุล. 2543: 2) ซึ่งสอดคล้องกับ สัญญา สัญญาวิวัฒน์ (2550: ออนไลน์) เพ็ญศรี เปลี่ยนขำ (2551: ออนไลน์) และกนกกาญจน์ จิววงศ์ (2552:6) ซึ่งกล่าวว่า การพึ่งตนเองทางด้านจิตใจ คือ การปฏิบัติตนในการกระทำสิ่งต่างๆ ที่ถูกต้องดีงาม มีจิตสำนึกที่ดี มีจิตใจเอื้ออาทร ซื่อสัตย์ สุจริต มีจิตใจที่เข้มแข็งและมีคุณธรรม จริยธรรม ในการดำรงชีวิต

2. ด้านสังคม

ดร.สุเมธ ตันติเวชกุล ได้ให้ความหมายของการพึ่งตนเองทางด้านสังคมว่า หมายถึง ความสามารถในการช่วยเหลือเกื้อกูลกัน สร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชน รู้จักผนึกกำลังและที่สำคัญมีกระบวนการเรียนรู้ที่เกิดจากรากฐานที่มั่นคงและแข็งแรง (สุเมธ ตันติเวชกุล. 2543: 2) ซึ่งสอดคล้องกับกนกกาญจน์ จิววงศ์ว่าหมายถึง การปฏิบัติตนในการดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข โดยไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น สามารถพึ่งพาตนเองและพึ่งพาซึ่งกันและกัน ตลอดจนมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ (กนกกาญจน์ จิววงศ์. 2552: 6) และศักดิ์สิน ช่องดารากุล ที่ได้อธิบายเพิ่มเติมไว้ว่า 1.สภาพสังคมไทยเป็นสังคมคุณภาพ เป็นสังคมที่ยึดหลักความสมดุล ความพอดี สามารถสร้างทุกคนให้เป็นคนเก่งพร้อมด้วยคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย มีความรับผิดชอบ มีจิตสำนึก

สาธารณะ ฟังตนเองได้ คนมีคุณภาพที่ดี มีความสุข อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดี มีเมืองและชุมชนน่าอยู่
 2. สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ เปิดโอกาสให้คนไทยทุกคนสามารถคิดเป็นทำเป็น มีเหตุผล
 ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต 3. สังคมสมานฉันท์และเอื้ออาทรต่อกัน ดำรงไว้
 ซึ่งคุณธรรมและคุณค่าของเอกลักษณ์สังคมไทยที่พึ่งพาเกื้อกูลกัน รู้รักสามัคคี มีจารีตประเพณีดีงาม มี
 ความเอื้ออาทร รักภูมิใจในชาติและท้องถิ่น (ศักดิ์สิน ช่องดารากุล. 2550: 51)

3. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ดร.สุเมธ ตันติเวชกุล ได้ให้ความหมายของการพึ่งตนเองด้านทรัพยากรธรรมชาติและ
 สิ่งแวดล้อมไว้ว่า หมายถึง การใช้และจัดการทรัพยากรอย่างชาญฉลาด พร้อมทั้งหาทางเพิ่มคุณค่า
 โดยยึดอยู่บนหลักของความยั่งยืน (สุเมธ ตันติเวชกุล. 2543: 2) และพิมพิมล แก้วมณี ได้อธิบายเพิ่ม
 เต็มไว้ว่า การใช้ทรัพยากรอย่างประหยัดและมีประสิทธิภาพนั้นเกิดจากการใช้วัตถุดิบที่มีในท้องถิ่น
 หรือผลิตวัตถุดิบเองแทนการซื้อจากภายนอก การนำของเหลือกลับไปใช้ให้เกิดประโยชน์ (พิมพิมล
 แก้วมณี. 2549: 218) ในขณะที่นางคัง คงเศรษฐกุล ได้กล่าวว่า การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ
 สิ่งแวดล้อม มีวิธีการคือ การนำทรัพยากรมาใช้ให้เกิดประโยชน์ โดยเป็นไปตามหลักการอนุรักษ์ มีการ
 สำรวจทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่และทรัพยากรที่จะเกิดขึ้นมาใหม่ และมีการวางแผนการใช้ทรัพยากร
 อย่างเป็นระบบ โดยคำนึงถึงระยะเวลาการฟื้นตัวของทรัพยากรที่นำมาใช้ ซึ่งเมื่อนำมาใช้ในปริมาณที่
 พอควรแล้ว ต้องเปลี่ยนไปใช้ทรัพยากรประเภทอื่นที่ทดแทนกันได้ โดยมีการหมุนเวียนทรัพยากรเพื่อ
 นำมาใช้ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด (นางคัง คงเศรษฐกุล. 2549: 53)

4. ด้านเทคโนโลยี

ดร.สุเมธ ตันติเวชกุล ได้ให้ความหมายของการพึ่งตนเองด้านเทคโนโลยีไว้ว่า หมายถึง การ
 เลือกใช้เฉพาะสิ่งที่สอดคล้องกับความต้องการ สภาพแวดล้อม และการพัฒนาเทคโนโลยีของเราด้วย
 (สุเมธ ตันติเวชกุล. 2543: 2) ซึ่ง พิมพิมล แก้วมณี ได้กล่าวถึงวิธีการปฏิบัติด้านการใช้เทคโนโลยีที่
 สอดคล้องกับเศรษฐกิจพอเพียงว่าเทคโนโลยีที่นำมาใช้ต้องช่วยให้ประหยัด หรือเพิ่มประสิทธิภาพการ
 ผลิต เทคโนโลยีที่ใช้ไม่จำเป็นต้องเป็นนวัตกรรมใหม่เสมอไป (พิมพิมล แก้วมณี. 2549: 218)

5. ด้านเศรษฐกิจ

ดร.สุเมธ ตันติเวชกุล ได้ให้ความหมายของการพึ่งตนเองด้านเศรษฐกิจไว้ว่า หมายถึง
 ความสามารถอยู่ได้ด้วยตนเองในระดับเบื้องต้น กล่าวคือ แม้ไม่มีเงินก็ยังมีความ ขาว ปลา ผัก ผลไม้ ใน
 ท้องถิ่นของตนเองเพื่อการยังชีพ ซึ่งนำไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศในระดับมหภาคต่อไป
 (สุเมธ ตันติเวชกุล. 2543: 2) ซึ่งสอดคล้องกับ กนกกาญจน์ จิววงศ์ ว่าหมายถึงการปฏิบัติตนในการ
 ทำมาหาเลี้ยงชีพ โดยลดรายจ่าย และยึดหลักพออยู่ พอกิน พอใช้ เพิ่มรายได้ ลดรายจ่าย ดำรงชีวิต
 อย่างพอควร พออยู่ พอกิน สมควรตามอัตภาพและฐานะของตน (กนกกาญจน์ จิววงศ์. 2552: 6)

ในขณะที่ สมพร เทพสิทธิ์ ได้ให้ความหมายเพิ่มเติมว่า เศรษฐกิจพอเพียงมุ่งให้เกิดวิถีชีวิตที่ประหยัดอดออม มีชีวิตที่เรียบง่าย ไม่ฟุ้งเฟ้อ ฟุ่มเฟือย ไม่ตกเป็นทาสของวัตถุนิยม และบริโภคนิยม ซึ่งทำให้เกิดการเป็นหนี้สิน เกิดการทุจริตคอร์รัปชัน เป็นปัญหาสังคมที่ร้ายแรง เป็นบ่อนทำลายความมั่นคงของชาติ (สมพร เทพสิทธิ์. 2549: 24) ในขณะที่ปภาณี อาริวงค์ ได้ให้ความหมายที่แตกต่างออกไปว่า หมายถึง ระบบการผลิตแบบใช้เอง กินเอง ความสมดุลธรรมชาติกับสิ่งแวดล้อมกับพฤติกรรมที่ไม่ฟุ่มเฟือย ทำให้เศรษฐกิจได้สมดุล พอกิน พอใช้ ไม่ขาดทุน ไม่เป็นหนี้สิน (ปภาณี อาริวงค์. 2550: 20)

1.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับ ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรม

ทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้ ทักษะ และพฤติกรรม เป็นการศึกษาที่เน้นผลกระทบของการสื่อสารต่อตัวผู้รับสาร โดยจะเป็นการแสดงความสัมพันธ์ระหว่าง 3 ตัวแปรสำคัญ คือ ความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Attitude) และพฤติกรรม (Practice)

1.3.1 แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้

ความหมายของคำว่าความรู้มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายไว้สอดคล้องกัน เช่น กู๊ด คาร์เตอร์ วี ได้ให้ความหมายของความรู้ ว่าความรู้เป็นประสบการณ์ต่างๆ ที่บุคคลได้รับการศึกษาข้อเท็จจริงปรากฏการณ์ รายละเอียดต่างๆ โดยผ่านการรวบรวมและสะสมไว้เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ (Carter V. 1973: 325) ซึ่งสอดคล้องกับ บลูม เอสและคณะ ที่ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความรู้ หมายถึง ความสามารถในการระลึกเรื่องราวเฉพาะหรือทั่วไปออกมาได้อย่างถูกต้องแม่นยำ ความรู้นี้ขึ้นอยู่กับสิ่งที่บุคคลได้รับรู้และจดจำไว้อย่างไร ก็จะระลึกเรื่องราวออกมาตามลักษณะนั้น (Bloom S; et al. 1975: 62) ในขณะที่ วิชัย วงศ์ใหญ่ ได้ให้ความหมายของความรู้ว่า หมายถึง พฤติกรรมเบื้องต้นที่ผู้เรียนสามารถจำได้ หรือระลึกได้ โดยการมองเห็น ได้ยิน ความรู้ในที่นี้ คือ ข้อเท็จจริงกฎเกณฑ์ คำจำกัดความเป็นต้น (วิชัย วงศ์ใหญ่. 2525: 130)

การวัดความรู้วัดจากความสามารถในการจำและถ่ายทอดออกมาได้ ซึ่งชวาล แพรัตนกุล (2526: 201-205) กล่าวว่า การวัดสมรรถภาพทางสมองด้านการระลึกออกของความจำ ซึ่งเป็นการวัดเกี่ยวกับเรื่องราวที่เคยมีประสบการณ์หรือเคยรู้เห็นและทำมาก่อนทั้งสิ้น การวัดความรู้ ความจำสามารถสร้างคำถามวัดกับสมรรถภาพด้านนี้ได้หลายลักษณะด้วยกัน ลักษณะของคำถามก็แตกต่างกันออกไปตามชนิดของความรู้ ความจำ แต่ก็จะมีลักษณะร่วมกันอยู่อย่างหนึ่ง คือ เป็นคำถามที่ให้ระลึกถึงประสบการณ์ที่ผ่านมาที่จำได้ ไม่ว่าจะอยู่ในรูปคำศัพท์ นิยาม ระเบียบ แบบแผน หรือหลักการ และทฤษฎีต่างๆ ส่วนการวัดความเข้าใจ คือ วัดความสามารถในการแปลความหมาย การอธิบาย การตีความ การสรุปอ้างอิง โดยทั่วไป ความรู้ ความเข้าใจจะเป็นกระบวนการต่อเนื่องกัน แยกส่วนออกได้ยาก จึงนิยมกล่าวรวมว่า ความรู้ ความเข้าใจ

บลูม เอสและคณะ (Bloom S; et al. 1975: 62) ได้ให้ความหมายของการประเมินผลทางด้านความรู้ หมายถึงการเปลี่ยนแปลงความรู้เดิมในเนื้อหาและทักษะในการใช้เนื้อหาความรู้ ซึ่งได้จำแนกพฤติกรรมทางการศึกษาออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ 1.พฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย (cognitive domain) 2.พฤติกรรมทางด้านจิตพิสัย (affective domain) และ 3.พฤติกรรมด้านทักษะพิสัย (psychomotor domain)

เครื่องมือที่ใช้วัดความรู้ ความเข้าใจมีหลายชนิด ซึ่งแต่ละชนิดก็เหมาะสมกับการวัดความรู้ ตามคุณลักษณะซึ่งแตกต่างกันออกไปในที่นี้จะกล่าวถึงเครื่องมือที่ใช้วัดความรู้ที่นิยมใช้กันมากคือ แบบทดสอบ (Test) ประเภทของแบบทดสอบมีลักษณะแตกต่างกันมากทั้งในด้านรูปแบบการนำไปใช้และจุดมุ่งหมายในการสร้างประเภทของแบบทดสอบ จึงแบ่งได้แตกต่างกันตามเกณฑ์ที่ใช้ ซึ่งแบ่งตามลักษณะ การตอบได้เป็น 3 ประเภท (บุญธรรม กิจปรีดาวิสุทธิ. 2537: 92-96) ได้แก่ 1.ทดสอบแบบปฏิบัติ เป็นการทดสอบด้วยความสามารถลงมือทำจริงเช่น การแสดงละคร การช่างฝีมือ การพิมพ์ดีด เป็นต้น 2.แบบทดสอบเขียนตอบ เป็นการทดสอบที่ใช้กันทั่วไป ซึ่งใช้กระดาษและดินสอ เป็นอุปกรณ์ช่วยตอบ ผู้ตอบต้องเขียนตอบทั้งหมดมีอยู่ 4 แบบ คือ แบบถูก-ผิด (ชนิดใช่-ไม่ใช่) แบบเติมคำ แบบจับคู่ และแบบเลือกตอบ และ 3.แบบทดสอบปากเปล่า เป็นการทดสอบที่ให้ผู้ตอบพูด แทนการเขียน มักจะเน้นการพูดคุยระหว่างผู้ถามกับผู้ตอบ เช่นการสอบสัมภาษณ์ วิธีการวัดที่ใช้วัดความรู้กระทำได้หลายวิธี แต่ที่นิยมปฏิบัติกันโดยทั่วไป คือ การวัดโดยใช้แบบทดสอบชนิดเลือกตอบ เป็นส่วนใหญ่ เพราะเป็นแบบทดสอบที่วัดได้รอบด้านกล่าวคือ สามารถวัดผลของการเรียนรู้ได้หลายอย่างตั้งแต่กระบวนการทางสติปัญญาขั้นสูง ได้แก่ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ การประเมินค่า นอกจากนี้ ผู้ตอบยังมีโอกาสเดาถูกได้น้อยด้วย (เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ และอเนกกุล กริแสง. 2527: 124) สำหรับเครื่องมือที่ใช้วัดความรู้ ความเข้าใจในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบทดสอบเขียนตอบ ชนิด ถูก-ผิด (ชนิดใช่-ไม่ใช่)

1.3.2 แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ

ความหมายของคำว่าทัศนคติมีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายไว้สอดคล้องกัน เช่น แดลเนียร์ แดทซ์ (1960: 163) ได้ให้ความหมายของ ทัศนคติว่าหมายถึงความรู้สึกที่จะชอบหรือไม่ชอบและความรู้หรือความเชื่อซึ่งอธิบายถึงลักษณะ ตลอดจนความสัมพันธ์ของสิ่งหนึ่งที่มีต่อสิ่งหนึ่ง ซึ่งสอดคล้องกับ เทอร์สโตน (1967: 479) ซึ่งได้กล่าวว่า ทัศนคติเป็นเรื่องของความชอบ ความไม่ชอบ ความลำเอียง ความคิดเห็น ความรู้สึก และความเชื่อมั่นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ดังนั้น การวัดทัศนคติจึงวัดโดยตรงไม่ได้ แต่สามารถวัดได้ในรูปของความคิดเห็น หรือการแสดงออกทางภาษา แต่ในการวัดนี้อาจเกิดความไม่แน่นอนได้หากผู้ตอบบิดเบือนหรือตอบไม่ตรงกับใจจริง และมีตัน โรดซ์ (1970: 3) ได้กล่าวว่า ทัศนคติเป็นการจัดระเบียบของความเชื่อที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือสถานการณ์ใด

สถานการณ์หนึ่ง ซึ่งความเชื่อนี้จะเป็นตัวกำหนดแนวโน้มเชิงของบุคคลในการที่จะตอบสนองในด้านที่ชอบหรือไม่ชอบ ในขณะที่ onasstasi (1976: 470-480) กล่าวว่า ทศนคติเป็นความโน้มเอียงที่จะมีปฏิกิริยาตอบสนองสิ่งเร้าที่กำหนดเป็นพวกๆ ในทางชอบหรือไม่ชอบ เช่น เชื้อชาติ ขนบธรรมเนียม ประเพณีหรือสถาบันต่างๆ ทศนคติไม่สามารถสังเกตได้โดยตรง แต่สามารถสรุปพาดพิงจากพฤติกรรมภายนอกที่แสดงออกมาทางภาษาและไม่ใช้ภาษา และประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520: 3) กล่าวว่า ทศนคติ หมายถึง ความคิดเห็นซึ่งมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบ เป็นส่วนที่จะมีปฏิกิริยาเฉพาะอย่างต่อสถานการณ์ภายนอก

องค์ประกอบของทศนคติ สามารถแยกได้เป็น 3 องค์ประกอบ (Milton. 970: 13) คือ

1. องค์ประกอบด้านความรู้ (Cognitive Component) เป็นองค์ประกอบที่แสดงความรู้สึกรู้สึกที่เราใช้ในการพิจารณา ซึ่งความคิดนี้จะอยู่ในลักษณะที่แตกต่างกัน เช่น ความเชื่อหรือแนวความคิดหรือการรับรู้
2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก (Affective Component) เป็นองค์ประกอบที่เป็นตัวกระตุ้นหรือเร้าให้เกิดความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง สถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง ในทางที่ดีหรือทางที่ไม่ดี เช่น โกรธเกลียด รัก
3. องค์ประกอบด้านการปฏิบัติหรือพฤติกรรม (Behavioral Component) เป็นองค์ประกอบที่ทำให้เกิดความโน้มเอียงที่จะตอบสนองในทางปฏิบัติ หากได้รับการกระตุ้นในลักษณะที่เหมาะสม

จากองค์ประกอบทั้ง 3 ประการ กล่าวได้ว่า ทศนคติมีผลต่อการแสดงของพฤติกรรมหรือการปฏิบัติของบุคคล และพฤติกรรมหรือการปฏิบัติที่แสดงออกนั้นก็สะท้อนถึงทศนคติของบุคคลนั้นๆ ด้วย แต่อย่างไรก็ตาม ทศนคติของบุคคลแม้จะมีความมั่นคงมากกว่าความเชื่อ แต่ก็สามารถเปลี่ยนแปลงทศนคติได้

สำหรับแหล่งที่ทำให้เกิดทศนคตินั้น ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2536: 91) ได้กล่าวว่า สิ่งสำคัญที่ทำให้เกิดทศนคตินั้น คือประสบการณ์เฉพาะอย่าง การติดต่อสารกับบุคคลอื่น แบบอย่างและสถาบันต่างๆ ในสังคม ซึ่งได้แก่ 1. ประสบการณ์เฉพาะอย่าง วิธีการหนึ่งที่เราเรียนรู้ทศนคติ คือ จากการมีประสบการณ์เฉพาะอย่างกับสิ่งที่เกี่ยวข้องกับทศนคติ เช่น ถ้าเรามีประสบการณ์ที่ดีในการติดต่อกับบุคคลหนึ่ง เราก็จะรู้สึกชอบบุคคลนั้น ในทางตรงกันข้ามถ้ามีประสบการณ์ที่ไม่ดี เช่น ถูกลงโทษจะโดยทางร่างกายหรือจิตใจก็ตาม ก็จะทำให้เกิดภาวะคับข้องใจ อยู่บ่อยๆ ทำให้รู้สึกไม่ชอบบุคคลนั้นได้ 2. การติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่นๆ ทศนคติหลายอย่างของบุคคลเกิดจากผลของการได้ติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากการเรียนรู้อย่างไม่เป็นทางการที่เด็กได้รับในครอบครัว คำสอนหรือคำบอกเล่าที่เด็กได้รับจากบุคคลที่เขายกย่องนับถือจะมีผลต่อความเชื่อและทศนคติของเด็กได้

เช่นเดียวกันในสิ่งแวดล้อมของโรงเรียน ครูจะเป็นตัวอย่าง เป็นบุคคลที่เด็กยกย่อง เคารพเชื่อฟัง คำบอกเล่าของครูก็จะมีอิทธิพลต่อความเชื่อและทัศนคติของเด็ก การยอมรับความเชื่อ หรือการเกิดทัศนคติในวัยเด็กนี้ส่วนมากมักจะเกิดโดยปราศจากเหตุผล และเมื่อโตขึ้นความคิดเห็นอาจจะเปลี่ยนไปบ้าง 3. สิ่งที่เป็นแบบอย่าง ทัศนคติบางอย่างของเราถูกสร้างขึ้นจากการเลียนแบบจากคนอื่น ขบวนการเกิดทัศนคติโดยวิธีนี้เกิดได้โดยขั้นแรกคือจากเหตุการณ์บางอย่าง บุคคลจะมองเห็นว่าคนอื่นมีการปฏิบัติอย่างไร ขั้นต่อไปบุคคลนั้นจะแปลความหมายของการปฏิบัตินั้นในรูปของความเชื่อ ทัศนคติ ซึ่งมาจากการปฏิบัติของเขา ถ้าบุคคลนั้นให้ความเคารพ นับถือ ยกย่องบุคคลที่แสดงปฏิริยานั้นอยู่แล้ว บุคคลนั้นจะยอมรับความรู้สึกความเชื่อที่เขาคิดว่าบุคคลที่แสดงปฏิริยานั้นๆมี และ 4. องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับสถาบัน ทัศนคติของบุคคลหลายอย่างเกิดขึ้นเนื่องมาจากสถาบัน เช่น โรงเรียน สถานที่ประกอบพิธีทางศาสนาหน่วยงานต่างๆ ฯลฯ สถาบันเหล่านี้จะเป็นแหล่งที่มาและสิ่งช่วยสนับสนุนให้เกิดทัศนคติบางอย่างได้

สำหรับทัศนคติที่เกิดขึ้นสามารถแบ่งได้เป็น 3 ประเภทจากการแสดงออกของบุคคลนั้นๆ โดย วิรัช ลภวิรัตนกุล (2540: 200) ได้จำแนกออกเป็น ทัศนคติ ทัศนคติในทางบวก เป็นทัศนคติที่ชักนำบุคคลให้แสดงพฤติกรรมในด้านดีต่อบุคคล เรื่องราวหรือสิ่งต่างๆ ก่อให้เกิดความรู้สึกที่ดีและความร่วมมือในทุกกิจกรรมที่เกี่ยวกับเรื่องนั้นๆ และนับเป็นพื้นฐานที่ดีในการยอมรับความคิดหรือข้อมูลใหม่ๆ ทัศนคติในทางลบ เป็นทัศนคติหรือความรู้สึกที่ไม่ดีต่อบุคคล เรื่องราวหรือสิ่งต่างๆ มักเกิดขึ้นร่วมกับความไม่พอใจ ทัศนคติด้านลบนี้จะก่อให้เกิดอคติขึ้นในใจของบุคคล นำไปสู่การด่วนสรุปตัดสินในเรื่องต่างๆ แม้ยังไม่มีข้อมูลเข้าใจในเรื่องนั้นอย่างถ่องแท้ก็ตาม และทัศนคติหนึ่งเคย บางครั้งบุคคลอาจไม่มีความคิดเห็นในเรื่องนั้นอย่างสิ้นเชิงก็เป็นได้ ส่วนใหญ่มักมีสาเหตุมาจากความห่างไกลจากผลกระทบที่เกิดขึ้น หรือขาดข้อมูลที่ชัดเจนเกี่ยวกับเรื่องนั้น

1.3.3 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรม

ความหมายของพฤติกรรม นักวิชาการได้ให้ความหมายของพฤติกรรม ไว้ดังนี้

เจฟฟ์ เอิร์นและ ซาชา โรสเนล (Jeff Hearn; & Sasha Roseuil. 1999: 2) ได้อธิบายความหมายของพฤติกรรมว่า ภายในพฤติกรรมการบริโภคของแต่ละบุคคลนั้นมีปฏิสัมพันธ์ที่ซับซ้อนกันมากขึ้นระหว่าง การบริโภค วัฒนธรรม เทคโนโลยีและโครงสร้างของบุคคล รวมถึงความรู้สึกของบุคคลด้วย

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526: 15) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมเอาไว้ว่า พฤติกรรมหมายถึง กิจกรรมทุกประเภทที่มนุษย์ทำ ไม่ว่าสิ่งนั้นจะสังเกตได้หรือไม่ได้ เช่น การคิด ความรู้สึก ความชอบ ความสนใจ เป็นต้น

สุรพงษ์ โสธนะเสถียร (2533: 123) กล่าวว่า พฤติกรรมส่วนใหญ่เป็นการแสดงออกของบุคคล โดยมีพื้นฐานมาที่มาจากความรู้ และทัศนคติของบุคคล การที่บุคคลมีพฤติกรรมแตกต่างกัน ก็เนื่องมาจากการมีความรู้ และทัศนคติที่แตกต่างกัน ความแตกต่างดังกล่าวเกิดขึ้นได้เพราะความแตกต่างอันเนื่องมาจากการเปิดรับสื่อ และความแตกต่างในการแปลความสารที่ตนเองได้รับ จึงก่อให้เกิดประสบการณ์สิ่งสมที่แตกต่างกัน อันมีผลกระทบต่อพฤติกรรมของบุคคล

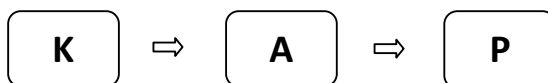
ธงชัย สันติวงษ์ (2540: 24) ได้กล่าวว่า พฤติกรรมมนุษย์ (human behavior) เป็นกระบวนการต่างๆของตัวบุคคลที่ปฏิบัติต่อสภาพแวดล้อมที่มีอยู่ภายนอก ซึ่งเขาจะกระทำหรือแสดงออกมาเป็นพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งนั้น ย่อมต้องเป็นการแสดงออกเพื่อวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่ง โดยมีกลไกของการกำกับสั่งการจากความคิด และความรู้สึกที่มีอยู่ภายใน

1.3.4 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติ

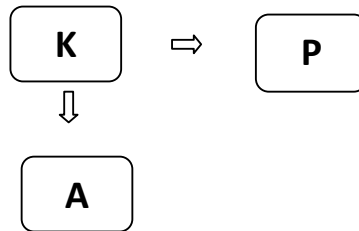
สวอร์ธ (Schwartz. 1975: 30) ได้กล่าวว่า การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของคนจะมีความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจ ทัศนคติ และการปฏิบัติ

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526: 13-14) ความรู้ เป็นสิ่งสำคัญที่ก่อให้เกิดความเข้าใจ เกิดแรงจูงใจที่จะปฏิบัติ ซึ่งการมีความรู้ที่ถูกต้อง ทำให้ทราบว่าปฏิบัติอย่างไร ฉะนั้นความรู้และการปฏิบัติจึงมีความสัมพันธ์กัน ต้องพึ่งพาอาศัยกัน สำหรับทัศนคติเป็นตัวกลางทำให้เกิดการปฏิบัติตามมา ซึ่งทัศนคติเกิดจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ที่เคยได้รับ เชื่อกันว่าการปฏิบัติหรือพฤติกรรมที่แสดงออกกับทัศนคติต่างมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน และทัศนคติมีผลต่อการแสดงออกของพฤติกรรมของบุคคล ขณะเดียวกันพฤติกรรมที่แสดงออกของบุคคลมีผลต่อทัศนคติของบุคคลนั้นด้วย ซึ่งความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ (Knowledge: K) ทัศนคติ (Attitude : A) และการปฏิบัติ (Practice : P) มีความสัมพันธ์กันได้ 4 ลักษณะ

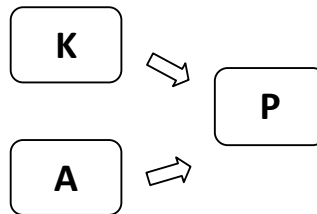
แบบที่ 1

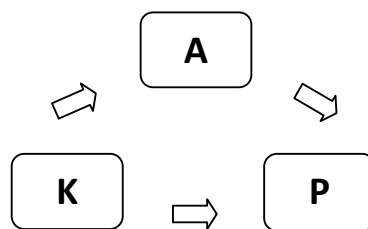
หมายถึง ความรู้ และทัศนคติมีผลต่อการปฏิบัติหรือพฤติกรรมที่แสดงออกมาจะเป็นไปตามพฤติกรรมและความรู้ความเข้าใจที่บุคคลนั้นมีอยู่ โดยมีทัศนคติเป็นตัวกลางระหว่างความรู้ความเข้าใจและการปฏิบัติ คือ ทัศนคติเกิดจากความรู้ความเข้าใจที่มีอยู่และแสดงการปฏิบัติออกไปตามทัศนคตินั้น และทัศนคติจะเกิดขึ้นจากการปฏิบัติแล้วจะเกิดความรู้ความเข้าใจตามมา

แบบที่ 2

หมายถึง ความรู้ และทัศนคติมีความสัมพันธ์นำไปสู่การปฏิบัติ การปฏิบัติ หรือพฤติกรรมที่เกิดจากความรู้ ความเข้าใจและทัศนคติที่มีความสัมพันธ์กัน หรือความรู้ความเข้าใจกับทัศนคติมีผลร่วมกันก่อให้เกิดการปฏิบัติตามมาได้และปฏิบัติก็ส่งผลให้เกิดความรู้ความเข้าใจ และทัศนคติตามมา

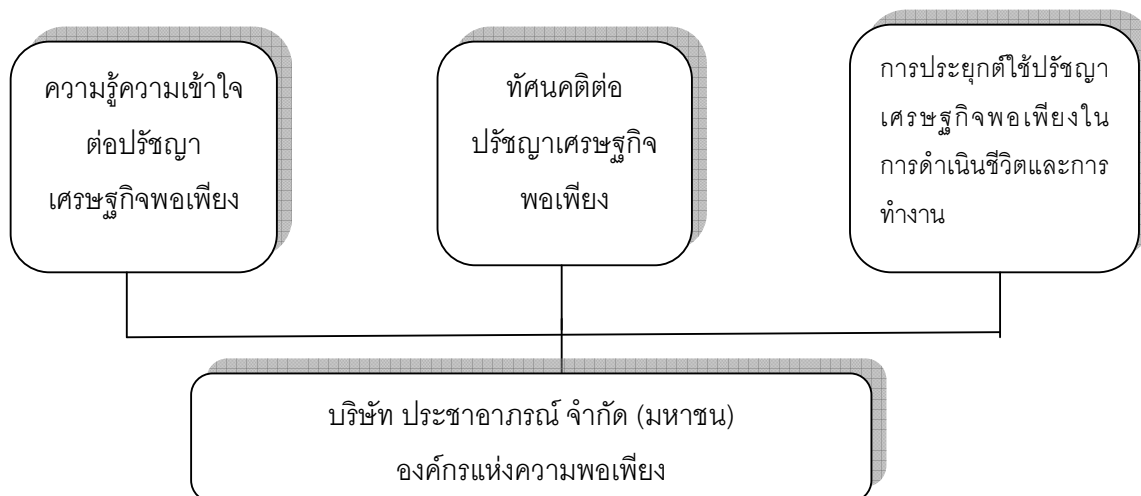
แบบที่ 3

หมายถึง ความรู้ และทัศนคติทำให้เกิดการปฏิบัติ โดยที่ความรู้และทัศนคติไม่มีความสัมพันธ์กัน ความรู้ ความเข้าใจและทัศนคติต่างทำให้เกิดการปฏิบัติได้ และการปฏิบัติก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ และทัศนคติ โดยที่ความรู้ความเข้าใจและทัศนคติไม่จำเป็นต้องมีความสัมพันธ์กัน

แบบที่ 4

หมายถึง ความรู้ มีผลต่อการปฏิบัติทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยมีทัศนคติเป็นตัวกลางทำให้เกิดการปฏิบัติ ความรู้ ความเข้าใจมีผลต่อการปฏิบัติทั้งทางตรงและทางอ้อม เช่น บุคคลมีความรู้ความเข้าใจและปฏิบัติตามความรู้ความเข้าใจนั้น หรือความรู้ความเข้าใจมีผลต่อทัศนคติก่อนแล้วการปฏิบัติที่เกิดขึ้นเป็นไปตามทัศนคติ และการปฏิบัติก็มีผลต่อความรู้ความเข้าใจทั้งทางตรงและทางอ้อมเช่นกัน

การที่บุคคลมีความรู้ ความเข้าใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งจะทำให้บุคคลเกิดทัศนคติต่อสิ่งนั้นมีแนวโน้มที่จะกระทำหรือแสดงพฤติกรรมตามทัศนคติของตนเอง ดังนั้น หากพนักงานระดับปฏิบัติการ บริษัท ประชาอาภรณ์ จำกัด (มหาชน) มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงก็จะทำให้พนักงานมีทัศนคติที่ดี สามารถนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตและการทำงานได้ ซึ่งแสดงได้ดังนี้

ภาพประกอบ 4 กรอบความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ความเข้าใจ ทัศนคติ การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงาน และองค์กรแห่งความพอเพียง

1.3.5 ช่องว่างของความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรม (KAP-GAP)

ฟิลลิป จี. ซิมบาร์โด และคณะ (1997: 49-53) กล่าวว่า ทัศนคติของบุคคลมีผลต่อพฤติกรรมที่แสดงออกมา เมื่อทัศนคติเปลี่ยนพฤติกรรมก็จะเปลี่ยนด้วย เมื่อความเชื่อและทัศนคติมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ดังนั้น ความรู้เกี่ยวกับทัศนคติจะทำให้สามารถทำนายพฤติกรรมที่จะเกิดขึ้นตามมาได้ แต่ผลการทำนายนั้นอาจไม่ถูกต้องแม่นยำเสมอไป เนื่องจากข้อสรุปโดยทั่วไป จากหลายงานวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและพฤติกรรมไม่ได้เป็นลักษณะหนึ่งต่อหนึ่ง แต่มีเหตุผลมากมายที่เชื่อมโยงระหว่างทัศนคติและพฤติกรรม เช่น ชายคนหนึ่งอาจจะไม่ชอบลักษณะงานที่เขาทำอยู่ แต่ความไม่พึงพอใจนั้นอาจถูกกลบเกลื่อนให้จางลงด้วยเหตุผลเกี่ยวกับความจำเป็นที่จะต้องดูแลครอบครัว

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2525: 75) ได้กล่าวว่าการปิดช่องว่างของความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรม หรือ KAP-GAP นั้นสามารถทำได้ 4 วิธีคือ

1. การให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้มากขึ้น กล่าวคือ ต้องให้ความรู้เกี่ยวกับวิธีการให้กลุ่มเป้าหมายเข้าใจอย่างแท้จริง ถึงวิธีการใช้หรือปฏิบัติต่อสิ่งที่เผยแพร่ให้

2. ให้คำแนะนำในการปฏิบัติซึ่งสามารถทำได้โดยใช้ผู้นำทางความคิดเข้าไปติดต่อกับสมาชิกโดยให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด

3. ให้รางวัลแก่ผู้ที่ยอมรับปฏิบัติ เพื่อเป็นการจูงใจแก่สมาชิกอื่นๆที่ยังไม่ยอมรับ

4. ใช้กลยุทธ์ในการโน้มน้าวใจ โดยวิธีการใช้สื่อบุคคลที่เป็นผู้นำทางความคิดเข้าไปติดต่อกับสมาชิก หรือกลุ่มเพื่อนฝูง เพื่อโน้มน้าวใจให้เกิดการยอมรับปฏิบัติอีกต่อหนึ่ง

สรุปได้ว่า ความรู้มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติ คือเมื่อความรู้เกิดการเปลี่ยนแปลง แต่ไม่ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางปฏิบัติ ซึ่งวิธีการแก้ไขปัญหาคือ การให้ความรู้ที่มากขึ้นจนเกิดความเข้าใจอย่างแท้จริง การใช้ผู้นำทางความคิดเป็นผู้ให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด หรือการโน้มน้าวใจให้เกิดการยอมรับปฏิบัติ รวมทั้งการให้รางวัลแก่ผู้ที่ยอมรับปฏิบัติ

1.4 แนวคิดเกี่ยวกับการใช้จ่ายและการออม

1.4.1 ความหมายของการใช้จ่ายและการออม

การใช้จ่ายหรือการบริโภค (consumption) หมายถึง การกินหรือการใช้สินค้าและบริการ เพื่อสนองตอบความต้องการของมนุษย์ผู้บริโภคต้องเผชิญกับการที่มีทรัพยากรจำกัดและต้องใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ในการบริโภคสินค้าสิ่งที่มีผู้บริโภคได้รับคือความพอใจในสินค้านั้นๆเรียกทางเศรษฐศาสตร์ว่า “อรรถประโยชน์” ซึ่งหมายถึงความสามารถในการบำบัดความต้องการที่มีอยู่ในตัวสินค้า เราเรียกอรรถประโยชน์ที่ผู้บริโภคได้รับจากบริโภคสินค้าจำนวนต่างๆกันว่า อรรถประโยชน์รวม เมื่อผู้บริโภคสินค้าเพิ่มขึ้นเรื่อยๆแต่ละหน่วยสินค้าเพิ่มขึ้นย่อมมีอรรถประโยชน์ที่แตกต่างกัน เราเรียกอรรถประโยชน์ที่เกิดจากแต่ละหน่วยของสินค้าที่บริโภคขึ้นว่า อรรถประโยชน์หน่วยสุดท้ายอรรถประโยชน์หน่วยสุดท้ายคือค่าที่บอกให้รู้ว่าเมื่อปริมาณการบริโภคสินค้าเปลี่ยนแปลงไป 1 หน่วย อรรถประโยชน์รวมจะเปลี่ยนแปลงไปมากน้อยเพียงใดในการบริโภคสินค้า (วันรักษ์ มิ่งมณีนาคิน. 2537)

การออม หมายถึง ส่วนของรายได้ที่เหลือจากการใช้จ่ายในการบริโภคซึ่งเก็บออมไว้เพื่อใช้จ่ายในอนาคต กล่าวคือ เมื่อผู้บริโภคมีรายได้ จะแบ่งรายได้ออกเป็นสองส่วน คือ ส่วนที่หนึ่งสำหรับรายจ่ายในการบริโภค และอีกส่วนหนึ่งจะเก็บออมเพื่อใช้จ่ายในอนาคต (วันรักษ์ มิ่งมณีนาคิน. 2537)

1.4.2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริโภคและการออม

วันรักษ์ มิ่งมณีนาคิน (2537: 22) ได้กล่าวว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการใช้จ่ายและการออม นั้น มีดังนี้

1. รายได้ที่ใช้จ่ายได้ (Disposable Income) รายได้ที่ใช้จ่ายได้ คือ รายได้ที่ภาคครัวเรือนได้รับหักด้วยภาษีเงินได้ส่วนบุคคล (Personal income taxes) รายได้ที่ใช้จ่ายเป็นระดับรายได้ที่ประชาชนสามารถนำไปใช้จ่ายในการบริโภคและการออม การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างและอัตราภาษีเงินได้ส่วนบุคคลจะส่งผลกระทบต่อรายได้ที่ใช้จ่ายได้ หากรัฐบาลเพิ่มอัตราภาษีเงินได้ส่วนบุคคล รายได้ที่ใช้จ่ายได้ก็จะลดลง การบริโภคและการออมก็จะลดลงตามไปด้วย ส่วนการลดอัตราภาษีก็จะมีผลกระทบในทางตรงข้าม

2. สินทรัพย์ของผู้บริโภค สินทรัพย์ที่ครัวเรือนถือครองอยู่มีสภาพคล่อง (Liquidity) สูงหรือต่ำไม่เท่ากัน ทั้งนี้พิจารณาจากความยากง่ายและอัตราเสี่ยงด้านมูลค่าในการเปลี่ยนเป็นเงินสดตามปกติสินทรัพย์ที่มีสภาพคล่องเรียงตามลำดับสูงไปหาต่ำ ได้แก่ เงินสด เงินฝากกระแสรายวัน เงินฝากประจำ พันธบัตร ทองคำ หุ่น และที่ดิน ในกรณีที่ผู้บริโภคถือสินทรัพย์สภาพคล่องสูงไว้มาก ผู้บริโภคจะรู้สึกว่าคุณมีฐานะทางการเงินมั่นคง สามารถใช้จ่ายเพื่อการบริโภคได้มากส่วนกรณีที่ผู้บริโภคถือสินทรัพย์สภาพคล่องไว้ต่ำมาก ผู้บริโภคไม่แน่ใจว่าจะสามารถเปลี่ยนเงินสดได้ตามเวลาที่ต้องการและได้มูลค่าที่ตนพอใจมากนักน้อยเพียงใด จึงต้องชะลอการบริโภคบางส่วนไว้ก่อน

3. สินค้าคงทนของผู้บริโภค สินค้าที่ผู้บริโภคซื้อ มี 2 ชนิด คือ สินค้าประเภทไม่คงทน (Nondurable goods) ได้แก่ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม และของใช้ที่หมดเปลืองอื่นๆ รายจ่ายส่วนนี้มีระดับสม่ำเสมอและมีจำนวนค่อนข้างแน่นอน ส่วนสินค้าประเภทคงทน (Durable Goods) เช่นรถยนต์ โทรทัศน์ ตู้เย็นและเครื่องเรือน เป็นต้น หากช่วงเวลาใดครัวเรือนส่วนใหญ่ครอบครองสินค้าคงทนไว้มากและยังมีสภาพใช้งานได้ รายจ่ายเพื่อซื้อสินค้าเหล่านี้จะอยู่ในระดับต่ำ ในกรณีตรงข้าม รายจ่ายเพื่อซื้อสินค้าคงทนจะอยู่ในระดับสูง

4. การคาดการณ์ของผู้บริโภค สิ่งที่ผู้บริโภคคาดการณ์และส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อ มีหลายอย่าง อาทิ รายได้ในอนาคต ราคาสินค้า ปริมาณสินค้า ฯลฯ การคาดการณ์ของผู้บริโภคเกี่ยวกับรายได้ในอนาคตมีผลต่อการบริโภคและการออมในปัจจุบัน หากผู้บริโภคคาดการณ์ว่าจะมีรายได้เพิ่มขึ้นในอนาคต เขาอาจจะลดการออมและเพิ่มการบริโภคในปัจจุบัน ส่วนการคาดการณ์ในทางตรงข้าม จะทำให้เขาตัดสินใจเพิ่มการออมและลดการบริโภคในปัจจุบันการคาดการณ์เกี่ยวกับราคาสินค้ามีผลต่อการบริโภคและการออมในปัจจุบัน เช่น หากผู้บริโภคคาดการณ์ว่าในอนาคตอันใกล้ ราคาสินค้าจะสูงขึ้น ผู้บริโภคจะพากันซื้อสินค้ามากกว่าปกติ ทั้งนี้เป็นพฤติกรรมของผู้บริโภคโดยทั่วไปที่ไม่อยากซื้อของแพง ยกตัวอย่าง ในช่วงปี พ.ศ. 2524 - 2526 เมื่อมีข่าวว่ารัฐบาลจะเพิ่มภาษีสำหรับรถยนต์ที่สั่งเข้ามาจากต่างประเทศ ปรากฏว่าผู้ที่คิดว่าจะซื้อรถยนต์ แต่ยังรีรอเรื่อยมาก็จะตกลงใจซื้อในตอนนั้นทันที โดยคิดว่าหากไม่รีบซื้อเสียก่อน ภาษีจะทำให้ราคารถยนต์แพงขึ้น และเกินความสามารถของตนที่จะซื้อได้ จึงปรากฏว่าในช่วงเวลาที่มีข่าว (อาจจะจะเป็นข่าวลือหรือข่าวจริงก็ได้)

เกี่ยวกับการขึ้นภาษีสินค้าชนิดใด มักทำให้บริษัทขายสินค้าชนิดนั้นได้มากเป็นพิเศษในกรณีตรงข้าม ถ้ามีการคาดคะเนว่าราคาสินค้าจะลดลง ผู้บริโภคมักจะยับยั้งการบริโภคไว้ก่อนและเลื่อนการซื้อสินค้า นั้นออกไป ผลจะทำให้การบริโภคสินค้าลดลง ยกตัวอย่างในเดือนสิงหาคม 2534 เมื่อรัฐบาลประกาศ ลดภาษีขาเข้าสำหรับรถยนต์นั่งที่สั่งเข้าจากต่างประเทศบริษัทผลิตรถยนต์ภายในประเทศได้รายงานว่าปริมาณการขายลดลงอย่างฮวบฮาบการคาดการณ์เกี่ยวกับราคาสินค้าอาจสรุปได้ว่า ในช่วงที่ราคาสินค้ามีแนวโน้มสูงขึ้น ผู้บริโภคมักจะคาดการณ์ว่าราคาสินค้าจะสูงขึ้นต่อไป การใช้จ่ายเพื่อการบริโภคจะมีมากการออมจะมีน้อย ส่วนในช่วงที่ราคาสินค้ามีแนวโน้มลดลง ผู้บริโภคมักคาดการณ์ว่าราคาสินค้าจะลดลงเรื่อยๆ การใช้จ่ายเพื่อการบริโภคจะมีน้อย การออมจะมีมาก

5. สินเชื่อเพื่อการบริโภคและอัตราดอกเบี้ย ณ ระดับรายได้ที่ใช้จ่ายได้เท่ากัน ในกรณีที่สังคมนั้นมีระบบการให้สินเชื่อเพื่อการบริโภคในรูปแบบของการจ่ายเงินดาวน์ต่ำและดอกเบี้ยต่ำ จะช่วยให้มีการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคสูงกว่าในกรณีที่ไม่มีระบบการให้สินเชื่อในลักษณะดังกล่าวอย่างไรก็ตามระบบสินเชื่อที่เอื้ออำนวยต่อการเพิ่มรายจ่ายเพื่อการบริโภคในปัจจุบันนั้น ขณะเดียวกันก็ทำให้ผู้บริโภคมีหนี้สินเพิ่มขึ้น และมีภาระการชำระหนี้ในภายหลังเพิ่มขึ้น ทำให้ความสามารถในการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคและการออมในอนาคตลดลง ดังนั้นในสังคมที่ต้องการจะรักษาระดับบริโภคของประชาชนไว้ ภาครัฐก็จึงพยายามสร้างระบบสินเชื่อเพื่อการบริโภค ทำให้ผู้บริโภคมีหนี้สินพอกพูน อัตราดอกเบี้ยเงินฝากสูงจะช่วยให้ครัวเรือนออมมากขึ้นและใช้จ่ายเพื่อการบริโภคน้อยลง ส่วนอัตราดอกเบี้ยเงินฝากต่ำครัวเรือนจะมีการออมลดลง และมีการบริโภคมมากขึ้น

6. ค่านิยมทางสังคม (Social value) เป็นคุณค่าที่สังคมกำหนดไว้ว่าเป็นสิ่งที่น่าประพฤติปฏิบัติ โดยไม่คำนึงถึงความเหมาะสมและสอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจและสังคม หากค่านิยมทางสังคมให้ความสำคัญยิ่งต่อวัตถุ จะทำให้ผู้บริโภคบางกลุ่มมุ่งการใช้จ่ายในสินค้าและบริการที่ฟุ่มเฟือยและมีราคาสูง ทำให้สังคมนั้นมีการบริโภคอยู่ในระดับสูงและการออมต่ำส่วนสังคมที่ยึดค่านิยมการประหยัด สังคมนั้นจะมีการบริโภคและการออมอยู่ในระดับที่เหมาะสมและมีผลดีทางเศรษฐกิจในระยะยาว

7. อัตราเพิ่มของประชากรและโครงสร้างอายุของประชากร ถ้าอัตราเพิ่มของประชากรอยู่ในระดับสูง รายจ่ายเพื่อการบริโภคจะเพิ่มในอัตราสูง ส่วนกรณีตรงข้าม รายจ่ายเพื่อการบริโภคจะเพิ่มในอัตราต่ำ นอกจากนี้ โครงสร้างอายุของประชากรมีอิทธิพลต่อรายจ่ายเพื่อการบริโภคและการออมโดยทั่วไปหากจำนวนประชากรวัยทำงานเทียบกับประชากรทั้งหมดมีสัดส่วนต่ำ การใช้จ่ายเพื่อการบริโภคจะมีมาก เพราะประชากรที่ไม่อยู่ในวัยทำงานแม้จะไม่มีรายได้แต่ก็ยังต้องมีการบริโภค ส่วนในกรณีตรงกันข้าม การบริโภคจะน้อยและสามารถออมได้มาก

2.งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงทางด้านความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ผู้วิจัย	ชื่อเรื่อง	วัตถุประสงค์	กลุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือและสถิติ	ผลการศึกษา
เปรม คำกระแปง	ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวทฤษฎีใหม่ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ของผู้นำท้องถิ่น ในจังหวัดพิษณุโลก	เพื่อสำรวจและเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจ ของผู้นำท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลกเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวทฤษฎีใหม่ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว	กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ประธานองค์การบริหารส่วนตำบลหรือตัวแทนเกษตรตำบล และผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา จ.พิษณุโลก จำนวน 317 คน	แบบทดสอบแบบเลือกตอบ จำนวน 35 ข้อ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐาน หาค่าความแตกต่างของตัวแปรอิสระ	ผู้นำท้องถิ่นที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวทฤษฎีใหม่ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวแตกต่างกัน และผู้นำท้องถิ่นที่มีตำแหน่งต่างกันมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวทฤษฎีใหม่ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวแตกต่างกัน
สัน ส ก ฤ ต มุณีโมไนย	ความรู้ ความเข้าใจและการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิต: ศึกษากรณีนักศึกษาปริญญาโท ภาควิเศษ คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์	1. เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของนักศึกษาปริญญาโท ภาควิเศษ คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ 2. เพื่อศึกษาการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิต	นักศึกษาปริญญาโท ภาควิเศษ คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันพัฒนาบริหารศาสตร์ จำนวน 130 คน	แบบสอบถาม ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และ F-test	กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุเฉลี่ย 37 ปี ประกอบอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีรายได้ 15,001-20,000 บาทและมีสถานภาพโสด มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงอยู่ในระดับปานกลาง มีความรู้ ความเข้าใจในปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงอยู่ในระดับสูง มีการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตอยู่ในระดับมาก ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความรู้อย่างยิ่งเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ รายได้ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิตของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ รายได้ สถานภาพ ส่วนปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์ คือ อายุ อาชีพ การรับรู้ข่าวสาร

ผู้วิจัย	ชื่อเรื่อง	วัตถุประสงค์	กลุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือและสถิติ	ผลการศึกษา
สริญญา อติแพทย์	การดำเนินชีวิตตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของคณะทำงานแผนชีวิตชุมชนกรณีศึกษาชุมชนขยายผลในเขต กทม.	1.เพื่อศึกษาระดับความรู้และระดับการปฏิบัติตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง 2.เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้กับระดับการปฏิบัติตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของคณะทำงานแผนชีวิตชุมชนในชุมชนขยายผลในเขต กทม.	คณะทำงานแผนชีวิตชุมชนโครงการแผนแม่บทชุมชนพึ่งตนเองในชุมชนขยายผลในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 235 คน	แบบสอบถาม 1.ข้อมูลทั่วไป 2.ระดับความรู้เกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง 3.ระดับการปฏิบัติตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง 4.ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าไคสแควร์ (Chi-Square)	1.ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไป จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาหรืออนุปริญญา สมรส เป็นหัวหน้าครอบครัว/คู่สมรสของหัวหน้าครอบครัว อาชีพรับจ้าง/พนักงานบริษัท รายได้ไม่เกิน 10,000 บาทต่อเดือน 2.กลุ่มตัวอย่างมีความรู้เกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจอยู่ในระดับมาก 3.กลุ่มตัวอย่างมีการปฏิบัติตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงทางด้านร่างกายและจิตใจ โดยเฉพาะการดำเนินชีวิตด้วยความอดทน รอดลงมาคือด้านสังคม โดยเฉพาะเรื่องการมีส่วนร่วมเสียสละแรงกายในการบำเพ็ญประโยชน์แก่ชุมชน และทางด้านเศรษฐกิจ โดยเฉพาะในเรื่องการซื้อหาข้าวของเครื่องใช้ในราคาที่เหมาะสมแก่ฐานะตามลำดับ 4.จากการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้กับระดับการปฏิบัติตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงพบว่า ระดับความรู้เกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงมีความสัมพันธ์กับระดับการปฏิบัติตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในด้านร่างกายและจิตใจ และด้านสังคม ที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงทางการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ผู้วิจัย	ชื่อเรื่อง	วัตถุประสงค์	กลุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือและสถิติ	ผลการศึกษา
กนกกาญจน์ จิววงศ์	การดำเนินชีวิตโดยใช้หลักการพึ่งตนเองตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของบุคลากรโรงเรียนประถมศึกษา สำนักงานเขตภาษีเจริญ สังกัด กทม.	เพื่อศึกษาการดำเนินชีวิตโดยใช้หลักการพึ่งตนเองตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 5 ด้าน คือด้านจิตใจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ด้านเทคโนโลยี และด้านเศรษฐกิจ	ผู้บริหารโรงเรียน 8 คน และครูผู้สอน 17 คนในสำนักงานเขตภาษีเจริญ สังกัด กทม.	แบบสัมภาษณ์ 1.ด้านจิตใจ 2.ด้านสังคม 3.ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 4.ด้านเทคโนโลยี 5.ด้านเศรษฐกิจ บันทึกเสียงและนำมาเรียบเรียงเนื้อหา สถิติที่ใช้คือค่าร้อยละ เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง	ด้านจิตใจ มีจิตสำนึกที่ดีมีคุณธรรมยึดหลักธรรมทางศาสนา ด้านสังคม มีการทำกิจกรรมและแสดงความคิดเห็นร่วมกันให้ความช่วยเหลือและร่วมมือกันในการทำงาน แก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น เพื่อให้การทำงานสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยใช้ทรัพยากรอย่างประหยัดใช้ให้คุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด มีการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ดำรงอยู่และนำวัสดุที่เหลือใช้มาทำให้เกิดประโยชน์ ด้านเทคโนโลยี มีการเรียนรู้และแสวงหาความรู้ใหม่ๆ เพื่อใช้ในการศึกษาหาข้อมูล และทำให้เกิดประโยชน์ ด้านเศรษฐกิจ ดำรงชีวิตอยู่อย่างพอเพียง พออยู่ พอกิน พอใช้และดำรงชีวิตตามฐานะของตนเอง
ประภาพร สุปัญญา	การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติจริงของแกนนำหมู่บ้านที่เข้าร่วมโครงการหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง จังหวัด ขอนแก่น	เพื่อศึกษาการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติจริงในระดับครอบครัวและระดับชุมชน	ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจงได้กลุ่มตัวอย่างของแกนนำหมู่บ้านที่เข้าร่วมโครงการหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง จำนวน 306 คน	แบบสอบถาม 1.ข้อมูลทั่วไป 2.การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติ 3.การแสดงความคิดเห็นในการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติจริง สถิติที่ใช้ ได้แก่ -การแจกแจงความถี่ -ค่าร้อยละ -ค่าเฉลี่ย -ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	1.ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 41-50 ปี ศึกษาในระดับประถมศึกษา และพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรที่เข้าอบรม 2.พบว่าด้านบ้านเรือนน่าอยู่ ด้านการลด ละ เลิกอบายมุข ด้านการออม และด้านเกษตรกรรมยั่งยืนอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการจัดทำบัญชีครัวเรือนอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับระดับชุมชนมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก พบว่า ด้านการยกย่องเชิดชูคนดีมีคุณธรรม ด้านการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านแผนชุมชน ด้านชุมชนเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านวิสาหกิจชุมชน มีระดับการปฏิบัติต่ำสุด 3. พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมอบรมมีการนำมาปฏิบัติ โดยพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมอบรม มีการนำมาปฏิบัติโดยเน้นหลักการพึ่งตนเอง

ผู้วิจัย	ชื่อเรื่อง	วัตถุประสงค์	กลุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือและสถิติ	ผลการศึกษา
ชลิตา ลชิตาวงศ์	พฤติกรรมและปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินชีวิตตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของสมาชิกกลุ่มออมทรัพย์ เพื่อการผลิต	1.เพื่อศึกษาการรับรู้เกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 2.เพื่อศึกษาพฤติกรรมต่อการดำเนินชีวิตตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 3.เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินชีวิตตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ -บ้านห้วยมะเฟืองหมู่ที่2 จำนวน50 คน -บ้านเมืองงามหมู่ที่9 จำนวน100 คน	แบบสอบถามมี 3 ตอน 1.ข้อมูลทั่วไป 2.ข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 3.ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการดำเนินชีวิตตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สถิติที่ใช้ -การแจกแจงความถี่ -ร้อยละ ค่าเฉลี่ย -จัดเรียงลำดับความมาก/น้อย	1.หมู่ที่2ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 40-59ปี อาชีพเกษตรกร รายได้เฉลี่ย5,000 บาท จำนวนสมาชิกในครัวเรือน2-3คนหมู่ที่9ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 20-39 ปี อาชีพเกษตรกร รายได้เฉลี่ยต่ำกว่า 5,000 บาท จำนวนสมาชิกในครัวเรือน 4-7 คน 2.การรับรู้เกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ได้แก่ด้านความหมายและความสำคัญ ด้านองค์ประกอบ ด้านการนำไปปฏิบัติ และด้านประโยชน์ พบว่าหมู่ 2 มีการรับรู้ในทุกด้านสูงกว่าหมู่ 9 3. ทั้ง 2 หมู่บ้านมีระดับพฤติกรรมปานกลางเหมือนกัน แต่กลุ่มตัวอย่างหมู่2 มีการดำเนินชีวิตตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่ากลุ่มตัวอย่างหมู่ 9 ทุกด้าน ยกเว้นด้านการเพิ่มรายได้
รัตนา เนตรแจ่มศรี	การประยุกต์แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติกรณีศึกษาประชาชน ชุมชนเกาะเกร็ด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี	1.เพื่อศึกษาระดับของการประยุกต์แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติ 2.เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการประยุกต์แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง 3.เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการประยุกต์แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง	กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือ ชุมชนเกาะเกร็ด หมู่ที่ 2 จำนวน 120 คน	แบบสอบถาม คำร้อยละ ค่าเฉลี่ย t-test F-test	1.ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 40 – 49ปี สถานภาพสมรส มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว1-4 คนและ 5-11 คน จบการศึกษาระดับปริญญาตรี อาชีพรับจ้างทั่วไป และมีรายได้ต่อเดือนอยู่ในระดับ 5,001-10,000บาท 2.การประยุกต์แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ทั้งด้านการรับรู้เนื้อหาสาระ ด้านความเข้าใจในเนื้อหาสาระ ด้านการยอมรับคุณค่าและการนำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติ 3.ปัจจัยที่มีผลต่อการประยุกต์แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงไปปฏิบัติ ได้แก่ อาชีพ ประสบการณ์การเข้าร่วมฝึกอบรมในกิจกรรมหรือโครงการที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง

ผู้วิจัย	ชื่อเรื่อง	วัตถุประสงค์	กลุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือและสถิติ	ผลการศึกษา
อัจฉรา ราชแก้ว	การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปปรับใช้ในชีวิตของพนักงานขับรถโดยสารประจำทาง จังหวัดปทุมธานี	เพื่อศึกษาการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปปรับใช้ในชีวิต	พนักงานขับรถโดยสารประจำทาง จังหวัดปทุมธานีของบริษัทติดสินทร จำนวน 100 คน	ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ความสัมพันธ์ของ ตัวแปรที่ระดับ นัยสำคัญ 0.05	เพศชายเกือบครึ่ง มีอายุตั้งแต่ 41 – 50 ปี จบการศึกษาระดับ ป.4 – ป.6 เป็นผู้ที่มีสมรสแล้ว มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 10000 บาท และมีประสบการณ์ทำงานตั้งแต่ 1 – 5 ปี โดยระดับการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิตของพนักงานขับรถโดยสารประจำทาง อยู่ในระดับมาก ทั้งด้านองค์กร สังคม และครอบครัว ตามลำดับ ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ การนำปรัชญาและหลักการเศรษฐกิจพอเพียงไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิตของพนักงานขับรถโดยสารประจำทาง จากการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ส่วนปัจจัยที่ไม่มีผลต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิตของพนักงานขับรถโดยสารประจำทาง ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ สถานภาพ ประสบการณ์ทำงาน การรับรู้ข่าวสารข้อมูล
กุลวดี ล้อมทอง วีระภัทร นันท์	การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต ศึกษากรณี บุคลากรสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์	ศึกษาการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต	ผู้ให้ข้อมูลที่สำคัญ (Key- information) จำนวน 15 คน	สัมภาษณ์เจาะลึก	มีความเข้าใจในองค์ประกอบหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นอย่างดี สามารถแยกความแตกต่างขององค์ประกอบหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสามารถอธิบายพร้อมยกตัวอย่างประกอบได้อย่างชัดเจน พบว่าการประยุกต์ใช้กับตนเอง และการประยุกต์ใช้กับครอบครัว คือสามารถจัดสรรรายได้ให้เพียงพอกับค่าใช้จ่ายและยังมีเหลือเก็บออม มีการใช้เหตุผลแก้ไขสถานการณ์ต่างๆ เน้นเรื่องความประหยัดและคุ้มค่า มีการเตรียมพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง เสริมสร้างความรู้ความคู่เทคโนโลยีที่ทันสมัย เน้นเรื่องความซื่อสัตย์ การประยุกต์ใช้กับการทำงาน คือ สามารถทำงานได้ทันต่อเวลา เน้นเรื่องความจำเป็นและคุ้มค่า มีการเตรียมพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง เสริมสร้างความรู้ความคู่เทคโนโลยีที่ทันสมัย เน้นเรื่องความโปร่งใส

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาความสัมพันธ์กับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ผู้วิจัย	ชื่อเรื่อง	วัตถุประสงค์	กลุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือและสถิติ	ผลการศึกษา
ศศิพร ปาณิกบุตร	เรื่องปัจจัยทางสังคมและเศรษฐกิจที่มีความสัมพันธ์กับการดำเนินชีวิตของเกษตรกรในแบบเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริทฤษฎีใหม่	1.เพื่อศึกษาเปรียบเทียบลักษณะทางสังคมและเศรษฐกิจระหว่างผู้ดำเนินชีวิตในแบบเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริทฤษฎีใหม่กับผู้ที่ไม่ได้ดำเนินชีวิตในแบบเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริทฤษฎีใหม่ 2.เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางสังคมและเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์กับการดำเนินชีวิตของเกษตรกรในแบบเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริทฤษฎีใหม่ต่างกันอย่างไร	- กลุ่มตัวอย่างที่ดำเนินชีวิตรูปแบบเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริทฤษฎีใหม่ จำนวน 223 คน ครัวเรือน ในอำเภอเขาวง จังหวัดกาฬสินธุ์ - กลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้ดำเนินชีวิตรูปแบบเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริทฤษฎีใหม่ จำนวน 223 ครัวเรือน จากโครงการขุดสระเก็บกักน้ำตามแนวพระราชดำริทฤษฎีใหม่ ในอำเภอเขาวง จังหวัดกาฬสินธุ์	ตอนที่ 1 ข้อมูลของเกษตรกรด้านสังคมและเศรษฐกิจ ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตในรูปแบบเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริทฤษฎีใหม่ ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา ข้อเสนอแนะ และแนวทางในการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตรูปแบบเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริทฤษฎีใหม่ ค่าสถิติร้อยละใช้ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้ chi-Square Test และ t-Test เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผู้ดำเนินชีวิตตามแนวพระราชดำริทฤษฎีใหม่ และผู้ที่ไม่ได้ดำเนินชีวิตตามแนวพระราชดำริทฤษฎีใหม่	เกษตรกรส่วนใหญ่มีอายุเฉลี่ยประมาณ 51 ปี โดยมีสถานภาพสมรสและอยู่กับคู่สมรส สมาชิกในครัวเรือนประมาณ 5 คน ระดับการศึกษาจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ถึงปีที่ 6 มีจำนวนที่ดินถือครองเฉลี่ยประมาณ 17 ไร่ รายได้รวมเฉลี่ย 23,224.55 บาทต่อปี และรายจ่ายรวมเฉลี่ย 21,214.63 บาทต่อปี หนี้สินเฉลี่ย 32,827.77 บาท โดยกู้ยืมจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ได้รับข่าวสารทางการเกษตรจากสื่อโทรทัศน์ และเกษตรกรที่ดำเนินชีวิตตามแนวพระราชดำริทฤษฎีใหม่มีการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับทฤษฎีใหม่ และมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทฤษฎีใหม่สูงกว่าเกษตรกรที่ไม่ได้ดำเนินชีวิตตามแนวพระราชดำริทฤษฎีใหม่

ผู้วิจัย	ชื่อเรื่อง	วัตถุประสงค์	กลุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือและสถิติ	ผลการศึกษา
สกล พรหมสิน	ความสัมพันธ์ระหว่าง การดำเนินชีวิตแบบ เศรษฐกิจพอเพียงกับ คุณภาพชีวิตของ ประชาชนตำบลหงส์ เจริญ อำเภอกำแพง จังหวัดชุมพร	เพื่อศึกษาระดับการดำเนินชีวิตแบบ เศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนตำบล หงส์เจริญ อำเภอกำแพง จังหวัดชุมพร เพื่อศึกษาระดับคุณภาพชีวิตของ ประชาชนตำบลหงส์เจริญ อำเภอกำ แพง จังหวัดชุมพร เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการ ดำเนินชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียงกับ คุณภาพชีวิตของประชาชนตำบลหงส์ เจริญ อำเภอกำแพง จังหวัดชุมพร	ประชาชน 14 หมู่บ้าน ในเขตตำบลหงส์เจริญ อำเภอกำแพงจังหวัด ชุมพร จำนวน 195 คน	ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐาน ตอนที่ 2 การดำเนินชีวิตแบบ เศรษฐกิจพอเพียง ประกอบด้วย ปัจจัยสี่พอเพียง การศึกษาถ้วน ทั่ว ครอบครัวเข้มแข็ง และ รายได้พอเพียง ตอนที่ 3 แบบสอบถามคุณภาพ ชีวิต ประกอบด้วยด้านสุขภาพ กายและสุขภาพจิตของกลุ่ม ตัวอย่าง แสดงค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่า เฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์จำแนกพหุ	พบว่ากลุ่มครัวเรือนตัวอย่างส่วนใหญ่มีการดำเนินชีวิตแบบ เศรษฐกิจพอเพียงระดับสูง ปานกลางและต่ำ คิดเป็นร้อยละ 50.8 48.7 และ 0.5 ตามลำดับ มีคุณภาพชีวิตระดับปานกลางและสูง คิด เป็นร้อยละ 64.6 และ 35.4 ตามลำดับ การศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างปัจจัยต่างๆทั้ง 4 ด้าน กับคะแนนคุณภาพชีวิตของประชาชน ตำบลหงส์เจริญ อำเภอกำแพง จังหวัดชุมพร ช่วงเดือนตุลาคม – ธันวาคม พ.ศ. 2545 ได้ร้อยละ 46 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นพนักงานระดับปฏิบัติการที่ปฏิบัติงานในบริษัทประชา
อาภรณ์ จำกัด (มหาชน) ทั้ง 4 สาขา ประกอบด้วย สำนักงานใหญ่ จังหวัดกรุงเทพฯ จำนวน 302 คน
โรงงานลำพูน จังหวัดลำพูน จำนวน 452 คน โรงงานกบินทร์บุรี จังหวัดปราจีนบุรี จำนวน 205 คน และ
โรงงานเวลโกล์ จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 151 คน รวมทั้งสิ้น 1,110 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ พนักงานระดับปฏิบัติการ ทั้งพนักงานรายวันและ
พนักงานรายเดือนทั้ง 4 สาขา ได้แก่ สำนักงานใหญ่ จังหวัดกรุงเทพฯ โรงงานลำพูน จังหวัดลำพูน
โรงงานกบินทร์บุรี จังหวัดปราจีนบุรี และโรงงานเวลโกล์ จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยผู้วิจัยกำหนดขนาด
ของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้เกณฑ์ ซึ่งผู้วิจัยทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน จะได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน
166 คน (ผศ.ดร.ยุทธ ไกรวรรณ และผศ.ดร.กุสุมา ผลาพรม)

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง กระทำโดยมีขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การกำหนดจำนวนตัวอย่าง กำหนดโดยใช้โควตาของพนักงานระดับปฏิบัติการ
ทั้งพนักงานรายวันและพนักงานรายเดือน ทั้ง 4 สาขา โดยแบ่งจำนวนของกลุ่มตัวอย่างได้ ดังแสดงใน
ตาราง 2

ขั้นที่ 2 การสุ่มตัวอย่างอย่างมีระบบ (Systematic Sampling) โดยการเรียงลำดับหมายเลข
ประจำตัวของพนักงาน ซึ่งเป็นการเรียงลำดับจากน้อยไปมาก อันแสดงถึงระยะเวลาในการปฏิบัติงาน
ก่อนและหลัง โดยการสุ่มตัวอย่างมีขั้นตอน ดังนี้ (วิภาพร พงศ์อาจารย์. 2542: 77)

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง บริษัทประชาอาภรณ์ จำกัด (มหาชน)

สาขา	จังหวัด	ประชากร จำนวน (คน)	ร้อยละ	ตัวอย่าง จำนวน (คน)	ร้อยละ
สำนักงานใหญ่	กรุงเทพฯ	302	27.21	45	27.21
โรงงานลำพูน	ลำพูน	452	40.72	68	40.72
โรงงานกบินทร์บุรี	ปราจีนบุรี	205	18.47	31	18.47
โรงงานเวลโกล์ว	ฉะเชิงเทรา	151	13.60	22	13.60
รวม		1110	100.00	166	100.00

1. คำนวณช่วงของการเลือกหน่วยตัวอย่าง (k) โดยหาอัตราส่วนระหว่างจำนวนประชากร (N) กับจำนวนกลุ่มตัวอย่าง (n) ดังนี้

$$K = \frac{N}{n}$$

$$k = \frac{1,110}{166}$$

$$k = 6.69$$

2. ทำการเลือกสมาชิกหน่วยแรก โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่ายกับสมาชิกในหน่วยแรก คือ หมายเลข 1-7 ใช้วิธีการจับฉลากหนึ่งหมายเลข ได้หมายเลข 7

3. ใช้สมาชิกหมายเลข 7 ที่สุ่มได้เป็นสมาชิกที่ถูกเลือกคนแรก แล้วสมาชิกหน่วยต่อไป คือ หมายเลข 14, 21 และ 28 ตามลำดับ

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามที่ให้เลือกตอบ (Check List) ซึ่งเป็นข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบ

แบบสอบถามที่ประกอบไปด้วยข้อมูลเกี่ยวกับตัวแปรที่เป็นปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด สถานภาพ ประเภทของพนักงาน ประสบการณ์การทำงาน หน่วยงานปัจจุบัน จำนวนสมาชิกในครอบครัว จำนวนสมาชิกในครอบครัวที่ไม่ประกอบอาชีพ รายได้ส่วนบุคคลเฉลี่ยต่อเดือน (ก่อนหักภาษีและค่าใช้จ่าย) รายได้จากการประกอบอาชีพเสริมเฉลี่ยต่อเดือน (ก่อนหักภาษีและค่าใช้จ่าย) ปี พ.ศ.ที่ได้ยิน/ได้ทราบข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในครั้งแรก แหล่งการได้ยิน/ได้ทราบปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ปี พ.ศ.ที่นำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตและการทำงาน รวมถึงระดับการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตและการทำงาน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามระดับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เป็นแบบสอบถามที่ให้เลือกตอบ ใช่ และ ไม่ใช่ จำนวน 45 ข้อ แบ่งเป็นข้อคำถามด้านต่างๆ มีรายละเอียดดังนี้

1. ด้านแนวคิดของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง จำนวน 17 ข้อ คือข้อที่ 1-17
2. ด้านความพอประมาณ จำนวน 6 ข้อ คือ ข้อที่ 18-23
3. ด้านความมีเหตุผล จำนวน 6 ข้อ คือ ข้อที่ 24-29
4. ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว จำนวน 6 ข้อ คือ ข้อที่ 30-35
5. ด้านเงื่อนไขความรู้ จำนวน 5 ข้อ คือ ข้อที่ 36-40
6. ด้านเงื่อนไขคุณธรรม จำนวน 5 ข้อ คือ ข้อที่ 41-45

ตอนที่ 3 แบบสอบถามระดับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงาน เป็นแบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นแบบวัดประเมินค่า (Rating Scale) ของ Likert Scale จำนวน 55 ข้อ โดยใช้หลักการพึ่งตนเองตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง แบ่งเป็นข้อคำถามด้านต่างๆ มีรายละเอียด ดังนี้

1. ด้านจิตใจ จำนวน 10 ข้อ คือข้อที่ 1-10
2. ด้านสังคม จำนวน 10 ข้อ คือข้อที่ 11-20
3. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จำนวน 10 ข้อ คือข้อที่ 21-30
4. ด้านเทคโนโลยี จำนวน 10 ข้อ คือข้อที่ 31-40
5. ด้านเศรษฐกิจ จำนวน 15 ข้อ คือข้อที่ 41-55

ตอนที่ 4 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับผลจากการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงาน เป็นแบบสอบถามที่ให้เลือกตอบ(Check List) และเป็นแบบสอบถามลักษณะปลายเปิด โดยแบ่งเป็นด้านการดำเนินชีวิต ประกอบด้วย ด้านค่าใช้จ่าย ด้านการออม และด้านหนี้สิน สำหรับด้านการทำงาน ประกอบด้วย ด้านประสิทธิภาพ

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

โดยมีขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือวิจัย ดังนี้

1. ผู้วิจัยทำการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง รวมทั้งศึกษาข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับระดับความรู้ ความเข้าใจ และการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตและการทำงาน รวมถึงการสรุปประเด็นต่างๆ ที่สำคัญเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
2. การสร้างแบบสอบถามโดยมีข้อคำถามที่มีความครอบคลุมและตรงกับความมุ่งหมาย นิยามศัพท์และกรอบความคิดของการวิจัย
3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม และให้ข้อเสนอแนะ
4. ปรับปรุงและแก้ไขแบบสอบถามตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ
5. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบและแก้ไขไปทดลองใช้กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน
6. ตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามโดยการคำนวณหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของ ครอนบัค ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2535: 96)

$$\alpha = \frac{K}{k-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S^2} \right]$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
	k	แทน	จำนวนของคำถาม
	$\sum S_i^2$	แทน	ผลรวมของค่าความแปรปรวนของคะแนนจากแบบสอบถามแต่ละข้อ
	S^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรวม

โดยค่าที่ได้จะแสดงถึงระดับความคงที่ของแบบสอบถาม โดยจะมีค่าระหว่าง $0 < \alpha < 1$ ค่าที่ใกล้เคียงกับ 1 แสดงว่ามีความเชื่อมั่นสูง ซึ่งการวิจัยครั้งนี้จะกำหนดค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์ไม่น้อยกว่า 0.80

จากการคำนวณหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามนั้น พบว่าแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับความรู้ ความเข้าใจของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ได้ค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์ 0.84 และ

แบบสอบถามเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงาน ได้ค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์ 0.89

7. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาก่อนนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3. การจัดการและการวิเคราะห์ข้อมูล

การจัดการข้อมูล

การจัดการข้อมูลกระทำ ดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามและแยกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก
2. นำแบบสอบถามที่ตรวจสอบความถูกต้องเรียบร้อยแล้วมาลงรหัสข้อมูลตามที่ได้กำหนดรหัสไว้ล่วงหน้า
3. ประมวลผลข้อมูลและคำนวณหาค่าสถิติพื้นฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของพนักงานระดับปฏิบัติการบริษัท ประชาอาภรณ์ จำกัด (มหาชน) โดยใช้สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยนำเสนอเป็นตารางแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. วิเคราะห์ระดับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพนักงานระดับปฏิบัติการบริษัท ประชาอาภรณ์ จำกัด (มหาชน) โดยการใช้สถิติบรรยาย ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และมีเกณฑ์การให้คะแนน เกณฑ์การวิเคราะห์ และแปลผลค่าเฉลี่ยระดับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ดังนี้

2.1 เกณฑ์การให้คะแนน

ตอบถูกหรือข้อคำถามถูกต้องตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้คะแนน 1 ตอบผิดหรือข้อคำถามไม่ถูกต้องตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้ 0 คะแนน

2.2 เกณฑ์การวิเคราะห์และแปลผลค่าเฉลี่ย

การวิเคราะห์และแปลผลค่าเฉลี่ย ดำเนินการโดยมีการกำหนดช่วงชั้นและเกณฑ์การแปลผลค่าเฉลี่ย ดังนี้

2.2.1 การกำหนดช่วงชั้นเฉลี่ย

คะแนนเฉลี่ยสูงสุดหรือมีผู้ตอบถูกทุกข้อเท่ากับ 3 คะแนน และคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดหรือมีผู้ตอบผิดทุกข้อเท่ากับ 0 คะแนน เมื่อได้คะแนนดังกล่าวมาแล้ว ผู้วิจัยจัดระดับความรู้

ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงเป็น 3 ระดับ โดยใช้ค่าพิสัย คือ ความรู้ความเข้าใจน้อย ความรู้ความเข้าใจปานกลาง และความรู้ความเข้าใจมาก ดังนี้

$$\begin{aligned}\text{ช่วงชั้นคะแนน} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{ระดับการวัด}} \\ &= \frac{1-0}{3} \\ &= 0.33\end{aligned}$$

2.2.2 เกณฑ์การแปลผลค่าเฉลี่ย

ช่วงคะแนนค่าเฉลี่ย	ระดับความรู้ ความเข้าใจปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
0.00 – 0.33	น้อย
0.34 – 0.66	ปานกลาง
0.67 – 1.00	มาก

3 วิเคราะห์ระดับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการบริษัท ประชาอาภรณ์ จำกัด (มหาชน) โดยการใช้สถิติบรรยาย ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และมีเกณฑ์การให้คะแนน เกณฑ์การวิเคราะห์ และแปลผลค่าเฉลี่ยระดับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงาน ดังนี้

3.1 เกณฑ์การให้คะแนน

3.1.1 เกณฑ์การให้คะแนนข้อความเชิงบวก จำนวน 43 ข้อ

ระดับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	ค่าคะแนน
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1
ไม่ได้ปฏิบัติ	0

3.1.2 เกณฑ์การให้คะแนนข้อความเชิงลบ จำนวน 12 ข้อ

ระดับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	ค่าคะแนน
ไม่ได้ปฏิบัติ	5

น้อยที่สุด	4
น้อย	3
ปานกลาง	2
มาก	1
มากที่สุด	0

3.2 เกณฑ์การวิเคราะห์และแปลผลค่าเฉลี่ย

การวิเคราะห์และแปลผลค่าเฉลี่ย ดำเนินการโดยมีการกำหนดช่วงชั้นและเกณฑ์การแปลผลค่าเฉลี่ย ดังนี้

3.2.1 การกำหนดช่วงชั้นเฉลี่ย

คะแนนสูงสุดหรือมีผู้นำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้มากที่สุด เท่ากับ 5 คะแนน และคะแนนต่ำสุดหรือมีผู้นำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้น้อยที่สุด เท่ากับ 0 คะแนน เมื่อได้คะแนนดังกล่าวมาแล้ว ผู้วิจัยจัดระดับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงเป็น 5 ระดับ โดยใช้ค่าพิสัย คือ ความรู้ความเข้าใจน้อย ความรู้ความเข้าใจปานกลาง และความรู้ความเข้าใจมาก ดังนี้

$$\begin{aligned}\text{ช่วงชั้นคะแนน} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{ระดับการวัด}} \\ &= \frac{5-0}{6} \\ &= 0.83\end{aligned}$$

3.2.2 เกณฑ์การวิเคราะห์และแปลผลค่าเฉลี่ย

ช่วงคะแนนค่าเฉลี่ย ระดับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

0.00 – 0.83	ไม่มีการประยุกต์ใช้
0.84 – 1.66	ระดับน้อยที่สุด
1.67 – 2.49	ระดับน้อย
2.50 – 3.32	ระดับปานกลาง
3.33 – 4.15	ระดับมาก
4.16 – 5.00	ระดับมากที่สุด

4. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับระดับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงาน ซึ่งพิจารณาจากค่าสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (r_{xy}) และสถิติทดสอบ t ซึ่งมีสูตรคำนวณ ดังนี้

$$r_{xy} = \frac{N \sum XY - (\sum X)(\sum Y)}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

5. วิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลจากการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการ บริษัทประชาอาภรณ์ จำกัด (มหาชน) โดยพรรณานาและนำเสนอเป็นตาราง โดยใช้สถิติบรรยายได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิต และการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการ บริษัท ประชาอาภรณ์ จำกัด (มหาชน) ซึ่งได้รวบรวมจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 166 คน โดยใช้แบบสอบถาม ได้ผลการวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ในการศึกษาดังนี้

- ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง
- ส่วนที่ 2 ระดับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- ส่วนที่ 3 ระดับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงาน
- ส่วนที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับระดับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงาน
- ส่วนที่ 5 ผลจากการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงาน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้างนี้ ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด สถานภาพ ประเภทของพนักงาน ประสบการณ์การทำงาน ณ หน่วยงานปัจจุบัน จำนวนสมาชิกในครอบครัว จำนวนสมาชิกในครอบครัวที่ไม่ประกอบอาชีพ รายได้ส่วนบุคคลเฉลี่ยต่อเดือน (ก่อนหักภาษีและค่าใช้จ่าย) รายได้จากการประกอบอาชีพเสริมต่อเดือน (ก่อนหักภาษีและค่าใช้จ่าย) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีรายละเอียด ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 76.51 และเพศชายจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 23.49 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุ 26-30 ปี จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 31.33 และกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุในช่วงอายุ 41-45 ปี มีจำนวนน้อยที่สุด จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 6.63 มีระดับการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาตรี จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 34.34 รองลงมาคือระดับอนุปริญญา/ปวส.จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 33.73 ส่วนใหญ่มีสถานภาพโสดจำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 71.08 รองลงมาคือ สถานภาพสมรส จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 26.51 ตามลำดับ ดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษาและสถานภาพสมรส

	จำนวน (คน)	ร้อยละ		จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ	166	100	ระดับการศึกษาสูงสุด	166	100
ชาย	39	23.49	ต่ำกว่าอนุปริญญา/ปวช.	36	21.69
หญิง	127	76.51	อนุปริญญา/ปวส.	56	33.73
			ปริญญาตรี	57	34.34
			ปริญญาโท	4	2.41
			ปริญญาเอก	0	0.00
			อื่นๆ	13	7.83
อายุ	166	100	สถานภาพสมรส	166	100
21-25 ปี	31	18.67	โสด	118	71.08
26-30 ปี	52	31.33	สมรส	44	26.51
31-35 ปี	36	21.69	หย่าร้าง	4	2.41
36-40 ปี	23	13.86			
41-45 ปี	11	6.63			
46-50 ปี	13	7.83			

สำหรับข้อมูลทางด้านประเภทของพนักงานพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นพนักงานรายวัน จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 63.86 และพนักงานรายเดือน จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 36.14 โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีประสบการณ์การทำงาน ณ หน่วยงานปัจจุบันจำนวน 0.1-5 ปี จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 60.84 รองลงมามีประสบการณ์การทำงาน ณ หน่วยงานปัจจุบันจำนวน 5.1-10 ปี จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 23.49 ดังแสดงในตาราง 4

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสมาชิก 4 คนในครอบครัว จำนวน 53 ราย คิดเป็นร้อยละ 31.93 รองลงมาคือ กลุ่มตัวอย่างมีสมาชิก 5 คนในครอบครัว จำนวน 42 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.30 และพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่มีสมาชิกในครอบครัวที่ไม่ประกอบอาชีพ จำนวน 57 ราย คิดเป็นร้อยละ 34.34 รองลงมาที่มีจำนวนสมาชิก 2 คนในครอบครัวที่ไม่ประกอบอาชีพ จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 31.93 ตามลำดับ ดังแสดงในตาราง 5

ตาราง 4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทของพนักงานและประสบการณ์การทำงาน ณ หน่วยงานปัจจุบัน

	จำนวน (คน)	ร้อยละ		จำนวน (คน)	ร้อยละ
ประเภทของพนักงาน	166	100	ประสบการณ์การทำงาน ณ หน่วยงานปัจจุบัน	166	100
รายวัน	106	63.86	0.1 - 5 ปี	101	60.84
รายเดือน	60	36.14	5.1 – 10 ปี	39	23.49
			10.1 – 15 ปี	9	5.42
			15.1 – 20 ปี	10	6.02
			20.1 – 25 ปี	5	3.01
			25 ปีขึ้นไป	2	1.20

ตาราง 5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามจำนวนสมาชิกในครอบครัวและจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่ไม่ประกอบอาชีพ

	จำนวน (คน)	ร้อยละ		จำนวน (คน)	ร้อยละ
จำนวนสมาชิกในครอบครัว	166	100	จำนวนสมาชิกในครอบครัวที่ ไม่ได้ประกอบอาชีพ	166	100
10 คน	1	0.60	7 คน	1	0.60
9 คน	1	0.60	6 คน	1	0.60
8 คน	5	3.01	4 คน	3	1.81
7 คน	8	4.82	3 คน	13	7.83
6 คน	12	7.23	2 คน	53	31.93
5 คน	42	25.30	1 คน	38	22.89
4 คน	53	31.93	0 คน	57	34.34
3 คน	28	16.87			
2 คน	16	9.64			

ตาราง 6 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายได้ส่วนบุคคลเฉลี่ยต่อเดือน (ก่อนหักภาษีและค่าใช้จ่าย) และรายได้จากการประกอบอาชีพเสริมเฉลี่ยต่อเดือน (ก่อนหักภาษีและค่าใช้จ่าย)

	จำนวน (คน)	ร้อยละ		จำนวน (คน)	ร้อยละ
<u>รายได้ส่วนบุคคลเฉลี่ยต่อเดือน (ก่อนหักภาษีและค่าใช้จ่าย)</u>	166	100	<u>รายได้จากการประกอบอาชีพเสริมเฉลี่ยต่อเดือน (ก่อนหักภาษีและค่าใช้จ่าย)</u>	166	100
25,001-29,500 บาท	11	6.63	8,001-9,000 บาท	1	0.60
20,501-25,000 บาท	4	2.41	7,001-8,000 บาท	0	0.00
16,001-20,500 บาท	27	16.27	6,001-7,000 บาท	1	0.60
11,501-16,000 บาท	76	45.78	5,001-6,000 บาท	0	0.00
7,001-11,500 บาท	48	28.92	4,001-5,000 บาท	5	3.01
			3,001-4,000 บาท	1	0.60
			2,001-3,000 บาท	4	2.41
			1,100-2,000 บาท	19	11.46
			1-1,000 บาท	7	4.22
			0 บาท	128	77.11

จากข้อมูลในตาราง 6 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ (ก่อนหักภาษีและค่าใช้จ่าย) 11,501-16,000 บาทต่อเดือน จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 45.78 รองลงมาคือมีรายได้ 7,001-11,500 บาท จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 28.92 และพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่มีรายได้จากการประกอบอาชีพเสริม จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 77.11 รองลงมาพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีรายได้จากการประกอบอาชีพเสริม (ก่อนหักภาษีและค่าใช้จ่าย) 1,100 – 2,000 บาทต่อเดือน

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เคยได้ยินและรับทราบปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง จำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 98.80 ได้ยินและรับทราบในช่วงปี พ.ศ. 2546-2550 มากที่สุด จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 57.23 โดยได้ยินและรับทราบจากแหล่งโทรทัศน์มากที่สุด จำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 47.29 แต่อย่างไรก็ตามมีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.20 ที่ไม่เคยได้ยินและรับทราบปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเลย กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในช่วงปี พ.ศ. 2551-2553 มากที่สุด จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 60.84 ดังแสดงในตาราง 7

ตาราง 7 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการรับทราบปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ปี พ.ศ.ที่ได้รับทราบ แหล่งข้อมูลเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและปี พ.ศ.ที่นำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้

	จำนวน (คน)	ร้อยละ		จำนวน (คน)	ร้อยละ
การรับทราบปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	166	100	ปี พ.ศ. ที่ได้รับทราบ	166	100
ได้ยิน/ทราบ	164	98.80	2551-2553	43	25.90
ไม่ได้ยิน/ไม่ทราบ	2	1.20	2546-2550	95	57.23
			2541-2545	11	6.63
			2535-2540	17	10.24
แหล่งข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	332	100	ปี พ.ศ. ที่นำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้	166	100
โทรทัศน์	157	47.29	2551-2553	101	60.84
หนังสือพิมพ์	66	19.88	2546-2550	48	28.92
วิทยุ	55	16.57	2541-2545	6	3.61
บอร์ด/ประชาสัมพันธ์	36	10.84	2535-2540	11	6.63
การอบรม/ดูงาน	15	4.52			
อื่นๆ	3	0.90			

หมายเหตุ: แหล่งข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

สำหรับความคิดเห็นเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าได้มีการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตอยู่ในระดับมาก จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 45.18 แต่อย่างไรก็ตามสำหรับความคิดเห็นด้านการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการทงานพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าได้มีการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการทำงานอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 55.42 ดังแสดงในตาราง 8

ตาราง 8 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้
ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงาน

	จำนวน (คน)	ร้อยละ		จำนวน (คน)	ร้อยละ
<u>การประยุกต์ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิต</u>	166	100	<u>การประยุกต์ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการทำงาน</u>	166	100
มาก	75	45.18	มาก	16	9.64
ปานกลาง	61	36.75	ปานกลาง	92	55.42
น้อย	30	18.09	น้อย	58	34.94

จากข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 26-30 ปี ศึกษาในระดับปริญญาตรี มีสถานภาพโสด เป็นพนักงานรายวัน โดยมีประสบการณ์การทำงานอยู่ในช่วง 0.1-5 ปี มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 4 คน และไม่มีสมาชิกที่ไม่ได้ประกอบอาชีพ มีรายได้จากการประกอบอาชีพ (ก่อนหักภาษีและค่าใช้จ่าย) อยู่ในช่วง 11,501 – 16,000 บาทต่อเดือน ไม่มีรายได้จากการประกอบอาชีพเสริม กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เคยได้ยิน/ได้ทราบปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ในช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2546-2550 โดยได้ยิน / ได้ทราบข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงจากโทรทัศน์มากที่สุด และกลุ่มตัวอย่างมีการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงานในช่วงปี พ.ศ. 2551-2553 โดยกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าได้มีการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตอยู่ในระดับมาก และมีการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการทำงานในระดับปานกลาง

ส่วนที่ 2 ระดับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปภาพรวมเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ได้ว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=0.86, S.D.=0.27$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยกลุ่มตัวอย่างมีระดับความรู้ ความเข้าใจในด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัวเองมากที่สุด ($\bar{X}=0.98, S.D.=0.13$) รองลงมาคือด้านเงื่อนไขคุณธรรม ($\bar{X}=0.93, S.D.=0.24$) ด้านเงื่อนไขความรู้ ($\bar{X}=0.89, S.D.=0.31$) ด้านความพอประมาณ ($\bar{X}=0.83, S.D.=0.25$)

ด้านแนวคิดของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ($\bar{X}=0.78$, S.D.=0.33) และด้านความมีเหตุผล ($\bar{X}=0.77$, S.D.=0.37) ตามลำดับ ดังแสดงใน ตาราง 9

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความรู้ ความเข้าใจของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในภาพรวม

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับ
ด้านแนวคิดของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	0.78	0.33	มาก	5
ด้านความพอประมาณ	0.83	0.25	มาก	4
ด้านความมีเหตุผล	0.77	0.37	มาก	6
ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว	0.98	0.13	มาก	1
ด้านเงื่อนไขความรู้	0.89	0.31	มาก	3
ด้านเงื่อนไขคุณธรรม	0.93	0.24	มาก	2
เฉลี่ยรวม	0.86	0.27	มาก	

สำหรับการศึกษาข้อมูลทางด้านระดับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพนักงานระดับปฏิบัติการ บริษัทประชาอาภรณ์ จำกัด (มหาชน) ได้ทำการศึกษาแยกเป็นรายด้าน ได้แก่ ด้านแนวคิดของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านองค์ประกอบของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ได้แก่ ด้านความพอประมาณ ด้านความมีเหตุผล ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว ด้านเงื่อนไขความรู้ และด้านเงื่อนไขคุณธรรม โดยผลการศึกษาในแต่ละด้าน มีดังนี้

2.1 ด้านแนวคิดของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

กลุ่มตัวอย่างมีระดับความรู้ ความเข้าใจในด้านแนวคิดของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=0.78$, S.D.=0.33) และเมื่อพิจารณาแยกในแต่ละด้านย่อย พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับความรู้ ความเข้าใจอยู่ในระดับมาก มี 13 ด้านย่อย มีระดับความรู้ ความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลางมี 3 ด้านย่อย ได้แก่ เศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญาที่ชี้ถึงแนวทางการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของเกษตรกรมากกว่านายทุน ($\bar{X}=0.49$, S.D.=0.50) ผลจากการประยุกต์ใช้เศรษฐกิจพอเพียง คือ ประชาชนมีความมั่งคั่งเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X}=0.78$, S.D.=0.33) และการตัดสินใจและการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ให้อยู่ในระดับความพอเพียงได้นั้น ต้องอาศัยเงื่อนไขความรู้ และสติปัญญาเป็นพื้นฐาน ($\bar{X}=0.36$, S.D.=0.48) ตามลำดับ สำหรับระดับความรู้ ความเข้าใจที่อยู่ในระดับน้อย มี 1 ด้านย่อย ได้แก่ รัฐบาลได้นำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นปรัชญานำทางในการพัฒนาและบริหารประเทศครั้งแรก ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550-2554) ($\bar{X}=0.33$, S.D.=0.47) ตามลำดับ ดังแสดงในตาราง 10

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความรู้ ความเข้าใจของกลุ่มตัวอย่างด้านแนวคิดของ
ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับ
1. เศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญาที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำริชี้แนะแนวทางการดำเนินชีวิตแก่ประชาชนชาวไทย	0.99	0.08	มาก	1
2. เศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญาที่กำหนดโดยองค์การสหประชาชาติ	0.92	0.27	มาก	4
3. รัฐได้นำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นปรัชญานำทางในการพัฒนาและบริหารประเทศครั้งแรกในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554)	0.33	0.47	น้อย	13
4. เศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญาที่ชี้ถึงแนวทางการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนทุกระดับจนถึงระดับรัฐบาล	0.97	0.17	มาก	2
5. เศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญาที่ชี้ถึงแนวทางการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของเกษตรกรมากกว่านายทุน	0.49	0.50	ปานกลาง	11
6. เศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญาที่สามารถนำไปกำหนดแนวทางในการพัฒนาและบริหารประเทศได้	0.97	0.17	มาก	2
7. เศรษฐกิจพอเพียงสามารถประยุกต์ใช้ได้เฉพาะสภาวะการณ์เศรษฐกิจตกต่ำเท่านั้น	0.93	0.27	มาก	3
8. เศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญาที่ยึดหลักทางสายกลาง	0.93	0.26	มาก	3
9. เศรษฐกิจพอเพียงเน้นการผลิตเพื่อบริโภคเพียงอย่างเดียว ไม่เน้นการผลิตเพื่อการค้า	0.85	0.36	มาก	7
10. เศรษฐกิจพอเพียงเน้นการพึ่งตนเองไม่ติดต่อด้านค้าขายกับต่างประเทศ	0.80	0.40	มาก	8
11. เศรษฐกิจพอเพียงตรงกับสำนวนไทยที่ว่า ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน	0.71	0.46	มาก	9
12. หัวใจสำคัญของเศรษฐกิจพอเพียง คือ การอยู่อย่างสันโดษ	0.91	0.28	มาก	5
13. เศรษฐกิจพอเพียงไม่สนับสนุนธุรกิจที่มุ่งแสวงหาผลกำไร	0.70	0.46	มาก	10
14. ผลจากการประยุกต์ใช้เศรษฐกิจพอเพียง คือการพัฒนาที่สมดุลและยั่งยืนและความพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง	0.97	0.17	มาก	2
15. ผลจากการประยุกต์ใช้เศรษฐกิจพอเพียงคือประชาชนมีความมั่นคงเพิ่มมากขึ้น	0.49	0.50	ปานกลาง	11
16. ความพอเพียงประกอบด้วยคุณลักษณะ3ประการคือเหตุผล ความพอประมาณ ความมีเหตุผลและการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว	0.88	0.32	มาก	6
17. การตัดสินใจและการดำเนินกิจกรรมต่างๆให้อยู่ในระดับความพอเพียงได้นั้น ต้องอาศัยเงื่อนไขความรู้ และสติปัญญาเป็นพื้นฐาน	0.36	0.48	ปานกลาง	12
รวม	0.78	0.33	มาก	

2.2 ด้านความพอประมาณ

กลุ่มตัวอย่างมีระดับความรู้ ความเข้าใจในด้านความพอประมาณอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=0.83$, S.D.=0.25) และเมื่อพิจารณาในแต่ละด้านย่อยพบว่า การประกอบอาชีพเสริม เพื่อมุ่งหวังการเพิ่มรายได้ให้เพียงพอกับรายจ่ายที่เพิ่มขึ้นเป็นตัวอย่างของความพอประมาณนั้น เป็นด้านย่อยที่กลุ่มตัวอย่างมีระดับความรู้ ความเข้าใจในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 0.44$, S.D.=0.50) ในขณะที่ด้านย่อยที่เหลือทั้ง 5 ด้านย่อยนั้น กลุ่มตัวอย่างมีระดับความรู้ ความเข้าใจอยู่ในระดับมาก โดยการซื้อหรือบริโภคสิ่งของเท่าที่จำเป็น เป็นตัวอย่างของความพอประมาณ ($\bar{X}=1.00$, S.D.=0.00) เป็นด้านย่อยที่กลุ่มตัวอย่างมีระดับความรู้ ความเข้าใจมากที่สุด รองลงมาคือ ความพอประมาณ หมายถึง การปฏิบัติที่มีความพอดี ไม่มากเกินไปและไม่น้อยเกินไป โดยไม่ทำให้ตนเองและผู้อื่นเดือดร้อน และการใช้จ่ายไม่เกินตัว ไม่ก่อหนี้สิน เป็นตัวอย่างของความพอประมาณ ($\bar{X}=0.99$, S.D.=0.08) ความตระหนี่ เป็นตัวอย่างของความพอประมาณ ($\bar{X}=0.83$, S.D.=0.38) และการประกอบอาชีพด้วยความตั้งใจ ไม่ยึดติดตำแหน่งหน้าที่การงานเพียงอย่างเดียว เป็นตัวอย่างของความพอประมาณ ($\bar{X}=0.73$, S.D.=0.44) ตามลำดับ ดังแสดงในตาราง 11

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความรู้ ความเข้าใจของกลุ่มตัวอย่างด้านความพอประมาณ

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับ
1. ความพอประมาณ หมายถึง การปฏิบัติที่มีความพอดี ไม่มากเกินไปและไม่น้อยเกินไปโดยไม่ทำให้ตนเองและผู้อื่นเดือดร้อน	0.99	0.08	มาก	2
2. การใช้จ่ายไม่เกินตัว ไม่ก่อหนี้สิน เป็นตัวอย่างของความพอประมาณ	0.99	0.08	มาก	2
3. การซื้อหรือบริโภคสิ่งของเท่าที่จำเป็น เป็นตัวอย่างของความพอประมาณ	1.00	0.00	มาก	1
4. ความตระหนี่ เป็นตัวอย่างของความพอประมาณ	0.83	0.38	มาก	3
5. การประกอบอาชีพเสริม เพื่อมุ่งหวังการเพิ่มรายได้ให้เพียงพอกับรายจ่ายที่เพิ่มขึ้นเป็นตัวอย่างของความพอประมาณ	0.44	0.50	ปานกลาง	5
6. การประกอบอาชีพด้วยความตั้งใจ ไม่ยึดติดตำแหน่งหน้าที่การงานเพียงอย่างเดียวเป็นตัวอย่างของความพอประมาณ	0.73	0.44	มาก	4
รวม	0.78	0.33	มาก	

2.3 ด้านความมีเหตุผล

กลุ่มตัวอย่างมีระดับความรู้ ความเข้าใจด้านความมีเหตุผลอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=0.83, S.D.=0.25$) และเมื่อพิจารณาในแต่ละด้านย่อยพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับความรู้ ความเข้าใจในระดับปานกลาง ในเรื่องของการซื้อของหรรษามาใช้ในการดำเนินชีวิต โดยไม่ทำให้ตนเองและผู้อื่นเดือดร้อน เป็นสิ่งที่ไม่ขัดแย้งกับแนวทางในการปฏิบัติตนอย่างมีเหตุผล ($\bar{X}=0.49, S.D.=0.50$) ในขณะที่ด้านย่อยที่เหลือทั้ง 5 ด้านย่อยนั้นกลุ่มตัวอย่างมีระดับความรู้ ความเข้าใจอยู่ในระดับมาก โดยด้านย่อยที่กลุ่มตัวอย่างมีระดับความรู้ ความเข้าใจมากที่สุดคือ ความมีเหตุผลหมายถึง การตัดสินใจในการปฏิบัติสิ่งใดนั้น จะต้องพิจารณาไตร่ตรองถึงผลที่จะเกิดขึ้นเสมอ ($\bar{X}=0.97, S.D.=0.19$) รองลงมาคือการกู้ยืมเงินเพื่อซื้อทรัพย์สิน เช่น บ้าน/รถยนต์เพื่อให้เกิดความทัดเทียมกับเพื่อนฝูงเป็นตัวอย่างของความมีเหตุผล ($\bar{X}=0.95, S.D.=0.23$) การกู้ยืมเงินเพื่อซื้อจักรเย็บผ้าเพื่อประกอบอาชีพเสริม เป็นตัวอย่างของความมีเหตุผลและการเพิ่มการลงทุนเพื่อให้เหนือกว่าคู่แข่งเป็นตัวอย่างของความมีเหตุผล ($\bar{X}=0.74, S.D.=0.44$) การตัดสินใจซื้อ/เปลี่ยนเครื่องมือ-เครื่องจักรที่ใช้ในการทำงาน เพื่อเพิ่มความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี แม้ว่าเครื่องมือ-เครื่องจักรยังอยู่ในสภาพใช้งานได้ดีเป็นตัวอย่างของความมีเหตุผล ($\bar{X}=0.72, S.D.=0.45$) ตามลำดับ ดังแสดงในตาราง 12

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความรู้ ความเข้าใจของกลุ่มตัวอย่างด้านความมีความมีเหตุผล

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับ
1. ความมีเหตุผล หมายถึง การตัดสินใจในการปฏิบัติสิ่งใดนั้นจะต้องพิจารณาไตร่ตรองถึงผลที่จะเกิดขึ้นเสมอ	0.97	0.19	มาก	1
2. การกู้ยืมเงินเพื่อซื้อจักรเย็บผ้าเพื่อประกอบอาชีพเสริม เป็นตัวอย่างของความมีเหตุผล	0.74	0.44	มาก	3
3. การซื้อของหรรษามาใช้ในการดำเนินชีวิต โดยไม่ทำให้ตนเองและผู้อื่นเดือดร้อน เป็นสิ่งที่ไม่ขัดแย้งกับแนวทางในการปฏิบัติตนอย่างมีเหตุผล	0.49	0.50	ปานกลาง	5
4. การกู้ยืมเงินเพื่อซื้อทรัพย์สิน เช่น บ้าน/รถยนต์เพื่อให้เกิดความทัดเทียมกับเพื่อนฝูงเป็นตัวอย่างของความมีเหตุผล	0.95	0.23	มาก	2
5. การตัดสินใจซื้อ/เปลี่ยนเครื่องมือ-เครื่องจักรที่ใช้ในการทำงานเพื่อเพิ่มความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีแม้ว่าเครื่องมือ-เครื่องจักรยังอยู่ในสภาพใช้งานได้ดีเป็นตัวอย่างของความมีเหตุผล	0.72	0.45	มาก	4
6. การเพิ่มการลงทุน เพื่อให้เหนือกว่าคู่แข่ง เป็นตัวอย่างของความมีเหตุผล	0.74	0.44	มาก	3
รวม	0.83	0.25	มาก	

2.4 ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว

ในภาพรวมพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับความรู้ ความเข้าใจด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัวอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=0.98, S.D.=0.13$) เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านย่อยพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความรู้ ความเข้าใจอยู่ในระดับมากทั้ง 6 ด้านย่อย โดยด้านย่อยด้านการทำบัญชีรายรับ-รายจ่าย เพื่อบริหารจัดการการเงินของตนเอง เป็นตัวอย่างของการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว ($\bar{X}=1.00, S.D.=0.00$) นั้นกลุ่มตัวอย่างมีระดับความรู้ ความเข้าใจมากที่สุด รองลงมาคือ การเก็บออมไว้ใช้จ่ายยามฉุกเฉิน เป็นตัวอย่างของการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว และการทำงานอย่างมีระเบียบแบบแผนเป็นขั้นตอนเป็นตัวอย่างของการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว ($\bar{X}=0.99, S.D.=0.11$) การใช้เวลาว่างเพื่อประกอบอาชีพเสริม เป็นตัวอย่างของการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว ($\bar{X}=0.98, S.D.=0.15$) การมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว หมายถึง การเตรียมตัวให้พร้อมรับผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้ในอนาคต ($\bar{X}=0.96, S.D.=0.20$) และการกู้เงินมาใช้จ่ายให้เพียงพอในครอบครัว เป็นตัวอย่างของการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว ตามลำดับดังแสดงในตาราง 13

ตาราง 13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความรู้ ความเข้าใจของกลุ่มตัวอย่างด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับ
1. การมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว หมายถึง การเตรียมตัวให้พร้อมรับผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้ในอนาคต	0.96	0.20	มาก	4
2. การเก็บออมไว้ใช้จ่ายยามฉุกเฉิน เป็นตัวอย่างของการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว	0.99	0.11	มาก	2
3. การทำบัญชีรายรับ-รายจ่าย เพื่อบริหารจัดการการเงินของตนเอง เป็นตัวอย่างของการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว	1.00	0.00	มาก	1
4. การกู้เงินมาใช้จ่ายให้เพียงพอในครอบครัว เป็นตัวอย่างของการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว	0.95	0.22	มาก	5
5. การใช้เวลาว่างเพื่อประกอบอาชีพเสริม เป็นตัวอย่างของการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว	0.98	0.15	มาก	3
6. การทำงานอย่างมีระเบียบแบบแผนเป็นขั้นตอนเป็นตัวอย่างของการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว	0.99	0.11	มาก	2
รวม	0.98	0.13	มาก	

2.5 ด้านเงื่อนไขความรู้

กลุ่มตัวอย่างมีระดับความรู้ ความเข้าใจด้านเงื่อนไขความรู้ในระดับมาก ($\bar{X}= 0.89$, S.D.= 0.31) และเมื่อพิจารณาในแต่ละด้านย่อยพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความรู้ ความเข้าใจอยู่ในระดับมากทั้ง 5 ด้านย่อย โดยด้านการเพิ่มพูนความรู้ โดยการติดตามข่าวสารตลอดเวลาทำให้รู้เท่าทันสถานการณ์ในปัจจุบัน เป็นไปตามเงื่อนไขความรู้ ($\bar{X}=0.96$, S.D.=0.20) นั้นกลุ่มตัวอย่างมีระดับความรู้ ความเข้าใจมากที่สุด รองลงมาคือ เงื่อนไขความรู้ หมายถึง ความรอบคอบที่จะนำความรู้และความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตและการทำงาน ($\bar{X}=0.92$, S.D.=0.29) เงื่อนไขความรู้ ต้องประกอบด้วยความรู้ คือ ความรู้ลึกในงานที่จะปฏิบัติและรู้กว้างในสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับงาน ($\bar{X}=0.91$, S.D.=0.30) การทำงานควรเลือกทำงานในตำแหน่งที่ให้ค่าตอบแทนสูงมากกว่าเลือกทำงานในตำแหน่งงานที่ต้องใช้ความรู้ความสามารถ ($\bar{X}= 0.88$, S.D.=0.32) และการดำเนินชีวิตและการทำงานไม่ควรยึดพื้นฐานความรู้ เนื่องจากยึดตามคำพังเพยที่ว่าความรู้ท่วมหัวเอาตัวไม่รอด ($\bar{X}= 0.77$, S.D.=0.43) ตามลำดับ ในแสดงในตาราง 14

ตาราง 14 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความรู้ ความเข้าใจของกลุ่มตัวอย่างด้านเงื่อนไขความรู้

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับ
1. เงื่อนไขความรู้ หมายถึง ความรอบคอบที่จะนำความรู้และความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตและการทำงาน	0.92	0.29	มาก	2
2. เงื่อนไขความรู้ ต้องประกอบด้วยความรู้ คือ ความรู้ลึกในงานที่จะปฏิบัติและรู้กว้างในสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับงาน	0.91	0.30	มาก	3
3. การเพิ่มพูนความรู้ โดยการติดตามข่าวสารตลอดเวลาทำให้รู้เท่าทันสถานการณ์ในปัจจุบันเป็นไปตามเงื่อนไขความรู้	0.96	0.20	มาก	1
4. การดำเนินชีวิตและการทำงานไม่ควรยึดพื้นฐานความรู้ เนื่องจากยึดตามคำพังเพยที่ว่าความรู้ท่วมหัวเอาตัวไม่รอด	0.77	0.43	มาก	5
5. การทำงานควรเลือกทำงานในตำแหน่งที่ให้ค่าตอบแทนสูงมากกว่าเลือกทำงานในตำแหน่งงานที่ต้องใช้ความรู้ความสามารถ	0.88	0.32	มาก	4
รวม	0.89	0.31	มาก	

2.6 ด้านเงื่อนไขคุณธรรม

กลุ่มตัวอย่างมีระดับความรู้ ความเข้าใจด้านเงื่อนไขคุณธรรมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=0.93$, S.D.=0.24) และเมื่อพิจารณาในแต่ละด้านย่อยพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความรู้ ความเข้าใจอยู่ในระดับมากทั้ง 5 ด้านย่อย โดยด้านเงื่อนไขคุณธรรม หมายถึง ความซื่อสัตย์ สุจริต มีความอดทนและมีความเพียรในการดำเนินชีวิตและการทำงาน ($\bar{X}=0.99$, S.D.=0.08) นั้นกลุ่มตัวอย่างมีระดับความรู้ ความเข้าใจมากที่สุด รองลงมาคือการทำงานด้วยความตั้งใจ ไม่ละเลย และมีความหนักแน่นอดทนทำให้งานประสบความสำเร็จเป็นไปตามเงื่อนไขคุณธรรม ($\bar{X}=0.97$, S.D.=0.17) การทำงานด้วยความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่การงาน เป็นไปตามเงื่อนไขคุณธรรม ($\bar{X}=0.91$, S.D.=0.29) การรักษาศีลธรรม ศาสนา เป็นไปตามเงื่อนไขคุณธรรม ($\bar{X}=0.90$, S.D.=0.30) และการดำเนินชีวิตและการทำงานตามกฎหมายมาตรฐานของสังคมและองค์กร ทำให้ขาดความเป็นอิสระจึงไม่ควรคล้อยตาม ($\bar{X}=0.85$, S.D.=0.36) ตามลำดับ แสดงในตาราง 15

ตาราง 15 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความรู้ ความเข้าใจของกลุ่มตัวอย่างด้านเงื่อนไขคุณธรรม

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับ
1. เงื่อนไขความรู้ หมายถึง ความรอบคอบที่จะนำความรู้และความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตและการทำงาน	0.92	0.29	มาก	2
2. เงื่อนไขความรู้ ต้องประกอบด้วยความรู้รอบรู้ คือ ความรู้ลึกในงานที่จะปฏิบัติ และรู้กว้างในสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับงาน	0.91	0.30	มาก	3
3. การเพิ่มพูนความรู้ โดยการติดตามข่าวสารตลอดเวลาทำให้รู้เท่าทันสถานการณ์ในปัจจุบันเป็นไปตามเงื่อนไขความรู้	0.96	0.20	มาก	1
4. การดำเนินชีวิตและการทำงานไม่ควรยึดพื้นฐานความรู้ เนื่องจากยึดตามคำพังเพยที่ว่าความรู้ท่วมหัวเอาตัวไม่รอด	0.77	0.43	มาก	5
5. การทำงานควรเลือกทำงานในตำแหน่งที่ให้ค่าตอบแทนสูงมากกว่าเลือกทำงานในตำแหน่งงานที่ต้องใช้ความรู้ความสามารถ	0.88	0.32	มาก	4
รวม	0.89	0.31	มาก	

ส่วนที่ 3 ระดับการประยุกต์ใช้เศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงาน

3.1 ระดับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงาน โดยรวมและแยกรายด้าน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลโดยรวมของการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามหลักการพึ่งตนเองในการดำเนินชีวิตและการทำงานโดยรวมและแยกรายด้าน พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.86$, S.D.=1.26) หากเปรียบเทียบกับช่วงก่อนการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงพบว่า ค่าเฉลี่ยของการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพิ่มสูงขึ้น จากค่าเฉลี่ย 2.75 เพิ่มสูงขึ้นเป็น 2.86 และหากพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเปลี่ยนแปลงจากเดิมในช่วงก่อนการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงาน โดยมีการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นจากระดับน้อยเป็นระดับปานกลาง มี 3 ด้าน ได้แก่ ด้านจิตใจ ด้านเทคโนโลยีและด้านเศรษฐกิจ สำหรับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่เปลี่ยนแปลงจากระดับปานกลางเป็นระดับมาก มี 1 ด้าน คือด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในขณะที่ด้านสังคมมีระดับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงอยู่ในระดับมากเท่าเดิม ดังแสดงในตาราง 16

ตาราง 16 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงาน จำแนกตามหลักการพึ่งตนเองของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ระดับการปฏิบัติตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	ก่อนการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงาน				หลังการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงาน			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับ
-ด้านจิตใจ	2.40	1.61	น้อย	4	2.68	1.20	ปานกลาง	5
-ด้านสังคม	3.52	1.10	มาก	1	3.98	0.90	มาก	1
-ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	3.02	1.45	ปานกลาง	2	3.69	1.16	มาก	2
-ด้านเทคโนโลยี	2.56	1.18	น้อย	3	3.09	1.30	ปานกลาง	3
-ด้านเศรษฐกิจ	2.25	1.35	น้อย	5	2.99	1.37	ปานกลาง	4
รวม	2.75	1.34	ปานกลาง		2.86	1.26	ปานกลาง	

3.1.1 ด้านจิตใจ

การวิเคราะห์ระดับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงานโดยพิจารณาตามหลักการพึ่งตนเองทางด้านจิตใจมี 10 ด้านย่อย พบว่าโดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีระดับการปฏิบัติทางด้านจิตใจอยู่ในระดับปานกลาง หากพิจารณาในแต่ละด้านย่อยพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับการปฏิบัติในด้านจิตใจอยู่ในระดับมาก มี 4 ด้านย่อย โดยด้านย่อยที่กลุ่มตัวอย่างมีระดับการปฏิบัติทางด้านจิตใจมากที่สุดคือ การยอมรับและแก้ไขข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นจากการกระทำของตนทุกครั้ง สำหรับระดับการปฏิบัติในด้านจิตใจอยู่ในระดับปานกลางมี 1 ด้านย่อย คือ การบริจาคเงิน/ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ที่มีฐานะทางการเงินด้อยกว่าตามความเหมาะสม ระดับการปฏิบัติในด้านจิตใจอยู่ในระดับน้อยมี 2 ด้านย่อย คือ การจัดซื้อวัตถุดิบโดยยึดหลักความสะดวกรวดเร็วกว่าหลักความถูกต้อง และการมีความคิด/พฤติกรรมที่แสดงออกตามกลุ่มเพื่อน/กระแสสังคม และระดับการปฏิบัติในด้านจิตใจในระดับน้อยที่สุด มี 3 ด้านย่อย โดยด้านย่อยที่กลุ่มตัวอย่างมีระดับการปฏิบัติในน้อยที่สุด คือ การรับของกำนัล/อามิสสินจ้าง หากไม่ทำให้หน่วยงาน/ผู้อื่นเดือดร้อน

หากพิจารณาระดับการปฏิบัติทางด้านจิตใจก่อนและหลังการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงานพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับการปฏิบัติเพิ่มสูงขึ้นจากการปฏิบัติในระดับน้อย ($\bar{X}=2.43$, S.D.=1.16) เป็นการปฏิบัติในระดับปานกลาง ($\bar{X}= 2.68$, S.D.=1.20) การปฏิบัติทางด้านจิตใจที่มีระดับเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นจากเดิมก่อนการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงาน มีทั้งหมด 2 ด้านย่อย ได้แก่ อดทน อดกลั้นกับสถานการณ์ที่ไม่พึงประสงค์ได้ และการใช้วัสดุสิ่งของของบริษัทฯ ให้เกิดประโยชน์สูงสุดทั้งงานส่วนรวมและงานส่วนตัว โดยมีการเปลี่ยนแปลงระดับการปฏิบัติจากระดับปานกลางเป็นระดับมาก อย่างไรก็ตามมี 8 ด้านย่อย ที่มีระดับการปฏิบัติคงเดิม โดยแบ่งเป็นระดับการปฏิบัติในระดับมาก มี 2 ด้านย่อย ได้แก่ การปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มที่เพื่อมุ่งหวังให้เกิดความสำเร็จ และการยอมรับและแก้ไขข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นจากการกระทำของตนทุกครั้ง การปฏิบัติในระดับปานกลางมี 1 ด้านย่อย คือ การบริจาคเงิน/ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ที่มีฐานะทางการเงินด้อยกว่าตามความเหมาะสม การปฏิบัติในระดับน้อยมี 2 ด้านย่อย ได้แก่ การมีความคิด/พฤติกรรมที่แสดงออกตามกลุ่มเพื่อน/กระแสสังคม และ การจัดซื้อวัตถุดิบโดยยึดหลักความสะดวกรวดเร็วกว่าหลักความถูกต้อง สำหรับการปฏิบัติในระดับน้อยที่สุดมี 3 ด้านย่อย ได้แก่ การดื่มสุรา/สูบบุหรี่/เที่ยวราตรีในสถานเริงรมย์เป็นประจำ การซื้อหอย/สลากกินแบ่งรัฐบาล/เล่นพนันบอลเป็นประจำทุกงวด และการรับของกำนัล/อามิสสินจ้าง หากไม่ทำให้หน่วยงาน/ผู้อื่นเดือดร้อน ดังแสดงในตาราง 17

ตาราง 17 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการประยุต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงานด้านจิตใจ

รายการ	ก่อนการประยุต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง			หลังการประยุต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. บริจาคเงิน/ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ที่มีฐานะทางการเงินด้อยกว่าตามความเหมาะสม	2.70	1.06	ปานกลาง	3.03	0.97	ปานกลาง
2. อดทนอดกลั้นกับสถานการณ์ที่ไม่พึงประสงค์ได้	2.83	1.01	ปานกลาง	3.46	0.86	มาก
3. ตี๋มสุรา/สูบบุหรี่/เที่ยวราตรีในสถานเริงรมย์ เป็นประจำ	1.29	1.46	น้อยที่่สุด	1.39	1.56	น้อยที่่สุด
4. ชื้อหวย/สลากกินแบ่งรัฐบาล/เล่นพนันบอลเป็นประจำทุกวด	1.36	1.26	น้อยที่่สุด	1.24	1.35	น้อยที่่สุด
5. มีความคิด/พฤติกรรมที่่แสดงออกตามกลุ่มเพื่อน/กระแสดังคม	2.39	1.09	น้อย	2.34	1.24	น้อย
6. ปฏิบัติงานที่่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มที่่เพื่อมุ่งหวังให้เกิดความสำเรีจ	3.62	0.95	มาก	4.01	0.88	มาก
7. ยอมรับและแก้ไขความผิดพลาดที่่เกิดขึ้นจากการกระทำของตนทุกครั้จ	3.46	1.05	มาก	4.04	0.88	มาก
8. จัดซื้อวัตถุติบโดยยึดหลักความสะดวกรวดเร็วมากกว่าหลักความถูกต้อง	2.36	1.29	น้อย	2.45	1.54	น้อย
9. ใช้วัสดุสิ่งของของบริษัทยให้่เกิดประโยชน์สูงสุดทั้งงานส่วนรวมและส่วนตัว	3.08	1.14	ปานกลาง	3.66	1.08	มาก
10. รับของกำนัน/อามิสสินจ้าง หากไม่ทำให้น่วยงาน/ผู่อื่นเดือดร้อน	0.94	1.31	น้อยที่่สุด	1.20	1.63	น้อยที่่สุด
รวม	2.43	1.16	น้อย	2.68	1.20	ปานกลาง

3.1.2 ด้านสังคม

การวิเคราะห์ระดับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงานโดยพิจารณาตามหลักการพึ่งตนเองทางด้านสังคม 10 ด้านย่อย โดยภาพรวมพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับการปฏิบัติทางด้านสังคมอยู่ในระดับมาก หากพิจารณาในแต่ละด้านย่อยพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับการปฏิบัติในด้านสังคมอยู่ในระดับมากทั้ง 10 ด้านย่อย โดยด้านย่อยที่กลุ่มตัวอย่างมีระดับการปฏิบัติทางด้านสังคมมากที่สุดคือ ด้านย่อยที่กล่าวว่าการร่วมมือในกิจกรรมของบริษัทฯ เช่น เลือกตั้ง คณะกรรมการโรงงานสีขาว กิจกรรม 5ส. โดยด้านย่อยที่กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยของระดับการปฏิบัติที่น้อยที่สุด คือ การไม่ปฏิเสธที่จะให้ความช่วยเหลือทุกคนที่ร้องขอความช่วยเหลือ

หากพิจารณาระดับการปฏิบัติทางด้านสังคมในช่วงก่อนและหลังการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงานพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับการปฏิบัติ อยู่ในระดับมากเท่าเดิม แต่หากพิจารณาค่าเฉลี่ยพบว่าหลังจากประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงานแล้วมีค่าเฉลี่ยเพิ่มสูงขึ้นจาก 3.52 เป็น 3.98 สำหรับการปฏิบัติทางด้านสังคมที่มีระดับการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นจากเดิม จากการปฏิบัติในระดับปานกลางเป็นระดับมาก มีทั้งหมด 3 ด้านย่อย ได้แก่ การไม่ปฏิเสธที่จะให้ความช่วยเหลือแก่ทุกคนที่ร้องขอความช่วยเหลือ การให้ความร่วมมือ/มีส่วนร่วมในการดูแลทรัพย์สินส่วนรวมของชุมชน และ การให้โอกาสผู้อื่น(บุคคลในครอบครัว/เพื่อนร่วมงาน)ในการแก้ไข/ปรับปรุงข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้น อย่างไรก็ตามการปฏิบัติทางด้านสังคมที่มีระดับการปฏิบัติคงเดิมอยู่ในระดับมากทั้งในช่วงก่อนและหลังการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงาน มีทั้งหมด 7 ด้านย่อย ได้แก่ การเสียสละที่นั้งให้เด็ก/คนชรา/คนพิการบนรถโดยสารประจำทาง การไม่ปฏิเสธที่จะให้ความช่วยเหลือในการทำงาน ส่วนรวมของหน่วยงาน การให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานเร่งด่วนของหน่วยงานทั้งในและนอกเวลาทำการ การให้ความร่วมมือในกิจกรรมของบริษัทฯ เช่นการเลือกตั้งคณะกรรมการโรงงานสีขาว กิจกรรม 5ส. การปฏิบัติงานโดยมุ่งให้เกิดความสำเร็จ/ความก้าวหน้าของหน่วยงาน การรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นอยู่เสมอ และการให้ความร่วมมือกับเพื่อนร่วมงานเพื่อให้การทำงานสำเร็จลุล่วงได้ ดังแสดงในตาราง 18

ตาราง 18 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงาน แยกรายด้านสังคม

รายการ	ก่อนการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง			หลังการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ไม่ปฏิเสธที่จะให้ความช่วยเหลือแก่ทุกคนที่ร้องขอความช่วยเหลือ	3.04	1.21	ปานกลาง	3.56	1.16	มาก
2. เสียสละที่นั่งให้เด็ก/คนชรา/คนพิการบนรถโดยสารประจำทาง	3.64	1.21	มาก	4.01	1.04	มาก
3. ให้ความร่วมมือ/มีส่วนร่วมในการดูแลทรัพย์สินส่วนรวมของชุมชน	3.30	1.11	ปานกลาง	3.70	1.05	มาก
4. ให้โอกาสผู้อื่น(บุคคลในครอบครัว/เพื่อนร่วมงาน)ในการแก้ไข/ปรับปรุงข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้น	3.33	1.08	ปานกลาง	3.93	0.80	มาก
5. ไม่ปฏิเสธที่จะให้ความร่วมมือในการทำงานส่วนรวมของหน่วยงาน	3.61	0.98	มาก	4.09	0.78	มาก
6. ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานเร่งด่วนของหน่วยงานทั้งในและนอกเวลาทำการ	3.43	1.12	มาก	3.89	0.93	มาก
7. ร่วมมือในกิจกรรมของบริษัทฯ เช่น เลือกตั้งคณะกรรมการโรงงานสีขาว กิจกรรม5ส.	3.87	1.04	มาก	4.20	0.84	มาก
8. ปฏิบัติงานโดยมุ่งให้เกิดความสำเร็จ/ความก้าวหน้าของหน่วยงาน	3.66	1.08	มาก	4.14	0.84	มาก
9. รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นอยู่เสมอ	3.55	1.07	มาก	4.14	0.77	มาก
10. ให้ความร่วมมือกับเพื่อนร่วมงานเพื่อให้การทำงานสำเร็จลุล่วงได้	3.73	1.08	มาก	4.17	0.82	มาก
รวม	3.52	1.10	มาก	3.98	0.90	มาก

3.1.3 ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

การวิเคราะห์ระดับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงานโดยพิจารณาตามหลักการพึ่งตนเองทางด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 10 ด้านย่อย โดยภาพรวมพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับการปฏิบัติทางด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก หากพิจารณาในแต่ละด้านย่อยพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับการปฏิบัติในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ด้านย่อย คือ การนำกระดาษที่ใช้แล้วกลับมาใช้ใหม่ (Recycle) การปฏิบัติด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับมากมี 4 ด้านย่อย การปฏิบัติด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับปานกลางมี 4 ด้านย่อย และระดับการปฏิบัติทางด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับน้อยที่สุด มี 1 ด้านย่อย คือ การเปิดเครื่องปรับอากาศในห้องนอนทุกคืน

หากพิจารณาระดับการปฏิบัติทางด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในช่วงก่อนและหลังการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงานพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับการปฏิบัติเพิ่มขึ้น จากการปฏิบัติในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.02, S.D.=1.45$) เป็นการปฏิบัติในระดับมาก ($\bar{X}=3.69, S.D.=1.16$) สำหรับการปฏิบัติทางด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีระดับการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นจากเดิม จากระดับการปฏิบัติจากระดับน้อยเป็นระดับปานกลาง มี 2 ด้านย่อย ได้แก่ การใช้ถุงผ้า/ตะกร้าแทนถุงพลาสติกในการจ่ายตลาด หรือการบรรจุสิ่งของ และการกำจัดของเสียอย่างถูกวิธี เช่น การคัดแยกขยะ ระดับการปฏิบัติจากระดับปานกลางเป็นระดับมากมี 4 ด้านย่อย ได้แก่ การไม่ทิ้งเศษอาหาร/ใบไม้แห้ง/ดินทรายลงในท่อระบายน้ำ การเปิดเครื่องปรับอากาศ ณ อุณหภูมิ 25 องศาเซลเซียสทุกครั้งทั้งที่บ้านและที่ทำงาน การปิดไฟ/ปิดเครื่องปรับอากาศในช่วงพักเที่ยงเป็นประจำ และการรักษา/ใช้สิ่งของเครื่องใช้สำนักงาน/โรงงานให้อยู่ในสภาพที่มีอายุการใช้งานยืนยาว และระดับการปฏิบัติจากระดับมากเป็นระดับมากที่สุด มี 1 ด้านย่อย คือ การนำกระดาษที่ใช้แล้วกลับมาใช้ใหม่ (Recycle) อย่างไรก็ตามการปฏิบัติทางด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีระดับการปฏิบัติคงเดิมอยู่ในระดับปานกลางทั้งในช่วงก่อนและหลังการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงาน มีทั้งหมด 2 ด้านย่อยคือ การรักษา/ใช้สิ่งของเครื่องใช้ในบ้านให้อยู่ในสภาพที่มีอายุการใช้งานยืนยาว และการเลือกใช้สิ่งของ/ผลิตภัณฑ์ที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม และมีระดับการปฏิบัติคงเดิมอยู่ในระดับน้อย 1 ด้านย่อย คือ การเปิดเครื่องปรับอากาศในห้องนอนทุกคืน โดยมีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยคงเดิม ดังแสดงในตาราง 19

ตาราง 19 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงาน แยกรายด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

รายการ	ก่อนการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง			หลังการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. เปิดเครื่องปรับอากาศในห้องนอนทุกคืน	2.45	1.82	น้อย	2.59	1.74	น้อย
2. ใช้ถุงผ้า/ตะกร้า แทนถุงพลาสติกในการจ่ายตลาด หรือการบรรจุสิ่งของ	2.39	1.20	น้อย	3.22	1.20	ปานกลาง
3. รักษา/ใช้สิ่งของเครื่องใช้ในบ้านให้อยู่ในสภาพที่มีอายุการใช้งานยืนยาว	3.40	1.07	ปานกลาง	3.95	0.84	ปานกลาง
4. เลือกใช้สิ่งของ/ผลิตภัณฑ์ที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม	2.94	2.13	ปานกลาง	3.79	0.89	ปานกลาง
5. กำจัดของเสียอย่างถูกวิธี เช่น การคัดแยกขยะ	2.54	1.29	น้อย	3.38	1.21	ปานกลาง
6. ไม่ทิ้งเศษอาหาร/ใบไม้แห้ง/ดินทรายลงในท่อระบายน้ำ	3.32	1.48	ปานกลาง	3.89	1.30	มาก
7. เปิดเครื่องปรับอากาศ ณ อุณหภูมิ 25 องศาเซลเซียส ทุกครั้งทั้งที่บ้านและที่ทำงาน	3.17	1.52	ปานกลาง	3.84	1.34	มาก
8. ปิดไฟ/ปิดเครื่องปรับอากาศในช่วงพักเที่ยงเป็นประจำ	3.23	1.54	ปานกลาง	3.88	1.32	มาก
9. นำกระดาษที่ใช้แล้วกลับมาใช้ใหม่ (Recycle)	3.45	1.29	มาก	4.28	0.88	มากที่สุด
10. รักษา/ใช้สิ่งของเครื่องใช้สำนักงาน/โรงงานให้อยู่ในสภาพที่มีอายุการใช้งานยืนยาว	3.34	1.15	ปานกลาง	4.10	0.88	มาก
รวม	3.02	1.45	ปานกลาง	3.69	1.16	มาก

3.1.4 ด้านเทคโนโลยี

การวิเคราะห์ระดับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงานโดยพิจารณาตามหลักการพึ่งตนเองทางด้านเทคโนโลยี 10 ด้านย่อย โดยภาพรวมพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับการปฏิบัติทางด้านเทคโนโลยีอยู่ในระดับปานกลาง หากพิจารณาในแต่ละด้านย่อยพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับการปฏิบัติในด้านเทคโนโลยี อยู่ในระดับมากมี 3 ด้านย่อย โดยด้านย่อยที่มีระดับการปฏิบัติมากที่สุดคือ การศึกษาคู่มือเกี่ยวกับวิธีการใช้อุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้าที่ต้องใช้เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ให้เข้าใจอย่างชัดเจนทุกครั้งก่อนการใช้งาน สำหรับระดับการปฏิบัติทางด้านเทคโนโลยีอยู่ในระดับปานกลาง มี 5 ด้านย่อย ระดับการปฏิบัติทางด้านเทคโนโลยีอยู่ในระดับน้อยมี 2 ด้านย่อย โดยด้านย่อยที่มีระดับการปฏิบัติที่น้อยที่สุดคือ การนำความรู้ทางด้านวิธีการตัด-เย็บใหม่ ๆ มาประยุกต์ใช้ในงานตัด-เย็บที่ตนรับผิดชอบ

หากพิจารณาระดับการปฏิบัติทางด้านเทคโนโลยีก่อนและหลังการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงานพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นจากเดิมมีการปฏิบัติในระดับน้อย ($\bar{X}=2.55, S.D.=1.18$) เป็นการปฏิบัติในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.09, S.D.=1.14$) สำหรับการปฏิบัติทางด้านเทคโนโลยีที่มีระดับการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นจากเดิมจากระดับการปฏิบัติในน้อยเป็นระดับปานกลางมี 3 ด้านย่อย ได้แก่ การเลือกซื้อ/ใช้อุปกรณ์สำนักงาน/โรงงานที่ทันสมัยใช้เทคโนโลยีระดับสูงโดยใช้งานได้หลายวัตถุประสงค์ เช่น เครื่องถ่ายเอกสาร การคิดค้น/ประดิษฐ์เครื่องมืออุปกรณ์ในการทำงานที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพ การศึกษาความรู้ด้านวัตถุดิบ-สิ่งทอ เช่น ผ้า ด้ายที่ต้องใช้ในการทำงาน สำหรับด้านย่อยที่มีการเปลี่ยนแปลงระดับปฏิบัติจากระดับปานกลางเป็นระดับมากมี 3 ด้านย่อย ได้แก่ การเลือกซื้ออุปกรณ์เครื่องใช้เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ตามความจำเป็นของการใช้งาน และการศึกษาคู่มือเกี่ยวกับวิธีการใช้อุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้าที่ต้องใช้เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ให้เข้าใจอย่างชัดเจนทุกครั้งก่อนใช้งาน อย่างไรก็ตามการปฏิบัติทางด้านเศรษฐกิจที่มีระดับการปฏิบัติคงเดิมอยู่ในระดับปานกลางทั้งในช่วงก่อนและหลังการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงาน มี 4 ด้านย่อย โดยแบ่งเป็นการปฏิบัติในระดับปานกลางมี 2 ด้านย่อย คือ การเลือกซื้ออุปกรณ์เครื่องใช้ในชีวิตประจำวันที่ทันสมัยใช้เทคโนโลยีระดับสูงและใช้งานได้หลายวัตถุประสงค์ เช่น โทรศัพท์มือถือ กล้องถ่ายรูป เครื่องซักผ้า เครื่องอบอาหาร และการศึกษาคู่มือความรู้ทางด้านเทคนิค เทคโนโลยีที่ทันสมัยอยู่เสมอ สำหรับการปฏิบัติในระดับน้อยมี 2 ด้านย่อย คือ การศึกษาคู่มือเกี่ยวกับการตัด-เย็บ ด้วยวิธีการใหม่ๆ อยู่เสมอ และการนำความรู้ทางด้านวิธีการตัด-เย็บใหม่ ๆ มาประยุกต์ใช้ในงานตัด-เย็บที่ตนรับผิดชอบ ดังแสดงในตาราง 20

ตาราง 20 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการ
ดำเนินชีวิตและการทำงาน ทางด้านเทคโนโลยี

รายการ	ก่อนการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง			หลังการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. เลือกซื้ออุปกรณ์เครื่องใช้ในชีวิตประจำวันที่ทันสมัยใช้เทคโนโลยีระดับสูงและใช้งานได้หลายวัตถุประสงค์ เช่น โทรศัพท์มือถือ กล้องถ่ายรูป เครื่องซักผ้า เครื่องอบอาหาร	2.80	1.30	ปานกลาง	2.95	1.36	ปานกลาง
2. เลือกซื้ออุปกรณ์เครื่องใช้เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ ตามความจำเป็นของการใช้งาน	3.10	1.07	ปานกลาง	3.60	1.00	มาก
3. ศึกษาคู่มือเกี่ยวกับวิธีการใช้อุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้าที่ต้องใช้เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ให้เข้าใจอย่างชัดเจนทุกครั้งก่อนใช้งาน	3.04	1.33	ปานกลาง	3.69	1.01	มาก
4. เลือกซื้อ/ใช้อุปกรณ์สำนักงาน/โรงงานที่ทันสมัยใช้เทคโนโลยีระดับสูงโดยใช้งานได้หลายวัตถุประสงค์ เช่น เครื่องถ่ายเอกสาร	2.58	1.33	น้อย	3.07	1.40	ปานกลาง
5. คิดค้น/ประดิษฐ์เครื่องมืออุปกรณ์ในการทำงานที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพ	2.17	1.29	น้อย	2.73	1.37	ปานกลาง
6. เลือกใช้เครื่องมือ/อุปกรณ์ที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน	2.92	1.18	ปานกลาง	3.56	0.96	มาก
7. ศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการตัด-เย็บ ด้วยวิธีการใหม่ๆ อยู่เสมอ	2.08	1.50	น้อย	2.59	1.58	น้อย
8. นำความรู้ทางด้านวิธีการตัด-เย็บใหม่ๆ มาประยุกต์ใช้ในงานตัด-เย็บที่ตนรับผิดชอบ	1.99	0.16	น้อย	2.51	1.59	น้อย
9. ศึกษาหาความรู้ด้านวัตถุดิบ-สิ่งทอ เช่น ผ้า ด้ายที่ต้องใช้ในการทำงาน	2.17	1.39	น้อย	2.81	1.49	ปานกลาง
10. ศึกษาหาความรู้ทางด้านเทคนิค เทคโนโลยีที่ทันสมัยอยู่เสมอ	2.69	1.27	ปานกลาง	3.40	1.20	ปานกลาง
รวม	2.55	1.18	น้อย	3.09	1.14	ปานกลาง

3.1.5 ด้านเศรษฐกิจ

การวิเคราะห์ระดับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงานโดยพิจารณาตามหลักการพึ่งตนเองทางด้านเศรษฐกิจ 15 ด้านย่อย พบว่าโดยภาพรวมพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับการปฏิบัติทางด้านเศรษฐกิจในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง หากพิจารณาในแต่ละด้านย่อยพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับการปฏิบัติในด้านเศรษฐกิจ อยู่ในระดับมากมี 4 ด้านย่อย โดยด้านย่อยที่มีระดับการปฏิบัติมากที่สุดคือ ลดการใช้จ่ายในการซื้อสินค้าและบริการที่ไม่จำเป็นในการดำรงชีพ สำหรับระดับการปฏิบัติทางด้านเศรษฐกิจอยู่ในระดับปานกลาง มี 7 ด้านย่อย ระดับการปฏิบัติทางด้านเทคโนโลยีอยู่ในระดับน้อยมี 4 ด้านย่อย โดยด้านย่อยที่มีระดับการปฏิบัติน้อยที่สุดคือการซื้อสินค้าและบริการโดยระบบเงินผ่อน/สินเชื่อ

หากพิจารณาระดับการปฏิบัติทางด้านเศรษฐกิจก่อนและหลังการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงานพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นจากเดิมมีการปฏิบัติในระดับน้อย ($\bar{X}=2.25, S.D.=1.35$) เป็นการปฏิบัติในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.99, S.D.=1.37$) สำหรับการปฏิบัติทางด้านเศรษฐกิจที่มีระดับการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นจากเดิมจากระดับการปฏิบัติในระดับน้อยเป็นระดับปานกลาง มี 6 ด้านย่อย ระดับการปฏิบัติจากระดับน้อยเป็นระดับปานกลางมี 3 ด้านย่อย อย่างไรก็ตามการปฏิบัติเศรษฐกิจที่มีระดับการปฏิบัติคงเดิมอยู่ในระดับปานกลางทั้งในช่วงก่อนและหลังการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงาน มีทั้งหมด 1 ด้านย่อยคือ การมุ่งมั่นทำงานพิเศษ/ทำงานล่วงเวลาเพื่อสะสมรายได้/ความมั่งคั่งให้ตนเองและครอบครัว และการปฏิบัติในระดับน้อยมี 4 ด้านย่อย คือ การซื้อสินค้าและบริการโดยระบบเงินผ่อน/สินเชื่อ การประมาณการณยอดขายของหน่วยงานทุกไตรมาส การทบทวน/วางแผนยอดขายของหน่วยงานทุกเดือน และการตรวจ/ติดตามค่าใช้จ่ายของหน่วยงาน/โรงงานทุกเดือนหรือทุกครั้งของการผลิตสินค้า ดังแสดงในตาราง 21

ตาราง 21 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการประยุต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการ
ดำเนินชีวิตและการทำงาน ทางด้านเศรษฐกิจ

รายการ	ก่อนการประยุต์ใช้ ปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียง			หลังการประยุต์ใช้ ปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียง		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. วางแผนการใช้จ่ายของตน/ครอบครัวในแต่ละวัน	2.53	1.26	น้อย	3.51	1.04	มาก
2. จัดทำบัญชีรายจ่ายของตน/ครอบครัวในแต่ละวัน	2.00	1.39	น้อย	2.99	1.39	ปานกลาง
3. บันทึกรายจ่ายประจำวันเป็นประจำ	1.80	1.40	น้อยที่สุด	2.75	1.55	มาก
4. ออมอย่างสม่ำเสมอ โดยไม่จำกัดวงเงิน เช่น การหยอดกระปุก	2.54	1.30	น้อย	3.46	1.12	ปานกลาง
5. ออมในรูปแบบต่างๆเพิ่มขึ้น เช่นการฝากเงิน/ซื้อพันธบัตร หุ้นกู้/ตราสารทางการเงินอื่นๆประกันชีวิต เป็นต้น	2.31	1.44	น้อย	3.15	1.43	ปานกลาง
6. ลดการใช้จ่ายในการซื้อสินค้าและบริการที่ไม่จำเป็นในการดำรงชีพ	2.67	1.07	ปานกลาง	3.79	0.84	มาก
7. ซื้อสินค้าและบริการโดยระบบเงินผ่อน/สินเชื่อ	1.83	1.34	น้อย	1.96	1.55	น้อย
8. มุ่งมั่นทำงานให้ตนและครอบครัวมีรายได้เพียงพอในการดำรงชีวิต	3.08	1.10	ปานกลาง	3.77	0.96	มาก
9. มุ่งมั่นทำงานพิเศษ/ทำงานล่วงเวลาเพื่อสะสมรายได้ ความมั่งคั่งให้ตนเองและครอบครัว	2.61	1.44	ปานกลาง	3.23	1.42	ปานกลาง
10. ประมาณการยอดขายของหน่วยงานทุกไตรมาส	1.99	1.48	น้อย	2.58	1.61	น้อย
11. ทบทวน/วางแผนยอดขายของหน่วยงานทุกเดือน	1.86	1.44	น้อย	2.46	1.58	น้อย
12. วางแผนเพื่อเพิ่มยอดขายโดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ มีอยู่ในหน่วยงานมากกว่าการสั่งซื้อวัตถุดิบใหม่	2.09	1.41	น้อย	2.75	1.42	ปานกลาง
13. จัดระบบการสั่งซื้อวัตถุดิบ/เครื่องใช้สำนักงานโดย ส่วนกลาง	2.12	1.41	น้อย	2.72	1.53	ปานกลาง
14. ตรวจสอบค่าใช้จ่ายของหน่วยงาน/โรงงานทุกเดือน หรือทุกครั้งของการผลิตสินค้า	1.90	1.41	น้อย	2.45	1.59	น้อย
15. สั่งซื้อวัตถุดิบ/เครื่องใช้สำนักงานตามความต้องการใช้ งานเท่านั้น	2.40	1.37	น้อย	3.23	1.51	ปานกลาง
รวม	2.25	1.35	น้อย	2.99	1.37	ปานกลาง

3.2 ระดับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงาน โดยแยกตามสถานภาพส่วนบุคคลทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

สำหรับการศึกษาระดับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงานตามหลักการพึ่งตนเองของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงโดยแยกตามสถานภาพส่วนบุคคลทางด้านเศรษฐกิจและสังคม การวิจัยครั้งนี้จะทำการศึกษา ประเภทของพนักงาน ประสบการณ์การทำงาน ณ หน่วยงานปัจจุบัน ของกลุ่มตัวอย่าง

การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงานโดยแยกตามด้านประเภทของพนักงาน พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นพนักงานรายเดือนส่วนใหญ่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด-มาก-ปานกลาง และพนักงานรายวันส่วนใหญ่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด-มาก-ปานกลาง เช่นเดียวกัน ดังแสดงในตาราง 22

ด้านประสบการณ์การทำงาน พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นพนักงานรายวัน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย/ไม่ปฏิบัติ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 9.64 สำหรับพนักงานรายเดือนส่วนใหญ่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด/มาก ดังแสดงในตาราง 22

ตาราง 22 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคลทางด้านเศรษฐกิจและสังคมกับระดับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงาน

สถานภาพส่วนบุคคลทางด้านเศรษฐกิจและสังคม	ระดับการปฏิบัติ		
	มากที่สุด-มาก จำนวน (คน) ร้อยละ	ปานกลาง จำนวน (คน) ร้อยละ	น้อย-ไม่ปฏิบัติ จำนวน (คน) ร้อยละ
ประเภทพนักงาน			
รายวัน	14 (8.43)	8 (4.82)	16 (9.64)
รายเดือน	55 (33.13)	27 (16.27)	46 (27.71)
รวม	69	35	62

ตาราง 22 (ต่อ)

สถานภาพส่วนบุคคลทางด้านเศรษฐกิจ และสังคม	ระดับการปฏิบัติ		
	มากที่สุด-มาก จำนวน (คน) ร้อยละ	ปานกลาง จำนวน (คน) ร้อยละ	น้อย-ไม่ปฏิบัติ จำนวน (คน) ร้อยละ
ประสบการณ์การทำงาน (ปี)			
0.1 – 5 ปี	41 (24.70)	23 (13.86)	37 (22.29)
5.1 – 10 ปี	13 (7.83)	13 (7.83)	13 (7.83)
10.1 – 15 ปี	4 (2.41)	4 (2.41)	1 (0.60)
15.1 – 20 ปี	2 (1.20)	4 (2.41)	4 (2.41)
20.1 – 25 ปี	2 (1.20)	2 (1.20)	1 (0.60)
25 ปีขึ้นไป	1 (0.60)	1 (0.60)	0 (0.00)
	63 (37.92)	47 (28.28)	56 (33.74)

**ส่วนที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
กับระดับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงาน**

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
กับระดับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงานพบว่า ระดับ
ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมีความสัมพันธ์กับระดับการประยุกต์ใช้ปรัชญา
เศรษฐกิจพอเพียงกันทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน
(r_{xy}) เท่ากับ 0.361

หากพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ระดับความรู้ความเข้าใจด้านแนวคิดของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความพอประมาณ ด้านความมีเหตุผล ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว เงื่อนไขความรู้และเงื่อนไขคุณธรรม กับระดับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกันทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (r_{xy}) เท่ากับ 0.059, 0.115, 0.044, 0.018, 0.042 และ 0.048 ตามลำดับ ดังแสดงในตาราง 23

ตาราง 23 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับระดับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงาน

ความสัมพันธ์โดยรวมและความสัมพันธ์รายด้าน	ค่าสหสัมพันธ์เพียร์สัน	Sig
1. ความสัมพันธ์กับระดับความรู้ ความเข้าใจโดยรวม	0.361	0.000
2. ความสัมพันธ์กับระดับความรู้ ความเข้าใจด้านแนวคิดของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	0.059	
2. ความสัมพันธ์กับระดับความรู้ ความเข้าใจด้านความพอประมาณ	0.115	
3. ความสัมพันธ์กับระดับความรู้ ความเข้าใจด้านความมีเหตุผล	0.044	
4. ความสัมพันธ์กับระดับความรู้ ความเข้าใจด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว	0.018	
5. ความสัมพันธ์กับระดับความรู้ ความเข้าใจด้านเงื่อนไขความรู้	0.042	
6. ความสัมพันธ์กับระดับความรู้ ความเข้าใจด้านเงื่อนไขคุณธรรม	0.048	

ส่วนที่ 5 ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลจากการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงาน

5.1 ด้านค่าใช้จ่าย

5.1.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลต่อการบริหารจัดการค่าใช้จ่าย

หลังจากการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 88.56 มีความคิดเห็นว่าการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแล้วส่งผลให้ค่าใช้จ่ายโดยรวมลดลงจากเดิม ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 10.24 มีความคิดเห็นว่าจะไม่ส่งผลต่อค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน ค่าใช้จ่ายทางด้านการสังสรรค์บันเทิง และค่าใช้จ่ายในการรักษาสุขภาพ

จากการสอบถามกลุ่มตัวอย่างเชิงลึก ทำให้ทราบว่ากลุ่มตัวอย่างจำนวน 17 คนที่มีความคิดเห็นว่าหลังการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแล้วไม่ส่งผลทำให้ค่าใช้จ่ายเปลี่ยนแปลง ทำให้ได้ข้อมูลเพิ่มเติมว่าค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นเป็นค่าใช้จ่ายประจำที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ เช่น ค่าเช่าบ้าน/ค่าเช่าหอ ค่าไฟฟ้า ค่าน้ำประปา ดังนั้นการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงจึงไม่มีผลทำให้ค่าใช้จ่ายเปลี่ยนแปลง

สำหรับความคิดเห็นเกี่ยวกับผลที่ได้รับต่อการบริหารจัดการค่าใช้จ่าย โดยพิจารณาถึงรายได้เทียบกับค่าใช้จ่าย พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าหลังการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแล้วส่งผลกระทบทำให้รายได้เพียงพอกับค่าใช้จ่ายทุกเดือน จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 83.74 รองลงมาคือ มีความคิดเห็นว่าส่งผลกระทบทำให้รายได้เพียงพอกับค่าใช้จ่ายบางเดือน จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 10.84 และมีความคิดเห็นว่ารายได้ไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่ายทุกเดือน จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 5.42 ตามลำดับ ดังแสดงในตาราง 24

ตาราง 24 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการค่าใช้จ่ายหลังการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิต

รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ผลกระทบต่อค่าใช้จ่าย	166	100
ไม่ส่งผล	17	10.24
ส่งผลให้ค่าใช้จ่ายโดยรวมลดลงจากเดิม	147	88.56
ส่งผลให้ค่าใช้จ่ายโดยรวมเพิ่มขึ้นจากเดิม	2	1.26
ผลกระทบต่อรายได้เมื่อเปรียบเทียบกับค่าใช้จ่าย	166	100
รายได้เพียงพอกับค่าใช้จ่ายทุกเดือน	139	83.74
รายได้เพียงพอกับค่าใช้จ่ายบางเดือน	18	10.84
รายได้ไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่ายทุกเดือน	9	5.42

5.1.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมกรค่าใช้จ่ายในช่วงก่อนและหลังการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิต

สำหรับพฤติกรรมกรใช้จ่ายของกลุ่มตัวอย่างในช่วงก่อนและหลังการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิต ผลการศึกษามีดังนี้

วัตถุประสงค์ของการใช้จ่าย

ในภาพรวมก่อนการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายโดยรวมเฉลี่ย 14,514 บาทต่อเดือน แต่หลังจากการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแล้วพบว่าค่าใช้จ่ายโดยรวมเฉลี่ยลดลงเหลือ 12,726 บาทต่อเดือน โดยมีค่าใช้จ่ายลดลง 1,818 บาท คิดเป็นร้อยละ 87.68 หากพิจารณารายด้านพบว่า

ค่าใช้จ่ายในการดำเนินชีวิตประจำวัน พบว่าหลังจากมีการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแล้วส่งผลให้ค่าใช้จ่ายในการดำเนินชีวิตประจำวันลดลงโดยเฉลี่ย 1,105 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 91.32 ดังแสดงในตาราง 25

ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการสังสรรค์และบันเทิง พบว่าหลังจากมีการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแล้วส่งผลให้ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการสังสรรค์และบันเทิงลดลงโดยเฉลี่ย 652 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 61.74 ดังแสดงในตาราง 25

ค่าใช้จ่ายทางด้านการรักษาสุขภาพ พบว่าหลังจากมีการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแล้วส่งผลให้ค่าใช้จ่ายในการรักษาสุขภาพลดลงโดยเฉลี่ย 31 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 63.65 ดังแสดงในตาราง 25

ตาราง 25 แสดงค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างในช่วงก่อนและหลังการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยจำแนกตามประเภทของค่าใช้จ่าย

ประเภทของค่าใช้จ่าย	ก่อนการประยุกต์ใช้ ปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียง	หลังการประยุกต์ใช้ ปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียง	การเปลี่ยนแปลง	
			จำนวน (บาท)	ร้อยละ
ค่าใช้จ่ายในการดำเนินชีวิต	12,727	11,622	1,105	91.32
ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการสังสรรค์/บันเทิง	1,704	1,052	652	61.74
ค่าใช้จ่ายในการรักษาสุขภาพ	83	52	31	62.65
ค่าใช้จ่ายรวม	14,514	12,726	1,818	87.68

รูปแบบของการใช้จ่าย

หลังจากการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการใช้จ่ายในรูปแบบของเงินสดเพิ่มมากขึ้น ในขณะที่รูปแบบการใช้จ่ายอื่นๆ ได้แก่ บัตรเครดิต เงินสด และเงินผ่อนมีการใช้จ่ายลดน้อยลง ดังแสดงในตาราง 26

การใช้จ่ายในรูปแบบของเงินสด กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าหลังจากประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแล้ว กลุ่มตัวอย่างมีการใช้จ่ายในรูปแบบของเงินสดเพิ่มมากขึ้น โดยเฉลี่ย 16.75 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 0.32 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมด ดังแสดงในตาราง 26

การใช้จ่ายในรูปแบบของบัตรเครดิต กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าหลังจากประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแล้ว กลุ่มตัวอย่างมีการใช้จ่ายในรูปแบบของบัตรเครดิตลดลง โดยเฉลี่ย 14.49 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 41.41 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมด ดังแสดงในตาราง 26

การใช้จ่ายในรูปแบบของเงินผ่อน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าหลังจากประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแล้ว กลุ่มตัวอย่างมีการใช้จ่ายในรูปแบบของเงินผ่อนลดลง โดยเฉลี่ย 0.88 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 83.67 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมด ดังแสดงในตาราง 26

การใช้จ่ายในรูปแบบของสินเชื่อ กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าหลังจากประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแล้ว กลุ่มตัวอย่างมีการใช้จ่ายในรูปแบบของสินเชื่อลดลง โดยเฉลี่ย 1.39 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 72.37 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมด ดังแสดงในตาราง 26

ตาราง 26 แสดงค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างในช่วงก่อนและหลังการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยจำแนกตามประเภทของค่าใช้จ่าย

ประเภทของค่าใช้จ่าย	ก่อนการประยุกต์ใช้ ปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียง	หลังการประยุกต์ใช้ ปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียง	การเปลี่ยนแปลง	
			จำนวน (บาท)	ร้อยละ
เงินสด	64.88	81.63	16.75	0.32
บัตรเครดิต	24.73	10.24	14.49	41.41
เงินผ่อน	5.39	4.51	0.88	83.67
สินเชื่อ	5.03	3.64	1.39	72.37
รวม	100.00	100.00		

ความถี่ของการใช้จ่ายด้านความบันเทิง

ในช่วงก่อนการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกลุ่มตัวอย่างมีการใช้จ่ายด้านความบันเทิงทุกเดือนจำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 76.51 แต่หลังจากประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการใช้จ่ายด้านความบันเทิงทุกเดือนลดลงเหลือ 105 คน คิดเป็นร้อยละ

63.25 สำหรับความถี่ของการใช้จ่ายด้านความบันเทิงทุกสัปดาห์พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีจำนวนลดลงจาก 25 คน คิดเป็นร้อยละ 15.06 เหลือเพียง 9 คน คิดเป็นร้อยละ 5.42 ดังแสดงในตาราง 27

ตาราง 27 แสดงร้อยละของค่าใช้จ่ายทั้งหมด ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับความถี่ของการใช้จ่าย ในช่วงก่อนและหลังการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ความถี่ของการใช้จ่าย	ก่อนการประยุกต์ใช้ ปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียง		หลังการประยุกต์ใช้ ปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ทุกวัน	3	1.81	3	1.81
ทุกสัปดาห์	25	15.06	9	5.42
ทุกเดือน	127	76.51	105	63.25
2-3 เดือนครั้ง	11	6.63	49	29.52
รวม	166	100.00	166	100.00

5.2. ด้านการออม

5.2.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลต่อการบริหารจัดการด้านการออม

หลังจากประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 62.05 มีความคิดเห็นว่าการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแล้วส่งผลให้การออมโดยรวมเพิ่มขึ้นจากเดิม ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 35.54 มีความคิดเห็นว่าจะไม่ส่งผลต่อการออม ดังแสดงในตาราง 28

ตาราง 28 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับผลของการออม หลังจากการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ผลของการออมจากการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่ส่งผล	59	35.54
ส่งผลให้การออมโดยรวมลดลงจากเดิม	4	2.41
ส่งผลให้การออมโดยรวมเพิ่มขึ้นจากเดิม	103	62.05
รวม	166	100.00

5.2.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการออมในช่วงก่อนและหลังการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิต

สำหรับความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการออมของกลุ่มตัวอย่างในช่วงก่อนและหลังการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ผลการศึกษามีดังนี้

รูปแบบของการออม

หลังจากประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการออมเพิ่มสูงขึ้นในทุกรูปแบบ ได้แก่ การออมในรูปแบบของการเก็บเงินสดไว้ที่บ้าน การฝากเงินไว้กับสถาบันการเงิน การออมในรูปแบบของการประกันชีวิต และการออมในรูปแบบของการเล่นแชร์

โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมีการออมโดยรวมเฉลี่ย 449.10 บาท/คน/เดือน แต่หลังจากประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าการออมโดยรวมเฉลี่ยเพิ่มสูงขึ้นเป็น 2,681.90 บาท/คน/เดือน ดังแสดงในตาราง 29 หากพิจารณารูปแบบการออมแต่ละด้าน ได้ผลการศึกษาดังนี้

การออมในรูปแบบของการเก็บเงินสดไว้ที่บ้าน กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมีการออมในรูปแบบของการเก็บเงินสดไว้ที่บ้าน จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 22.89 โดยมีการออมโดยรวมเฉลี่ย 92.32 บาท/คน/เดือน แต่หลังจากประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงพบว่าการออมในรูปแบบของการเก็บเงินสดไว้ที่บ้านเพิ่มสูงขึ้นเป็นจำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 34.34 โดยมีการออมโดยรวมเฉลี่ยเพิ่มสูงขึ้นเป็น 292.77 บาท/คน/เดือน ดังแสดงในตาราง 29

การฝากเงินไว้กับสถาบันการเงิน กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมีการออมในรูปแบบของการฝากเงินไว้กับสถาบันการเงิน จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 27.38 โดยมีการออมโดยรวมเฉลี่ย 263.25 บาท/คน/เดือน แต่หลังจากประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงพบว่าการออมในรูปแบบของการฝากเงินไว้กับสถาบันการเงินเพิ่มสูงขึ้น เป็น จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 64.46 โดยมีการออมโดยรวมเฉลี่ยเพิ่มสูงขึ้นเป็น 1,129.70 บาท/คน/เดือน ดังแสดงในตาราง 29

การออมในรูปแบบของการประกันชีวิต กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมีการออมในรูปแบบของการประกันชีวิต จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.19 โดยมีการออมโดยรวมเฉลี่ย 18.07 บาท/คน/เดือน แต่หลังจากประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงพบว่าการออมในรูปแบบของการประกันชีวิตเพิ่มสูงขึ้น 17 คน คิดเป็นร้อยละ 10.24 โดยมีการออมโดยรวมเฉลี่ยเพิ่มสูงขึ้นเป็น 1,129.70 บาท/คน/เดือน ดังแสดงในตาราง 29

การออมในรูปแบบของการเล่นแชร์ กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมีการออมในรูปแบบของการเล่นแชร์ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 4.82 โดยมีการออมโดยรวมเฉลี่ย 72.73 บาท/คน/เดือน แต่หลังจากมีการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมีจำนวนเพิ่มสูงขึ้นเป็น 26 คน โดยมีการออมโดยรวมเฉลี่ย 260.84 บาท/คน/เดือน ดังแสดงในตาราง 29

ตาราง 29 แสดงจำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการออม ในช่วงก่อนและหลังการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

รูปแบบของการออม	ก่อนการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง			หลังการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง		
	เงินออม (บาท/คน/เดือน)	จำนวน	ร้อยละ	เงินออม (บาท/คน/เดือน)	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีการออม	0	74	44.05	0	25	10.78
เก็บเงินสดไว้ที่บ้าน	92.32	38	22.62	292.77	57	24.57
ฝากเงินไว้กับสถาบันการเงิน	263.25	46	27.38	1,129.70	107	46.12
ซื้อพันธบัตรรัฐบาล	0	0	0.00	0	0	0.00
ซื้อตราสารอื่นๆ อาทิ (หุ้นกู้)	0	0	0.00	0	0	0.00
ประกันชีวิต	18.07	2	1.19	204.84	17	7.33
อื่นๆ (ระบุ) เล่นแชร์	72.73	8	4.82	260.84	26	11.21
รวม	449.10	168	100.00	2,681.90	232	100.00

ความถี่ของการออมในแต่ละรูปแบบ

หลังประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าการออมในทุกรูปแบบเพิ่มสูงขึ้น จากเดิมก่อนการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกลุ่มตัวอย่างมีการออมเป็นประจำ จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 5.32 แต่หลังจากมีการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าการออมเป็นประจำเพิ่มสูงขึ้นเป็น 165 คน คิดเป็นร้อยละ 16.57 โดยกลุ่มตัวอย่างออมในรูปแบบของการฝากเงินไว้กับสถาบันการเงินมากที่สุด จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 55.42 สำหรับการออมที่มีความถี่บางครั้งพบว่า จากเดิมก่อนการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกลุ่มตัวอย่างมีการออมบางครั้ง จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 54.12 แต่หลังจากมีการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าการออม

เป็นประจำเพิ่มสูงขึ้นเป็น 42 คน คิดเป็นร้อยละ 4.22 โดยกลุ่มตัวอย่างยอมในรูปแบบของการเก็บเงินสดไว้ที่บ้านมากที่สุด จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 12.05 อย่างไรก็ตามจากผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างไม่มีการยอมในรูปแบบของการซื้อพันธบัตรรัฐบาล และการซื้อตราสารอื่นๆ ในช่วงก่อนและหลังการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ดังแสดงในตาราง 30

ตาราง 30 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับความถี่ของรูปแบบการยอม ในช่วงก่อนและหลังการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

รูปแบบของการยอม	ก่อนการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง			หลังการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง		
	ประจำ	บางครั้ง	ไม่เคย	ประจำ	บางครั้ง	ไม่เคย
เก็บเงินสดไว้ที่บ้าน	17 (10.24)	21 (12.65)	128 (77.11)	37 (22.29)	20 (12.05)	109 (65.66)
ฝากเงินไว้กับสถาบันการเงิน	29 (17.47)	17 (10.24)	120 (72.29)	92 (55.42)	15 (9.04)	59 (35.54)
ซื้อพันธบัตรรัฐบาล	0 (0.00)	0 (0.00)	166 (100.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	166 (100.00)
ซื้อตราสารอื่นๆ อาทิ (หุ้นกู้)	0 (0.00)	0 (0.00)	166 (100.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	166 (100.00)
ประกันชีวิต	0 (0.00)	2 (1.20)	164 (98.80)	17 (10.24)	0 (0.00)	149 (89.76)
อื่นๆ (ระบุ) เล่นแชร์	7 (4.22)	1 (0.60)	158 (95.18)	19 (11.45)	7 (4.22)	140 (84.34)
รวม	53 (5.32)	41 (4.12)	902 (90.56)	165 (16.57)	42 (4.22)	789 (79.22)

5.3 ด้านหนี้สิน

5.3.1 ผลต่อภาระหนี้สินและการบริหารจัดการภาระหนี้สิน

หลังจากประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าเป็นหนี้สินโดยรวมลดลง จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 65.66 รองลงมาคือ ไม่มีผลต่อหนี้สินโดยรวม จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 19.28 และมีผลทำให้หนี้สินโดยรวมเพิ่มขึ้นจากเดิม จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 15.06 ดังแสดงในตาราง 31

หากพิจารณาถึงความสามารถในการชำระหนี้ หลังจากประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นที่สามารถชำระหนี้สินได้ครบตามจำนวนเรียกเก็บทุกครั้ง จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 80.72 รองลงมาคือสามารถชำระหนี้สินได้ครบตามจำนวนเรียกเก็บได้บางครั้ง จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 12.65 และไม่ส่งหรือไม่สามารถชำระหนี้สินได้ครบตามจำนวนเรียกเก็บ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 6.63 ดังแสดงในตาราง 31

ตาราง 31 แสดงจำนวน ร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับผลของภาระหนี้สิน และการบริหารจัดการภาระหนี้สินหลังจากการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ผลต่อภาระหนี้สิน	<u>166</u>	<u>100</u>
ไม่ส่งผล	32	19.28
ส่งผลให้หนี้สินโดยรวมลดลงจากเดิม	109	65.66
ส่งผลให้หนี้สินโดยรวมเพิ่มขึ้นจากเดิม	25	15.06
ผลต่อการบริหารจัดการภาระหนี้สิน	<u>166</u>	<u>100</u>
ไม่ส่งผล/ไม่สามารถชำระหนี้สินได้ครบตามจำนวนเรียกเก็บ	11	6.63
ชำระหนี้สินได้ครบตามจำนวนเรียกเก็บทุกครั้ง	134	80.72
ชำระหนี้สินได้ครบตามจำนวนเรียกเก็บได้บางครั้ง	21	12.65

5.3.2 พฤติกรรมในการก่อหนี้และการบริหารจัดการหนี้สิน

สำหรับพฤติกรรมในการก่อหนี้และการบริหารจัดการหนี้สินในช่วงก่อนและหลังจากการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ผลการศึกษามีดังนี้

วัตถุประสงค์ของการก่อหนี้

จากผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่มีภาระหนี้สิน จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 86.14 หากพิจารณาภาระหนี้สินพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีภาระหนี้สินเกี่ยวกับบ้านและที่อยู่อาศัยมากที่สุด จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 7.23 ภาระหนี้สินด้านรถยนต์และรถจักรยานยนต์ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 5.42 และภาระหนี้สินเกี่ยวกับบัตรเครดิต จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.20 ตามลำดับ โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีภาระหนี้สินนั้นส่วนใหญ่มีแหล่งเงินกู้จากสถาบันการเงิน จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 13.86 ดังแสดงในตาราง 32

ตาราง 32 แสดงจำนวนและร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามวัตถุประสงค์ของการก่อหนี้และแหล่งเงินกู้

	จำนวน	ร้อยละ
วัตถุประสงค์ของการก่อหนี้	166	100.00
ไม่มีหนี้สิน	143	86.14
บ้าน/ที่อยู่อาศัย	12	7.23
รถยนต์/รถจักรยานยนต์	9	5.42
สินเชื่อ/บัตรเครดิต	2	1.20
แหล่งของเงินกู้	23	100.00
เพื่อน/ญาติ	0	0.00
สถาบันการเงิน	23	13.86
เงินกู้นอกระบบ	0	0.00

5.4 ด้านประสิทธิภาพ

5.4.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลจากการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการทำงานทางด้านปริมาณงาน/ผลงานที่ได้จากการปฏิบัติงาน

หลังประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการทำงาน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่ามีปริมาณงาน/ผลงานที่ได้รับจากการปฏิบัติงานลดลง จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 77.11 รองลงมาไม่มีกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่ามีผลต่อปริมาณงาน/ผลงานที่ได้รับ จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 19.28 และกลุ่มตัวอย่างจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 3.61 มีความคิดเห็นว่าการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแล้วปริมาณงาน/ผลงานที่ได้รับจากการปฏิบัติงานเพิ่มมากขึ้น

5.4.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลจากการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการทำงานทางด้านระยะเวลาที่ใช้ในการทำงาน

หลังประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการทำงาน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่ามีระยะเวลาที่ใช้ในการทำงานลดลง จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 80.72 รองลงมาไม่มีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 12.65 มีความคิดเห็นว่ามีผลต่อระยะเวลาในการทำงาน และกลุ่มตัวอย่างจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 3.61 มีความคิดเห็นว่าการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงส่งผลให้ระยะเวลาที่ใช้ในการทำงานเพิ่มมากขึ้น

5.4.3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลจากการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ในการทำงานทางด้านคุณภาพของผลงาน

หลังประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการทำงาน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าคุณภาพของผลงานเพิ่มสูงขึ้น จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 63.25 รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 23.50 มีความคิดเห็นว่าไม่มีผลต่อคุณภาพของผลงาน และกลุ่มตัวอย่างจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 13.25 มีความคิดเห็นว่าหลังประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงส่งผลให้คุณภาพของผลงานลดลง

5.4.4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลจากการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ในการทำงานทางด้านความถูกต้องของผลงาน

หลังประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการทำงาน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าผลงานมีความถูกต้องเพิ่มมากขึ้น จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 71.08 รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 21.69 มีความคิดเห็นว่าไม่มีผลต่อความถูกต้องของผลงาน และกลุ่มตัวอย่างจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 7.23 มีความคิดเห็นว่าหลังประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแล้วส่งผลให้ความถูกต้องของผลงานลดลง

5.4.5 ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลจากการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ในการทำงานทางด้านความผิดพลาดในการทำงาน

หลังประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการทำงาน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าความผิดพลาดในการทำงานลดลง จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 75.90 รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 15.66 มีความคิดเห็นว่าไม่มีผลต่อความผิดพลาดในการทำงาน และกลุ่มตัวอย่างจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 8.43 มีความคิดเห็นว่าหลังประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแล้วส่งผลให้ความผิดพลาดในการทำงานเพิ่มมากขึ้น

บทที่ 5

สรุปการอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงาน กรณีศึกษาพนักงานบริษัทประชาอาภรณ์ จำกัด (มหาชน) ซึ่งการศึกษาสามารถสรุปขั้นตอนและผลการศึกษาค้นคว้าได้ ดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพนักงานระดับปฏิบัติการ บริษัทประชาอาภรณ์ จำกัด (มหาชน)
2. เพื่อศึกษาระดับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการ บริษัทประชาอาภรณ์ จำกัด (มหาชน)
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับระดับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการ บริษัทประชาอาภรณ์ จำกัด (มหาชน)
4. เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับผลจากการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการ บริษัทประชาอาภรณ์ จำกัด (มหาชน)

ความสำคัญของการวิจัย

1. ผลการวิจัยจะเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ให้แก่บริษัท ประชาอาภรณ์ จำกัด (มหาชน) และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการนำไปปรับใช้ในการวางแผนประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้พนักงานในองค์กรสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตและการทำงานได้
2. ผลการวิจัยจะเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ให้แก่บริษัท ประชาอาภรณ์ จำกัด (มหาชน) และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการนำไปปรับใช้ในการวางแผนและการบริหารจัดการ หาแนวทางแก้ไขเพื่อให้พนักงานในองค์กรที่ดำเนินชีวิตและทำงานเกินพอดี ให้พอเพียง พอดี ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด
3. ผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ให้แก่องค์กรภาคเอกชนอื่นๆ ในการนำไปเป็นข้อมูลประกอบการกำหนดแนวทางในการบริหารจัดการองค์กรตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และส่งเสริมให้

พนักงานในองค์กรประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงานให้เกิดผลสำเร็จต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือพนักงานระดับปฏิบัติการทั้งพนักงานรายวันและพนักงานรายเดือนที่ทำงานในบริษัทประชารัฐ จำกัด (มหาชน) ในปีพ.ศ.2552 ทั้ง 4 สาขา ได้แก่ สำนักงานใหญ่ จังหวัดกรุงเทพฯ โรงงานสาขาลำพูน จังหวัดลำพูน โรงงานสาขากบินทร์บุรี จังหวัดปราจีนบุรี และโรงงานสาขานิคมอุตสาหกรรมเวลโกรว์ จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 1,110 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือพนักงานระดับปฏิบัติการทั้งพนักงานรายวันและพนักงานรายเดือน ที่ทำงานในบริษัทประชารัฐ จำกัด (มหาชน) ในปีพ.ศ. 2552 ทั้ง 4 สาขา ได้แก่ สำนักงานใหญ่ จังหวัดกรุงเทพฯ โรงงานสาขาลำพูน จังหวัดลำพูน โรงงานสาขากบินทร์บุรี จังหวัดปราจีนบุรี และโรงงานสาขานิคมอุตสาหกรรมเวลโกรว์ จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 166 คน ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้เกณฑ์

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและสังคม
2. ระดับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
3. ระดับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงาน
4. ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลจากการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิต

และการทำงาน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ประกอบด้วย ด้านแนวคิดของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และด้านองค์ประกอบของเศรษฐกิจพอเพียง ได้แก่ ด้านความพอประมาณ ด้านความมีเหตุผล ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว ด้านเงื่อนไขความรู้ และด้านเงื่อนไขคุณธรรม

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงาน โดยใช้หลักการพึ่งตนเองตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 5 ด้าน คือ ด้านจิตใจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านเทคโนโลยี และด้านเศรษฐกิจ

ตอนที่ 4 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับผลจากการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงาน

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากได้รับแบบสอบถามคืนกลับมาจากกลุ่มตัวอย่างแล้ว ผู้วิจัยนำมาจัดกระทำข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. การจัดกระทำข้อมูล

1.1 ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามและแยกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก

1.2 ประมวลผลข้อมูลและคำนวณหาค่าสถิติพื้นฐาน

2. การวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 วิเคราะห์ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของผู้ให้ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยนำเสนอเป็นตารางแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2.2 วิเคราะห์ระดับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพนักงานระดับปฏิบัติการบริษัท ประชาอาภรณ์ จำกัด (มหาชน) โดยการใช้สถิติบรรยาย ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2.3 วิเคราะห์ระดับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงาน โดยใช้หลักการพึ่งตนเองตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 5 ด้าน คือ ด้านจิตใจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านเทคโนโลยี และด้านเศรษฐกิจ โดยการใช้สถิติบรรยาย ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2.4 วิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลจากการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงาน โดยใช้สถิติบรรยาย ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงาน กรณีศึกษาพนักงานระดับปฏิบัติการ บริษัทประชาอาภรณ์ จำกัด มหาชน สรุปได้ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นหญิง อายุระหว่าง 26-30 ปี ศึกษาในระดับปริญญาตรี สถานภาพโสด พนักงานรายวัน มีประสบการณ์การทำงานอยู่ในช่วง 0.1-5 ปี มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 4 คน ไม่มีสมาชิกที่ไม่ประกอบอาชีพ มีรายได้จากการประกอบอาชีพ (ก่อนหักภาษีและค่าใช้จ่าย) 11,501 – 16,000 บาท ไม่มีรายได้จากการประกอบอาชีพเสริม กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เคยได้ยิน/ได้ทราบปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ในช่วงปี พ.ศ. 2546-2550 โดยได้ยิน/ได้ทราบปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงจากโทรทัศน์มากที่สุด และมีการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงาน ในช่วงปี พ.ศ. 2551-2553 โดยกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าได้ประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตระดับมาก และมีการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการทำงานระดับปานกลาง

ส่วนที่ 2 ระดับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ระดับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงนั้นแบ่งออกเป็น 6 ด้าน ได้แก่ ด้านแนวคิดของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านองค์ประกอบของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ประกอบด้วย ด้านความพอประมาณ ด้านความมีเหตุผล ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว ด้านเงื่อนไขความรู้ และเงื่อนไขคุณธรรม จากผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความรู้ ความเข้าใจอยู่ในระดับมากทั้ง 6 ด้าน โดยมีความรู้ ความเข้าใจด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัวมากที่สุด รองลงมาคือด้านเงื่อนไขคุณธรรม ด้านเงื่อนไขความรู้ ด้านความพอประมาณ ด้านแนวคิดของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ตามลำดับ ซึ่งผลการวิจัยในแต่ละด้านมีดังนี้

2.1 ด้านแนวคิดของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ด้านแนวคิดของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มี 17 ด้านย่อย พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความรู้ ความเข้าใจอยู่ในระดับมาก 13 ด้านย่อย โดยด้านย่อยที่กลุ่มตัวอย่างมีระดับความรู้ ความเข้าใจมากที่สุด คือ เศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญาที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำริชี้แนะแนวทางการดำเนินชีวิตแก่ประชาชนชาวไทย สำหรับความรู้ ความเข้าใจในระดับปานกลาง มี 3 ด้านย่อย และความรู้ ความเข้าใจในระดับน้อยมี 1 ด้านย่อย คือ รัฐบาลได้นำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นปรัชญานำทางในการพัฒนาและบริหารประเทศครั้งแรก ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550-2554)

2.2 ด้านความพอประมาณ

ด้านความพอประมาณมี 6 ด้านย่อย พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความรู้ ความเข้าใจอยู่ในระดับมาก 5 ด้านย่อย โดยด้านย่อยที่กลุ่มตัวอย่างมีระดับความรู้ ความเข้าใจมากที่สุด คือการซื้อหรือบริโภคสิ่งของเท่าที่จำเป็น เป็นตัวอย่างของความพอประมาณ และความรู้ ความเข้าใจอยู่ในระดับปาน

กลาง มี 1 ด้านย่อยคือ การประกอบอาชีพเสริมเพื่อมุ่งหวังการเพิ่มรายได้ให้เพียงพอกับรายจ่ายที่เพิ่มขึ้นเป็นตัวอย่างของความพอประมาณ

2.3 ด้านความมีเหตุผล

ด้านความมีเหตุผลมี 6 ด้านย่อย พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความรู้ ความเข้าใจอยู่ในระดับมาก 5 ด้านย่อย โดยด้านย่อยที่กลุ่มตัวอย่างมีระดับความรู้ ความเข้าใจมากที่สุดคือ ความมีเหตุผล หมายถึง การตัดสินใจในการปฏิบัติสิ่งใดนั้น จะต้องพิจารณาไตร่ตรองถึงผลที่จะเกิดขึ้นเสมอ และความรู้ ความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลางมี 1 ด้านย่อย คือ การซื้อของหรือหามาใช้ในการดำเนินชีวิตโดยไม่ทำให้ตนเองและผู้อื่นเดือดร้อนเป็นสิ่งที่ไม่ขัดแย้งกับแนวทางในการปฏิบัติตนอย่างมีเหตุผล

2.4 ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว

ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัวมี 6 ด้านย่อย พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความรู้ ความเข้าใจอยู่ในระดับมากทั้ง 6 ด้านย่อย โดยด้านย่อยที่กลุ่มตัวอย่างมีระดับความรู้ ความเข้าใจมากที่สุด คือ การทำบัญชีรายรับ-รายจ่าย เพื่อบริหารจัดการเงินของตนเอง เป็นตัวอย่างของการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว

2.5 ด้านเงื่อนไขความรู้

ด้านเงื่อนไขความรู้มี 5 ด้านย่อย พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความรู้ ความเข้าใจอยู่ในระดับมากทั้ง 5 ด้านย่อย โดยด้านย่อยที่กลุ่มตัวอย่างมีระดับความรู้ ความเข้าใจมากที่สุด คือ การเพิ่มพูนความรู้ โดยการติดตามข่าวสารตลอดเวลาทำให้รู้เท่าทันสถานการณ์ในปัจจุบันเป็นไปตามเงื่อนไขความรู้

2.6 ด้านเงื่อนไขคุณธรรม

ด้านเงื่อนไขคุณธรรมมี 5 ด้านย่อย พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความรู้ ความเข้าใจอยู่ในระดับมากทั้ง 5 ด้านย่อย โดยด้านย่อยที่กลุ่มตัวอย่างมีระดับความรู้ ความเข้าใจมากที่สุดคือ เงื่อนไขคุณธรรม หมายถึง ความซื่อสัตย์ สุจริต มีความอดทนและมีความเพียรในการดำเนินชีวิตและการทำงาน

ส่วนที่ 3 ระดับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงาน

3.1 การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงาน

การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงานพิจารณาจากหลักการพึ่งตนเองของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านจิตใจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านเทคโนโลยีและด้านเศรษฐกิจ จากผลการศึกษาพบว่าในช่วงก่อนและหลังการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงานกลุ่มตัวอย่างมีการประยุกต์ใช้ในระดับปานกลางคงเดิม อย่างไรก็ตามหากพิจารณาค่าเฉลี่ยพบว่ามีความเพิ่มสูงขึ้นจาก

2.75 เป็น 2.86 ซึ่งแสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างมีการประยุกต์ใช้เพิ่มมากขึ้นเล็กน้อย หากพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการประยุกต์ใช้ในด้านสังคมมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านเทคโนโลยี ด้านเศรษฐกิจและด้านจิตใจ ตามลำดับ ซึ่งผลการวิจัยในแต่ละด้านมีดังนี้

3.1.1 ด้านจิตใจ

หลังประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้านจิตใจ พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง หากพิจารณาในแต่ละด้านย่อยพบว่า ด้านย่อยที่มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด คือ การยอมรับและแก้ไขข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นจากการกระทำของตนทุกครั้ง และด้านย่อยที่มีระดับการปฏิบัติน้อยที่สุดคือ การรับของกำนัล/อามิสสินจ้าง หากไม่ทำให้หน่วยงาน/ผู้อื่นเดือดร้อน แต่หากพิจารณาเปรียบเทียบระดับการปฏิบัติทางด้านจิตใจในช่วงก่อนและหลังการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงานพบว่า มีระดับการปฏิบัติเพิ่มสูงขึ้น จากการปฏิบัติในระดับน้อยเป็นระดับปานกลาง

3.1.2 ด้านสังคม

หลังประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้านสังคม พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการปฏิบัติในระดับมาก หากพิจารณาในแต่ละด้านย่อยพบว่า ด้านย่อยที่มีระดับการปฏิบัติมากที่สุดคือ การร่วมมือในกิจกรรมของบริษัทฯ เช่น เลือกตั้ง คณะกรรมการโรงงานสีขาว กิจกรรม 5ส. และด้านย่อยที่มีระดับการปฏิบัติน้อยที่สุดคือ การไม่ปฏิเสธที่จะให้ความช่วยเหลือทุกคนที่ร้องขอความช่วยเหลือ แต่หากพิจารณาเปรียบเทียบระดับการปฏิบัติทางด้านสังคมในช่วงก่อนและหลังการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงานพบว่า มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมากคงเดิม แต่มีค่าเฉลี่ยเพิ่มสูงขึ้นจาก 3.52 เป็น 3.98

3.1.3 ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หลังประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงทางด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการปฏิบัติในระดับมาก หากพิจารณาในแต่ละด้านย่อยพบว่า ด้านย่อยที่มีระดับการปฏิบัติมากที่สุดคือ การนำกระดาษที่ใช้แล้วกลับมาใช้ใหม่ (Recycle) และด้านย่อยที่มีระดับการปฏิบัติน้อยที่สุดคือ การเปิดเครื่องปรับอากาศในห้องนอนทุกคืน แต่หากพิจารณาเปรียบเทียบระดับการปฏิบัติทางด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในช่วงก่อนและหลังการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงานพบว่า มีระดับการปฏิบัติเพิ่มสูงขึ้น จากการปฏิบัติในระดับปานกลางเป็นระดับมาก

3.1.4 ด้านเทคโนโลยี

หลังประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้านเทคโนโลยี พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง หากพิจารณาในแต่ละด้านย่อยพบว่า ด้านย่อยที่มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด

คือการศึกษาคู่มือเกี่ยวกับวิธีการใช้อุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้าที่ต้องใช้เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ให้เข้าใจอย่างชัดเจนทุกครั้งก่อนการใช้งาน และด้านย่อยที่มีระดับการปฏิบัติน้อยที่สุดคือ การนำความรู้ทางด้านวิธีการตัด-เย็บใหม่ๆมาประยุกต์ใช้ในงานตัด-เย็บที่ตนรับผิดชอบ แต่หากพิจารณาเปรียบเทียบระดับการปฏิบัติทางด้านเทคโนโลยีในช่วงก่อนและหลังการประยุกต์ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงานพบว่า มีระดับการปฏิบัติเพิ่มสูงขึ้น จากการปฏิบัติในระดับน้อยเป็นระดับปานกลาง

3.1.5 ด้านเศรษฐกิจ

หลังประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงทางด้านเศรษฐกิจ พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง หากพิจารณาในแต่ละด้านย่อยพบว่า ด้านย่อยที่มีระดับการปฏิบัติมากที่สุดคือ การลดการใช้จ่ายในการซื้อสินค้าและบริการที่ไม่จำเป็นในการดำรงชีพ และด้านย่อยที่มีระดับการปฏิบัติน้อยที่สุดคือ การซื้อสินค้าและบริการโดยระบบเงินผ่อน/สินเชื่อ แต่หากพิจารณาเปรียบเทียบระดับการปฏิบัติทางด้านเศรษฐกิจในช่วงก่อนและหลังการประยุกต์ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงานพบว่า มีระดับการปฏิบัติเพิ่มสูงขึ้น จากการปฏิบัติในระดับน้อยเป็นระดับปานกลาง

3.2 ระดับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงานโดยแยกตามสถานภาพส่วนบุคคลทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

หากพิจารณาระดับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงานโดยแยกตามสถานภาพส่วนบุคคลทางด้านเศรษฐกิจและสังคม โดยในการวิจัยครั้งนี้จะทำการศึกษา ประเภทของพนักงาน ประสบการณ์การทำงาน ณ หน่วยงานปัจจุบัน ของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นพนักงานรายเดือนและพนักงานรายวันส่วนใหญ่มีระดับการปฏิบัติในการดำเนินชีวิตและการทำงานอยู่ในระดับมากที่สุด-มาก-ปานกลาง

สำหรับด้านประสบการณ์การทำงาน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีประสบการณ์การทำงาน 0.1-5 ปี ณ หน่วยงานปัจจุบัน มีระดับการปฏิบัติในการดำเนินชีวิตและการทำงานอยู่ในระดับมากที่สุด-มาก-ปานกลาง เช่นเดียวกัน

ส่วนที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับระดับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงาน

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับระดับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงานพบว่า ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมีความสัมพันธ์กับระดับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกันทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

(r_{xy}) เท่ากับ 0.361 หากพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ระดับความรู้ความเข้าใจด้านแนวคิดของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความพอประมาณ ด้านความมีเหตุผล ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว เงื่อนไขความรู้และเงื่อนไขคุณธรรม กับระดับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกันทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (r_{xy}) เท่ากับ 0.059, 0.115, 0.044, 0.018, 0.042 และ 0.048 ตามลำดับ

หากพิจารณาระดับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับระดับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงานโดยแยกตามหลักการพึงพาทนเองตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับความรู้ ความเข้าใจอยู่ในระดับมาก มีระดับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงทางด้านจิตใจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เทคโนโลยี และทางด้านเศรษฐกิจ อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

ส่วนที่ 5 ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลจากการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงาน

5.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลจากการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิต

5.1.1 ด้านค่าใช้จ่าย

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า หลังประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงานส่งผลให้ค่าใช้จ่ายโดยรวมลดลงจาก 14,514 บาทต่อเดือน เหลือ 12,726 บาทต่อเดือน สามารถบริหารรายได้ให้เพียงพอกับค่าใช้จ่ายทุกเดือน โดยพฤติกรรมกรค่าใช้จ่าย และค่าใช้จ่ายโดยรวมเฉลี่ยลดลง มีการใช้จ่ายในรูปแบบของเงินสดเพิ่มมากขึ้น และมีการใช้จ่ายทางด้านบันเทิงทุกเดือน

5.1.2 ด้านการออม

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า หลังประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงาน ส่งผลให้การออมโดยรวมเฉลี่ยเพิ่มสูงขึ้นจาก 449.10 บาทต่อเดือน เป็น 2,681.90 บาทต่อเดือน โดยออมกับสถาบันการเงินมากที่สุด มีความถี่ในการออมเพิ่มสูงขึ้น และมีสัดส่วนการออมในรูปแบบของเงินสดและเงินฝากมากที่สุด

5.1.3 ด้านภาระหนี้สิน

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า หลังประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงานส่งผลให้หนี้สินโดยรวมลดลง หากพิจารณาถึงการบริหารจัดการภาระหนี้สิน กลุ่มตัวอย่างสามารถชำระหนี้สินได้ครบตามจำนวนเรียกเก็บทุกครั้ง สาเหตุของการก่อหนี้เกิดจากบ้านที่อยู่อาศัยมากที่สุด มีแหล่งเงินกู้จากสถาบันการเงิน

5.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลจากการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการทำงานทางด้านประสิทธิภาพ

5.2.1 ด้านปริมาณงาน/ผลงานที่ได้รับจากการปฏิบัติงาน

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงาน ส่งผลให้ปริมาณงาน/ผลงานที่ได้จากการปฏิบัติงานลดลง

5.2.2 ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการทำงาน

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงาน ส่งผลให้ระยะเวลาที่ใช้ในการทำงานลดลง

5.2.3 ด้านคุณภาพของผลงาน

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงาน ส่งผลให้คุณภาพของผลงานเพิ่มมากขึ้น

5.2.4 ด้านความถูกต้องของผลงาน

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงาน ส่งผลให้ความถูกต้องของผลงานเพิ่มมากขึ้น

5.2.5 ด้านความผิดพลาดในการทำงาน

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงาน ส่งผลให้ความผิดพลาดในการทำงานลดน้อยลง

การอภิปรายผล

ผลการศึกษาเรื่องการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงาน กรณีศึกษาพนักงานบริษัท ประชาอาภรณ์จำกัด (มหาชน) พบข้อมูลที่เป็นประเด็นสำคัญในการอภิปรายผล โดยการนำเสนอตามลำดับการอภิปรายผล ประกอบด้วย ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ระดับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและระดับการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงาน ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง เนื่องมาจากบริษัท ประชาอาภรณ์ จำกัด (มหาชน) ดำเนินธุรกิจประเภทสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ทำให้พนักงานส่วนใหญ่ของบริษัทฯ เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นพนักงานระดับปฏิบัติการทั้งพนักงานรายวันและพนักงานรายเดือนทั้ง 4 สาขา ซึ่งสาขาลำพูน สาขากบินทร์บุรี สาขานิคมอุตสาหกรรมเวลโกรว์ ส่วนใหญ่เป็นพนักงานรายวัน ในขณะที่สำนักงานใหญ่ ส่วนใหญ่เป็นพนักงานรายเดือน ทำให้ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างเป็นพนักงานรายวันมากกว่าพนักงานรายเดือน สำหรับ

รายได้จากการประกอบอาชีพอยู่ในช่วง 11,501– 16,000 บาท และไม่มีรายได้จากการประกอบอาชีพเสริม อันเนื่องมาจากรายได้ 11,501– 16,000 บาท เป็นรายได้ที่เกิดจากการทำงานล่วงเวลา หลังจากชั่วโมงทำงานปกติ สำหรับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงาน ในช่วงปี พ.ศ. 2551-2553 นั้นเกิดจากการที่บริษัท ได้มีการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการบริหารจัดการองค์กรในปี พ.ศ. 2550

2. ระดับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ระดับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจ และความสามารถที่นำแนวคิด หลักการ วิธีการ ของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตและการทำงานได้ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้พิจารณาจากความรู้ ความเข้าใจในด้านแนวคิดของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง รวมถึงองค์ประกอบของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในด้านความพอประมาณ ด้านความมีเหตุผล ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว ด้านเงื่อนไขความรู้ และด้านเงื่อนไขคุณธรรม กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้ ความเข้าใจอยู่ในระดับมากทุกด้าน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับความรู้ ความเข้าใจทางด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัวมากที่สุด รองลงมาคือด้านเงื่อนไขคุณธรรม ด้านเงื่อนไขความรู้ ด้านความพอประมาณ ด้านแนวคิดของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สรวิญญา อติแพทย์ (2551: 103) ที่ได้ทำการศึกษาระดับความรู้เกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของคณะทำงานแผนชีวิตชุมชนกรณีศึกษาชุมชนขยายผลในเขตกรุงเทพมหานคร โดยผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความรู้เกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในระดับมากเช่นเดียวกัน

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้ยินได้ทราบปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงจากแหล่งโทรทัศน์มากที่สุด ในขณะที่บอร์ดิประชาสัมพันธ์ของบริษัท มีจำนวนเพียงร้อยละ 10.84 แสดงให้เห็นว่าบอร์ดิประชาสัมพันธ์ของบริษัทไม่เป็นที่น่าสนใจของพนักงาน ทั้งในด้านรูปแบบและเนื้อหา และการอบรมดูงานเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมีจำนวนเพียงร้อยละ 4.52 ซึ่งพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นพนักงานรายเดือนที่ผ่านการอบรมดูงาน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าจำนวนของพนักงานที่ได้รับการอบรมดูงานมีจำนวนน้อยเกินไป และเน้นไปที่พนักงานประจำรายเดือนมากกว่าพนักงานรายวัน ซึ่งการอบรมทำให้เกิดเป็นความรู้ เป็นประสบการณ์ ผ่านการศึกษาจากข้อเท็จจริง และสะสมความรู้ไว้เป็นประโยชน์เพื่อนำมาปรับใช้ อันก่อให้เกิดสติปัญญาทักษะต่างๆ ที่เกิดจากการเรียนรู้ตนเอง ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดเกี่ยวกับความรู้ของ กู๊ด คาร์เตอร์ วี (Carter V., 1973,p.325) นอกจากนี้ความรู้ ความเข้าใจของพนักงานระดับปฏิบัติการยังสามารถจำแนกออกเป็นลำดับขั้นตอนโดยเรียงจากความซับซ้อนน้อยที่สุดไปหาความซับซ้อนมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการวัดความรู้ของ บลูมและคณะ (Bloom et.al.,1971,p271) คือ ความรู้ เกี่ยวกับสิ่งเฉพาะ พนักงานระดับปฏิบัติการสามารถจดจำความรู้ที่ได้

จาก โทรศัพท์ หนังสือพิมพ์ บอร์ดประชาสัมพันธ์ หรือการอบรมดูงาน ซึ่งแสดงให้เห็นว่า พนักงานระดับปฏิบัติการบริษัทประชาอาภรณ์ จำกัด (มหาชน) สามารถเชื่อมโยงความรู้ในเชิงสัญลักษณ์กับสิ่งที่เป็นรูปธรรม เป็นรากฐานของการสร้างความคิดที่เป็นนามธรรม

3. ระดับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงาน

ระดับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงาน หมายถึง การปฏิบัติตนในด้านการดำเนินชีวิตและการทำงาน of พนักงานระดับปฏิบัติการบริษัท ประชาอาภรณ์ จำกัด (มหาชน) ที่สามารถนำหลักการพึ่งตนเองของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตและการทำงานได้ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย ด้านจิตใจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านเทคโนโลยี และด้านเศรษฐกิจ ซึ่งในภาพรวมพบว่า หลังประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงานพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการปฏิบัติในระดับปานกลางคงเดิม แต่ค่าเฉลี่ยเพิ่มสูงขึ้นจาก 2.75 เป็น 2.86 หากพิจารณารายด้านพบว่าระดับการปฏิบัติทางด้านสังคมมากที่สุด รองลงมาคือด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านเทคโนโลยี ด้านเศรษฐกิจ และด้านจิตใจ ตามลำดับ

ซึ่งระดับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงานที่เพิ่มสูงขึ้นอาจมาจากบริษัทฯ ได้นำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวทางในการบริหารจัดการองค์กร ความรู้ที่ได้รับซึ่งก่อให้เกิดความเข้าใจ เกิดแรงจูงใจที่จะนำมาประยุกต์ใช้ โดยความรู้ที่ถูกต้อง ทำให้ทราบว่าจะนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตและการทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับการปฏิบัติของประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526 :13-14) ที่กล่าวว่า ความรู้เป็นสิ่งสำคัญที่ก่อให้เกิดความเข้าใจ เกิดแรงจูงใจที่จะปฏิบัติ ซึ่งการมีความรู้ที่ถูกต้องทำให้ทราบว่าจะปฏิบัติอย่างไร ฉะนั้นความรู้ ทศนคติ และการปฏิบัติจึงมีความสัมพันธ์กันต้องพึ่งพาอาศัยกันและกัน นอกจากนี้การมีความรู้ ความเข้าใจปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงอย่างเดียวไม่ได้เป็นข้อยืนยันว่าคุณจะปฏิบัติตามสิ่งที่ตนรู้เสมอไป ซึ่งในเรื่องของการรับของกำนัล/อามิสสินจ้างหากไม่ทำให้หน่วยงาน/ผู้อื่นเดือดร้อน มีระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับโรเจอร์ส (Rogers. 1997:30) ซึ่งในแนวคิดนี้ โรเจอร์สเรียกว่าช่องว่างของความรู้ ทศนคติและการยอมรับปฏิบัติหรือ KAP-GAB และได้อธิบายว่า ทศนคติกับพฤติกรรมของบุคคลนั้นไม่สัมพันธ์กันอย่างต่อเนื่องเสมอไป กล่าวคือเมื่อการสื่อสารก่อให้เกิดความรับรู้และทศนคติในทางบวกต่อสิ่งเร้า ในขั้นตอนการยอมรับปฏิบัติอาจมีผลในทางตรงกันข้ามก็ได้

4. ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับระดับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงาน

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับระดับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงานพบว่า ระดับ

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมีความสัมพันธ์กับระดับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกันทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (r_{xy}) เท่ากับ 0.361 หากพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ระดับความรู้ความเข้าใจด้านแนวคิดของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความพอประมาณ ด้านความมีเหตุผล ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว เงื่อนไขความรู้และเงื่อนไขคุณธรรม กับระดับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกันทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (r_{xy}) เท่ากับ 0.059, 0.115, 0.044, 0.018, 0.042 และ 0.048 ตามลำดับ ซึ่งแสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับความรู้ ความเข้าใจอยู่ในระดับมาก ทำให้มีระดับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงานทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความพอประมาณ ด้านความมีเหตุผล ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี ด้านเงื่อนไขความรู้ และด้านเงื่อนไขคุณธรรม อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน ซึ่งงานวิจัยของ สรัญญา อติแพทย์ (2551: 105) ที่ได้ทำการวิจัยในเรื่องของการดำเนินชีวิตตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของคณะทำงานแผนชีวิตชุมชน กรณีศึกษาชุมชนขยายผลในเขตกรุงเทพฯ ซึ่งได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้ กับระดับการปฏิบัติตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของคณะทำงานแผนชีวิตชุมชน ซึ่งผลที่ได้จากการวิจัยคือ ระดับความรู้เกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงมีความสัมพันธ์กับระดับการปฏิบัติตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในด้านร่างกายและจิตใจ และด้านสังคม ส่วนระดับการปฏิบัติตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในด้านเศรษฐกิจและด้านสิ่งแวดล้อมไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความรู้เกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง

5. ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลที่ได้จากการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงาน

กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าหลังจากประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ส่งผลให้มีการบริหารจัดการให้ค่าใช้จ่ายโดยรวมลดลง การออมเพิ่มมากขึ้น หนี้สินลดลง แต่อย่างไรก็ตามภาระหนี้สินที่ลดลงนี้ อาจเกิดจากการครบกำหนดในการชำระหนี้สินพอดี อาจไม่เกี่ยวข้องกับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิต

สำหรับความคิดเห็นเกี่ยวกับผลที่ได้จากการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการทำงานพบว่าปริมาณงาน/ผลงานที่ได้รับมีจำนวนลดลง ซึ่งจากการสอบถามข้อมูลเชิงลึก พบว่าการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการทำงานนั้น ส่งผลให้เกิดความล่าช้า ไม่สะดวกสบาย ทำให้ปริมาณงานที่ได้นั้นลดลง ตัวอย่างเช่น การนำกระดาษที่ใช้แล้วกลับมาใช้ใหม่ ซึ่งสถานที่เก็บอยู่ในบริเวณเครื่องถ่ายเอกสารชั้น 1 อาจทำให้เสียเวลาในการขึ้น-ลง อันส่งผลให้ปริมาณงาน/ผลงานที่ได้มีปริมาณลดลงด้วย สำหรับด้านระยะเวลาที่ใช้ในการทำงาน กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าหลังประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการทำงานแล้วพบว่าระยะเวลาที่ใช้ในการทำงานลดลง เนื่องจากการให้

ความร่วมมือ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ด้านคุณภาพของผลงานและความถูกต้องเพิ่มมากขึ้น จากการยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มที่ และด้านความผิดพลาดของผลงานลดลง เนื่องมาจากการศึกษาคู่มือเกี่ยวกับวิธีการใช้อุปกรณ์ต่างๆ ให้เข้าใจอย่างชัดเจนทุกครั้ง ก่อนการใช้งาน การศึกษาหาความรู้ที่เกี่ยวข้องกับงานอยู่เสมอ รวมถึงการยอมรับและแก้ไขข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่อง การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงาน กรณีศึกษาพนักงานบริษัทประชาอาภรณ์ จำกัด (มหาชน) สรุปได้ดังนี้

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาระดับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งประกอบไปด้วย 6 ด้าน ได้แก่ ด้านแนวคิดเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความมีเหตุผล ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว ด้านเงื่อนไขความรู้ ด้านเงื่อนไขคุณธรรม ซึ่งกลุ่มตัวอย่างมีระดับความรู้ ความเข้าใจอยู่ในระดับมากทุกด้าน แต่ด้านความมีเหตุผล กลุ่มตัวอย่างมีระดับความรู้ ความเข้าใจน้อยที่สุด โดยเฉพาะในเรื่องของการซื้อของหรูหรามาใช้ในการดำเนินชีวิต โดยไม่ทำให้ตนเองและผู้อื่นเดือดร้อน เป็นสิ่งที่ไม่ขัดแย้งกับแนวทางในการปฏิบัติตนอย่างมีเหตุผล ดังนั้นบริษัทประชาอาภรณ์ จำกัด (มหาชน) และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรทำการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ผ่านเสียงตามสาย หรือบอร์ดประชาสัมพันธ์ของบริษัทให้แก่พนักงานในองค์กร เพื่อให้เกิดการรับรู้และมีความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาสาระของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพิ่มมากขึ้น

2. จากการศึกษากการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงานโดยยึดหลักการพึ่งตนเอง ซึ่งประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ ด้านจิตใจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านเทคโนโลยี และด้านเศรษฐกิจ โดยภาพรวมพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง หากพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการปฏิบัติ ด้านสังคม และด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในระดับมาก สำหรับด้านเทคโนโลยี ด้านเศรษฐกิจและด้านจิตใจ มีการปฏิบัติในระดับปานกลาง ตามลำดับ ดังนั้นบริษัทประชาอาภรณ์ จำกัด (มหาชน) และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดทำกิจกรรมเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง ที่เปิดโอกาสให้พนักงานในองค์กรได้เข้ามามีส่วนร่วมในการรับผิดชอบ รวมถึงการให้ความช่วยเหลือ สนับสนุน และเชิดชูพนักงานที่เป็นแบบอย่างที่ดีในการดำเนินชีวิตตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้พนักงานในองค์กรนำไปปฏิบัติตามได้

3. บริษัทประชาอาภรณ์ จำกัด (มหาชน) และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยเกี่ยวข้องกับการทำงานเพื่อเป็นการกระตุ้นให้พนักงานใน

แต่ละหน่วยงานเกิดความกระตือรือร้นในการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการทำงานของตนเองเพิ่มมากขึ้น โดยนำผลของการประยุกต์ใช้ในแต่ละหน่วยงานมาปิดประกาศให้พนักงานในองค์กรได้รับทราบ และมีการให้รางวัลแก่หน่วยงานที่มีระดับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมากที่สุด หรือประสบความสำเร็จในการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการทำงานของหน่วยงานนั้นๆ เพื่อเป็นแรงจูงใจให้ประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการทำงานอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

4. ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับระดับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงาน พบว่าระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมีความสัมพันธ์กับระดับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงาน ดังนั้นบริษัทประชาอาภรณ์ จำกัด (มหาชน) และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดทำโครงการและการฝึกอบรมเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในด้านต่างๆ ให้แก่พนักงานในองค์กร และมีการทดสอบความรู้ ความเข้าใจของพนักงานในองค์กรเพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจอย่างถ่องแท้ รวมทั้งสามารถนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตได้อย่างเป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น

5. จากการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับผลที่ได้รับจากการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตพบว่า ค่าใช้จ่ายโดยรวมลดลง การออมโดยรวมเพิ่มสูงขึ้น ภาระหนี้สินลดลง ซึ่งเป็นการศึกษาทางด้านความคิดเห็นเท่านั้น ดังนั้นทางบริษัทประชาอาภรณ์ จำกัด (มหาชน) และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดเก็บข้อมูลเชิงลึกของพนักงานในองค์กร ด้านค่าใช้จ่ายต่อเดือน รายรับต่อเดือน รวมถึงภาระหนี้สิน เพื่อเป็นข้อมูลในการวางแผนเกี่ยวกับกิจกรรมเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อให้พนักงานนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตได้จริง

6. จากการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับผลที่ได้รับจากการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการทำงานพบว่าด้านปริมาณงานหรือผลงานที่ได้รับน้อยลงซึ่งมีสาเหตุมาจากการทำงานให้สอดคล้องกับเศรษฐกิจพอเพียง ดังนั้นบริษัทฯ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรนำข้อมูลที่ได้อภิเคราะห์ถึงสาเหตุของปริมาณงานหรือผลงานที่ได้รับน้อยลง รวมถึงวางแผนปรับเปลี่ยนการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้สอดคล้องกับระบบงานเพื่อให้พนักงานสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริง

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะว่าการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาข้อมูลจากพนักงานระดับปฏิบัติการ บริษัทประชาอาภรณ์ จำกัด (มหาชน) ซึ่งกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง เนื่องจากบริษัทฯ เป็น

ธุรกิจประเภทสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ทำให้ผลการศึกษาในด้านข้อมูลด้านเพศจึงพบว่าเพศหญิงมีระดับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมากกว่าเพศชาย หากผู้สนใจที่จะศึกษาเรื่องนี้ในครั้งต่อไป ควรมีจำนวนตัวอย่างด้านเพศที่ใกล้เคียงกัน

2. ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะว่าการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาพนักงานระดับปฏิบัติการทั้ง 4 สาขาดังนั้นในการศึกษาครั้งต่อไปควรทำการศึกษาในรูปแบบของการเปรียบเทียบระดับความรู้ ความเข้าใจ และระดับการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามหลักการพึ่งตนเองของแต่ละสาขา โดยนำผลที่ได้จากการศึกษามาวิเคราะห์และวางแผนให้สอดคล้องกับผลการศึกษาในแต่ละสาขา เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3. ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะว่าควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการวิเคราะห์ประสิทธิผลและประสิทธิภาพของการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงาน โดยอาศัยข้อมูลสถิติเชิงปริมาณ เพิ่มเติมจากข้อมูลทางด้านความคิดเห็น

4. ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะว่าควรทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งเสริมและเป็นอุปสรรคต่อการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงาน

บรรณานุกรม

- กนกกาญจน์ จวีรวงศ์. (2552). การดำเนินชีวิตโดยใช้หลักการพึ่งตนเองตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของบุคลากรโรงเรียนประถมศึกษา สำนักงานเขตภาษีเจริญ สังกัดกรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ ปศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กุลวดี ล้อมทอง วีระภัทรานนท์. (2550). การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต: ศึกษากรณี บุคลากรสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์. ปรินญาณินพนธ์ (พัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม). กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร
- ชวาล แพรัตน์กุล. (2526). เทคนิคการวัดผล. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ฐิพ อ่อนโคกสูง. (2522). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ทองเทพ เคลือบพณิชกุล; และ ปริญญา อรจิราพงศ์. (2545). การปฏิรูปการศึกษาไทยเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนไทยและความเสมอภาคทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: ดวงแก้ว.
- ทิตนา แหมมณี. (2542). ปรัชญาการพัฒนา: ทฤษฎีใหม่ตามแนวพระราชดำริ มิติด้านการศึกษาและพัฒนาคน. กรุงเทพฯ: (ม.ป.พ.). ถ่ายเอกสาร
- ธงชัย สันติวงษ์. (2540). องค์การและการบริหาร. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช
- นงาค์ คงเศรษฐกุล. (2549). แนวคิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน รากฐานความเป็นมาและการนำมาใช้ในสังคมไทย. วารสารวิชาการราชภัฏกรุงเทพฯ. 13(12): 49-56.
- บุญเกียรติ โชควัฒนา. (2550, มิถุนายน). สัมภาษณ์โดย นาริน ที่นิตยสารริเชอร์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2535). การวิจัยเบื้องต้น. ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2537). เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: พี แอนด์ บี พับลิชชิง.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2526). ทศนคติ: การวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- เปรม คำภีระแปง. 2543. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวทฤษฎีใหม่ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวของผู้นำท้องถิ่น ในจังหวัดพิษณุโลก. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การบริหารการศึกษา). พิษณุโลก: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.
- พิมพ์มล แก้วมณี. (2549). รายงานการประชุมวิชาการ ศวพท. ปี 2549. เชียงใหม่: โครงการวิจัยและพัฒนาระบบการผลิตเกษตรและวิสาหกิจชุมชนตามวิสาหกิจชุมชนตามวิถีเศรษฐกิจพอเพียง.
- พิศวง ธรรมพันธุ์. (2523). สังคมวิทยาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

- เพ็ญศรี เปลี่ยนขำ. (2550,กรกฎาคม-ธันวาคม). *วิถีการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง.วารสารวิชาการ ราชภัฏตะวันตก. 2(1): 27-30.*
- ไพศาล หวังพานิช. (2526). *การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.*
- รายงานประจำปี 2550 บริษัทประชาอาภรณ์ จำกัด (มหาชน). (2551). กรุงเทพฯ: ประชาอาภรณ์.
- วันรักษ์ มิ่งมณีนาคิน. 2537. *หลักเศรษฐศาสตร์จุลภาค. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช*
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2523). *การพัฒนาหลักสูตรและการสอนมิติใหม่. กรุงเทพฯ: รุ่งเรืองธรรม.*
- ศศิพร ปาณิกบุตร. 2544. *ปัจจัยทางสังคมและเศรษฐกิจที่มีความสัมพันธ์กับการดำเนินชีวิตของเกษตรกรในรูปแบบเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริทฤษฎีใหม่. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สังคมวิทยาประยุกต์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.*
- ศักดิ์สิน ช้องดารากุล. (2550, ตุลาคม-ธันวาคม). *ปัจจัยที่ทำให้ส่งผลต่อการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติ. วารสารวิชาการ. 10(5): 51-52.*
- สกล พรหมสิน. (2546). *ความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียงกับคุณภาพชีวิตของประชาชน ตำบลหงส์เจริญ อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.*
- สมพร กรุดน้อย. (2550). *ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้การประยุกต์ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการบริหารจัดการองค์การกับพฤติกรรมการดำเนินชีวิตและคุณภาพการทำงานของพนักงานกรณีศึกษา: พนักงานบริษัท แพรนด้า จิวเวลรี่ จำกัด (มหาชน). วิทยานิพนธ์ วท.ม. (วิทยาศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ถ่ายเอกสาร.*
- สมพร เทพสิทธิ์า. (2549). *การเดินทางรอยพระยุคลบาท เศรษฐกิจพอเพียง ช่วยแก้ปัญหาความยากจนและความทุจริต. กรุงเทพฯ: กองทุนอริยมรรค.*
- สัญญา สัญญาวิวัฒน์. (2536). *ทฤษฎีสังคมวิทยา: เนื้อหาและแนวการใช้ประโยชน์เบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- สันสกฤต มณีโมไนย. (2551). *ความรู้ ความเข้าใจและการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำเนินชีวิต: ศึกษากรณี นักศึกษาปริญญาโท ภาคพิเศษ คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. วิทยานิพนธ์ (พัฒนาศาสตร์และสิ่งแวดล้อม). กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.*
- สำนักกองทุนสนับสนุนงานวิจัย. (2549). *การศึกษากลุ่มและจัดทำฐานข้อมูลกลุ่ม องค์การ พื้นที่ ที่ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิต. กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี.*
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2548). *ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์21 เซ็นจูรี.*

- , (2548). นานาคำถามเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง. กรุงเทพฯ: สำนักงานฯ.
- , (2550). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่สิบ พ.ศ. 2550-2554. กรุงเทพฯ: สำนักงานนายกรัฐมนตรี
- , (2551). การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิต. กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี.
- , (2551). ชีวิตพอเพียง. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ดอกเบญ.
- สิริบุญญา อติแพทย์. (2551). การดำเนินชีวิตตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของคณะทำงานแผนชีวิตชุมชน: กรณีศึกษาชุมชนขยายผลในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การบริหารและนโยบายสวัสดิการสังคม) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- สุคนธ์ เหลืองอิงคะสุต. (2551). ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ความเข้าใจในปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริกับการบันทึกบัญชีครัวเรือนของประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลหนองไผ่ จังหวัดอุดรธานี. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. อุดรธานี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี. ถ่ายเอกสาร.
- สุเมธ ตันติเวชกุล. (2543, มีนาคม-เมษายน). การดำเนินชีวิตในระบบเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ. ข้าราชการครู. 45(2): 2-3.
- สุรพงษ์ โสธนะเสถียร. (2533). การสื่อสารกับสังคม กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสรี พงศ์พิศ. (2547). การสร้างแนวทางการร่วมมือด้านกาวิจัยภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคชุมชน เพื่อเสริมสร้างยุทธศาสตร์ทางปัญญาในการพัฒนาประเทศ: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- อัครา ราชแก้ว. (2550). การนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิตของพนักงานขับรถโดยสารประจำทาง จังหวัดปทุมธานี. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (พัฒนาสังคม) กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ศศิพร ปาณิกบุตร. (2544). ปัจจัยทางสังคมและเศรษฐกิจที่มีความสัมพันธ์กับการดำเนินชีวิตของเกษตรกรรูปแบบเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริทฤษฎีใหม่. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สังคมวิทยาประยุกต์) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- Bloom, Benjamin S. (1975). *Taxonomy of education objectives*. New York: David McKay.
- Carter, V.G. (ed). (1978). *Dictionary of Education*. New York: Mc Graw-Hill Book Company.
- Good, Carter V. (1973). *Dictionary of Education*. New York: McGraw-Hill.
- Huse, E.F. (1985). *Organizational development and change*. New York: NY West.

Jeff Hearn and Sasha Roseneil. (1990). *Consuming Cultures Power and Resistance*.
London: Macmillan Press.

Philip G. Zimbardo. (1979). *Psychology and Life*. Illinois. Scott, Foreman and company.

Schwartz, N.E. (1975). *Nutritional knowledge, attitudes, and practices of high school graduates*, Journal of The American Dietetic Association.

Thurstone L.L. (1964). *Attitude theory and measurement*. New York: John Wiley and Sons.

ภาคผนวก

ประวัติบริษัทประชาาภรณ์ จำกัด (มหาชน)

บริษัท ประชาาภรณ์ จำกัด (มหาชน) ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 31 มกราคม 2553 ดำเนินธุรกิจประเภทสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ประกอบด้วยเสื้อผ้าบุรุษ สตรี เด็กและชุดว่ายน้ำ โดยได้รับลิขสิทธิ์ให้เป็นผู้ผลิตสินค้าภายใต้เครื่องหมายการค้า ซึ่งเป็นที่รู้จักและนิยมกันทั้งในและต่างประเทศ เช่น Arrow, Lacoste, Elle และ BSC เป็นต้น บริษัทมุ่งมั่นในการเรียนรู้และพัฒนาคุณภาพวัตถุดิบตลอดจนระบบการผลิตให้มีความทันสมัยอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพตามมาตรฐานสากล ในปี 2531 บริษัทได้รับอนุมัติจากกระทรวงการคลัง ให้เป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และได้แปรสภาพเป็นบริษัทมหาชนในปี 2537 ปัจจุบันบริษัทมีทุนจดทะเบียนจำนวน 96 ล้านบาท

บริษัทมีฐานการผลิตแห่งแรกที่กรุงเทพฯ ต่อมาได้ขยายกำลังการผลิตไปยังส่วนภูมิภาค โดยก่อตั้งโรงงานอีก 3 สาขา คือ สาขาจังหวัดลำพูน สาขาสวนอุตสาหกรรมศรีสุพรรณบุรี กบินทร์บุรี จังหวัดปราจีนบุรี และสาขานิคมอุตสาหกรรมเวลโกรว์ จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยได้รับการส่งเสริมการลงทุน (BOI) ทำให้บริษัทมีส่วนร่วมในการสร้างงานให้กับประชาชนในท้องถิ่น

จากการที่บริษัทเป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย บริษัทตระหนักถึงบทบาทหน้าที่ ความรับผิดชอบต่อผู้ถือหุ้นและผู้มีส่วนได้เสีย จึงมุ่งมั่นตั้งแต่ฝ่ายจัดการตลอดจนพนักงานทุกระดับ ให้มีการกำกับดูแลกิจการที่ดี เน้นความซื่อสัตย์ โปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ สมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย (IOD) ได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานคณะกรรมการกต. และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้ทำการสำรวจบรรษัทภิบาลบริษัทจดทะเบียนประจำปี 2549 ได้ประเมินผลให้บริษัท ประชาาภรณ์ จำกัด (มหาชน) เป็นบริษัทที่มีผลการประเมินดีมาก ต่อเนื่องเป็นปีที่ 3 จากผลการประเมินดังกล่าวย่อมสร้างความน่าเชื่อถือและความเชื่อมั่นแก่ผู้ถือหุ้นและนักลงทุนมากยิ่งขึ้น

แบบสอบถาม

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการวิจัย เรื่อง การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงาน กรณีศึกษา: พนักงานบริษัท ประชาอาภรณ์ จำกัด (มหาชน) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ขอความกรุณาตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง ข้อมูลของท่านมีความจำเป็นและเป็นประโยชน์อย่างมากในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ การนำเสนอรายงานการวิจัยจะนำเสนอข้อมูลในภาพรวมโดยข้อมูลของท่านจะไม่ถูกเผยแพร่เป็นรายบุคคล

แบบสอบถามประกอบด้วย 4 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและสังคม
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตและการทำงาน
- ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับผลจากการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในด้านการดำเนินชีวิตและการทำงาน

ขอขอบคุณในความกรุณาตอบแบบสอบถาม

ผู้วิจัย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

คำชี้แจง : กรุณาเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับข้อมูลส่วนตัวของท่านตามความเป็นจริง

1. เพศ
☐ ชาย ☐ หญิง
2. อายุ ปี
3. ระดับการศึกษาสูงสุด
☐ ต่ำกว่าอนุปริญญา/ปวช. ☐ อนุปริญญา/ปวส.
☐ ปริญญาตรี ☐ ปริญญาโท
☐ ปริญญาเอก ☐ อื่นๆ(ระบุ).....
4. สถานภาพ
☐ โสด ☐ สมรส
☐ หย่าร้าง ☐ อื่นๆ(ระบุ).....
5. ประเภทของพนักงาน
☐ พนักงานรายวัน ☐ พนักงานรายเดือน
6. ประสบการณ์การทำงาน ณ หน่วยงานปัจจุบัน ปี เดือน
7. จำนวนสมาชิกในครอบครัว คน
8. จำนวนสมาชิกในครอบครัวที่ไม่ประกอบอาชีพ คน
9. รายได้ส่วนบุคคลเฉลี่ยต่อเดือน (ก่อนหักภาษีและค่าใช้จ่าย) บาท
10. รายได้จากการประกอบอาชีพเสริมเฉลี่ยต่อเดือน(ก่อนหักภาษีและค่าใช้จ่าย)บาท
11. ท่านเคยได้ยิน / ได้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงหรือไม่
☐ ทราบ ☐ ไม่ทราบ (ข้ามไปตอบข้อ 14)
12. ท่านรับทราบข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงครั้งแรกในปี พ.ศ.
13. ท่านรับทราบข้อมูลปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง จากแหล่งใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
☐ วิทยู ☐ โทรศัพท์
☐ หนังสือพิมพ์ ☐ การอบรมดูงาน
☐ บอร์ดประชาสัมพันธ์ของบริษัท ☐ อื่นๆ(ระบุ).....
14. ท่านเริ่มนำปรัชญาเศรษฐกิจมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตและการทำงานในปี พ.ศ.
15. ปัจจุบันท่านได้นำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตและการทำงานหรือไม่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
☐ ใช้ในการดำเนินชีวิต ระดับการประยุกต์ใช้ ☐ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย
☐ ใช้ในการทำงาน ระดับการประยุกต์ใช้ ☐ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย
☐ ไม่ได้ใช้

ตอนที่ 2 แบบสอบถามระดับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

คำชี้แจง : กรุณาเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ใช่ หรือ ไม่ใช่ ข้อความที่ตรงกับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของท่านมากที่สุด

ข้อความ	ใช่	ไม่ใช่
1.เศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญาที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำริชี้แนะแนวทางการดำเนินชีวิตแก่ประชาชนชาวไทย		
2.เศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญาที่กำหนดโดยองค์การสหประชาชาติ		
3.รัฐบาลได้นำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นปรัชญานำทางในการพัฒนาและบริหารประเทศครั้งแรก ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550-2554)		
4.เศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญาที่ชี้ถึงแนวทางการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนทุกระดับจนถึงระดับรัฐบาล		
5.เศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญาที่ชี้ถึงแนวทางการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของเกษตรกรมากกว่านายทุน		
6.เศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญาที่สามารถนำไปกำหนดแนวทางในการพัฒนาและบริหารประเทศได้		
7.เศรษฐกิจพอเพียงสามารถประยุกต์ใช้ได้เฉพาะสถานการณ์เศรษฐกิจตกต่ำเท่านั้น		
8.เศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญาที่ยึดหลักทางสายกลาง		
9.เศรษฐกิจพอเพียงเน้นการผลิตเพื่อบริโภคเพียงอย่างเดียว ไม่เน้นการผลิตเพื่อการค้า		
10.เศรษฐกิจพอเพียงเน้นการพึ่งตนเอง ไม่ติดต่อดำเนินค้าขายกับต่างประเทศ		
11.เศรษฐกิจพอเพียงตรงกับสำนวนไทยที่ว่า ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน		
12.หัวใจสำคัญของเศรษฐกิจพอเพียง คือ การอยู่อย่างสันโดษ		
13.เศรษฐกิจพอเพียงไม่สนับสนุนธุรกิจที่มุ่งแสวงหาผลกำไร		
14.ผลจากการประยุกต์ใช้เศรษฐกิจพอเพียง คือการพัฒนาที่สมดุลและยั่งยืนและความพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง		
15.ผลจากการประยุกต์ใช้เศรษฐกิจพอเพียง คือ ประชาชนมีความมั่งคั่งเพิ่มมากขึ้น		
16.ความพอเพียงประกอบด้วยคุณลักษณะ 3 ประการ คือ ความพอประมาณ ความมีเหตุผล และการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว		
17.การตัดสินใจและการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ให้อยู่ในระดับความพอเพียงได้นั้น ต้องอาศัยเงื่อนไขความรู้ และสติปัญญาเป็นพื้นฐาน		
18.ความพอประมาณ หมายถึง การปฏิบัติที่มีความพอดี ไม่มากเกินไปและไม่น้อยเกินไป โดยไม่ทำให้ตนเองและผู้อื่นเดือดร้อน		
19.การใช้จ่ายไม่เกินตัว ไม่ก่อหนี้สิน เป็นตัวอย่างของความพอประมาณ		
20.การซื้อหรือบริโภคสิ่งของเท่าที่จำเป็น เป็นตัวอย่างของความพอประมาณ		

ข้อความ	ใช่	ไม่ใช่
21.ความตระหนี่ เป็นตัวอย่างของความพอประมาณ		
22.การประกอบอาชีพเสริม เพื่อมุ่งหวังการเพิ่มรายได้ให้เพียงพอกับรายจ่ายที่เพิ่มขึ้น เป็นตัวอย่างของความพอประมาณ		
23.การประกอบอาชีพด้วยความตั้งใจ ไม่ยึดติดในตำแหน่งหน้าที่การงานเพียงอย่างเดียว เป็นตัวอย่างของความพอประมาณ		
24.ความมีเหตุผล หมายถึง การตัดสินใจในการปฏิบัติสิ่งใดนั้น จะต้องพิจารณาไตร่ตรองถึงผลที่จะเกิดขึ้นเสมอ		
25.การกู้ยืมเงินเพื่อซื้อจักรเย็บผ้าเพื่อประกอบอาชีพเสริม เป็นตัวอย่างของความมีเหตุผล		
26.การซื้อของหรูหรามาใช้ในการดำเนินชีวิต โดยไม่ทำให้ตนเองและผู้อื่นเดือดร้อน เป็นสิ่งที่ไม่ขัดแย้งกับแนวทางในการปฏิบัติตนอย่างมีเหตุผล		
27.การกู้ยืมเงินเพื่อซื้อทรัพย์สิน เช่น บ้าน/รถยนต์เพื่อให้เกิดความขัดแย้งกับเพื่อนฝูง เป็นตัวอย่างของความมีเหตุผล		
28.การตัดสินใจซื้อ/เปลี่ยนเครื่องมือ-เครื่องจักรที่ใช้ในการทำงานเพื่อเพิ่มความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี แม้ว่าเครื่องมือ-เครื่องจักรยังอยู่ในสภาพใช้งานได้เป็นตัวอย่างของความมีเหตุผล		
29.การเพิ่มการลงทุน เพื่อให้เหนือกว่าคู่แข่ง เป็นตัวอย่างของความมีเหตุผล		
30.การมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว หมายถึง การเตรียมตัวให้พร้อมรับผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้ในอนาคต		
31.การเก็บออมไว้ใช้จ่ายยามฉุกเฉิน เป็นตัวอย่างของการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว		
32.การทำบัญชีรายรับ-รายจ่าย เพื่อบริหารจัดการเงินของตนเอง เป็นตัวอย่างของการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว		
33.การกู้เงินมาใช้จ่ายให้เพียงพอในครอบครัว เป็นตัวอย่างของการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว		
34.การใช้เวลาว่างเพื่อประกอบอาชีพเสริม เป็นตัวอย่างของการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว		
35.การทำงานอย่างมีระเบียบแบบแผนเป็นขั้นตอน เป็นตัวอย่างของการมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว		
36.เงื่อนไขความรู้ หมายถึง ความรอบคอบที่จะนำความรู้และความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตและการทำงาน		
37.เงื่อนไขความรู้ ต้องประกอบด้วยความรู้ คือ ความรู้ลึกในงานที่จะปฏิบัติ และรู้กว้างในสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับงาน		
38.การเพิ่มพูนความรู้ โดยการติดตามข่าวสารตลอดเวลาทำให้รู้เท่าทันสถานการณ์ในปัจจุบัน เป็นไปตามเงื่อนไขความรู้		
39.การดำเนินชีวิตและการทำงานไม่ควรยึดพื้นฐานความรู้ เนื่องจากยึดตามคำพังเพยที่ว่า ความรู้ท่วมหัวเอาตัวไม่รอด		
40.การทำงานควรเลือกทำงานในตำแหน่งที่ให้ค่าตอบแทนสูงมากกว่าเลือกทำงานในตำแหน่งงานที่ต้องใช้ความรู้ความสามารถ		

ข้อความ	ใช่	ไม่ใช่
41.เจื่อนไขคุณธรรม หมายถึง ความซื่อสัตย์ สุจริต มีความอดทนและมีความเพียรในการดำเนินชีวิตและการทำงาน		
42.การดำเนินชีวิตและการทำงานตามกฎหมายมาตรฐานของสังคมและองค์กร ทำให้ขาดความเป็นอิสระจึงไม่ควรคล้อยตาม		
43.การรักษาศีลธรรมตามหลักศาสนา เป็นไปตามเจื่อนไขคุณธรรม		
44.การทำงานด้วยความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่การงาน เป็นไปตามเจื่อนไขคุณธรรม		
45.การทำงานด้วยความตั้งใจ ไม่ละเลย และมีความหนักแน่นอดทนทำให้งานประสบความสำเร็จ เป็นไปตามเจื่อนไขคุณธรรม		

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับผลจากการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตและการทำงาน

ตอนที่ 4.1 แบบสอบถามเกี่ยวกับผลจากการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตด้านค่าใช้จ่าย

คำชี้แจง : กรุณาเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หน้าข้อความและระบุข้อมูลในช่องว่างที่เว้นไว้

1. การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิต ส่งผลต่อการบริหารจัดการค่าใช้จ่ายในการดำเนินชีวิต (ชีวิตประจำวัน/สังสรรค์/บันเทิง/รักษาสุขภาพ)ของท่านหรือไม่ ในลักษณะใด

- ☐ ไม่ส่งผล
- ☐ ส่งผลให้ค่าใช้จ่ายโดยรวม ลดลงจากเดิม %
- ☐ ส่งผลให้ค่าใช้จ่ายโดยรวม เพิ่มขึ้นจากเดิม %

2. จากการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตส่งผลต่อการบริหารค่าใช้จ่ายในการดำเนินชีวิตหรือไม่ ในลักษณะใด

- ☐ ไม่ส่งผล
- ☐ ส่งผลให้
- ☐ รายได้เพียงพอกับค่าใช้จ่ายทุกเดือน
- ☐ รายได้เพียงพอกับค่าใช้จ่ายบางเดือน
- ☐ รายได้ไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่ายทุกเดือน

3. พฤติกรรมการใช้จ่ายของท่านในช่วงก่อนและหลังจากการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิต กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ และระบุข้อมูลในช่องว่างที่เว้นไว้ ทั้งนี้โดยตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

พฤติกรรม การใช้จ่าย	ก่อนการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	หลังการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
วัตถุประสงค์ ของค่าใช้จ่าย	หน่วย : (บาท: เดือน) ☐ ชีวิตประจำวัน ☐ สังสรรค์/บันเทิง ☐ รักษาสุขภาพ ☐ อื่นๆ (ระบุ) รวมยอดค่าใช้จ่าย	หน่วย : (บาท: เดือน) ☐ เพิ่มขึ้น..... ☐ ลดลง..... ☐ คงเดิม ☐ เพิ่มขึ้น..... ☐ ลดลง..... ☐ คงเดิม ☐ เพิ่มขึ้น..... ☐ ลดลง..... ☐ คงเดิม ☐ เพิ่มขึ้น..... ☐ ลดลง..... ☐ คงเดิม
รูปแบบของ การใช้จ่าย	หน่วย : (%ของค่าใช้จ่าย) ☐ เงินสด% ☐ บัตรเครดิต% ☐ เงินผ่อน% ☐ สินเชื่อ% ☐ อื่นๆ (ระบุ)%	หน่วย : (%ของค่าใช้จ่าย) ☐ เพิ่มขึ้น..... ☐ ลดลง..... ☐ คงเดิม ☐ เพิ่มขึ้น..... ☐ ลดลง..... ☐ คงเดิม ☐ เพิ่มขึ้น..... ☐ ลดลง..... ☐ คงเดิม ☐ เพิ่มขึ้น..... ☐ ลดลง..... ☐ คงเดิม
ความถี่การใช้ จ่ายด้านบันเทิง	☐ ทุกวัน ☐ ทุกสัปดาห์ ☐ ทุกเดือน ☐ อื่นๆ(ระบุ).....	☐ ทุกวัน ☐ ทุกสัปดาห์ ☐ ทุกเดือน ☐ อื่นๆ(ระบุ).....

ตอนที่ 4.2 แบบสอบถามเกี่ยวกับผลจากการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตด้านการออม

คำชี้แจง : กรุณาเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หน้าข้อความและระบุข้อมูลในช่องว่างที่เว้นไว้

1. การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิต ส่งผลต่อการออมของท่านหรือไม่ ในลักษณะใด

☐ ไม่ส่งผล

☐ ส่งผลให้มีการออมโดยรวม ลดลงจากเดิม %

☐ ส่งผลให้มีการออมโดยรวม เพิ่มขึ้นจากเดิม %

2. พฤติกรรมการออมของท่านในช่วงก่อนและหลังจากการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิต

กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ และระบุข้อมูลในช่องว่างที่เว้นไว้ ทั้งนี้โดยตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

พฤติกรรม การออม	ก่อนการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	หลังการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
รูปแบบ การออม	หน่วย : (บาท) ☐ ไม่มีการออม ☐ มีการออม ☐ เก็บเงินสดไว้ที่บ้าน ☐ ฝากเงินไว้กับสถาบันการเงิน..... ☐ ซื้อพันธบัตรรัฐบาล ☐ ซื้อตราสารอื่นๆ อาทิ (หุ้นกู้)..... ☐ ซื้อประกันชีวิต ☐ อื่นๆ(ระบุ).....	หน่วย : (บาท) ☐ เพิ่มขึ้น..... ☐ ลดลง..... ☐ คงเดิม ☐ เพิ่มขึ้น..... ☐ ลดลง..... ☐ คงเดิม ☐ เพิ่มขึ้น..... ☐ ลดลง..... ☐ คงเดิม ☐ เพิ่มขึ้น..... ☐ ลดลง..... ☐ คงเดิม ☐ เพิ่มขึ้น..... ☐ ลดลง..... ☐ คงเดิม ☐ เพิ่มขึ้น..... ☐ ลดลง..... ☐ คงเดิม
ความถี่ของ การออม	เก็บเงินสดไว้ที่บ้าน ☐ ประจำ ☐ บางครั้ง ☐ ไม่เคย ฝากเงินกับสถาบันฯ ☐ ประจำ ☐ บางครั้ง ☐ ไม่เคย ซื้อพันธบัตรรัฐบาล ☐ ประจำ ☐ บางครั้ง ☐ ไม่เคย ซื้อตราสารอื่นๆ ☐ ประจำ ☐ บางครั้ง ☐ ไม่เคย ซื้อประกันชีวิต ☐ ประจำ ☐ บางครั้ง ☐ ไม่เคย อื่นๆ(ระบุ) ☐ ประจำ ☐ บางครั้ง ☐ ไม่เคย	☐ ประจำ ☐ บางครั้ง ☐ ไม่เคย ☐ ประจำ ☐ บางครั้ง ☐ ไม่เคย ☐ ประจำ ☐ บางครั้ง ☐ ไม่เคย ☐ ประจำ ☐ บางครั้ง ☐ ไม่เคย ☐ ประจำ ☐ บางครั้ง ☐ ไม่เคย ☐ ประจำ ☐ บางครั้ง ☐ ไม่เคย
สัดส่วน การออม	ออมในรูปเงินสดและเงินฝาก % ออมในรูปแบบต่างๆ % รวมเงินออมทุกรูปแบบ %	ออมในรูปเงินสดและเงินฝาก % ออมในรูปแบบต่างๆ % รวมเงินออมทุกรูปแบบ %

ตอนที่ 4.3 แบบสอบถามเกี่ยวกับผลจากการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตด้านหนี้สิน

คำชี้แจง : กรุณาเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หน้าข้อความและระบุข้อมูลในช่องว่างที่เว้นไว้

1. การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิต ส่งผลต่อภาระหนี้สินของท่านหรือไม่ ในลักษณะใด

☐ ไม่ส่งผล

☐ ส่งผลให้หนี้สินโดยรวม ลดลงจากเดิม %

☐ ส่งผลให้หนี้สินโดยรวม เพิ่มขึ้นจากเดิม %

2. จากการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิตส่งผลต่อการบริหารจัดการภาระหนี้สินของท่านหรือไม่ ในลักษณะใด

☐ ไม่ส่งผล

☐ ส่งผลให้

☐ ชำระหนี้สินได้ครบตามจำนวนเรียกเก็บทุกครั้ง

☐ ชำระหนี้สินได้ครบตามจำนวนเรียกเก็บได้บางครั้ง

☐ ไม่สามารถชำระหนี้สินได้ครบตามจำนวนเรียกเก็บ

3. พฤติกรรมในการก่อหนี้และบริหารจัดการหนี้สินของท่านในช่วงก่อนและหลังจากการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิต

กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ และระบุข้อมูลในช่องว่างที่เว้นไว้ ทั้งนี้โดยตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

พฤติกรรม การก่อหนี้	ก่อนการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	หลังการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
วัตถุประสงค์ การก่อหนี้	☐ ไม่มีหนี้สิน ☐ มีหนี้สิน ☐ บ้าน/ที่อยู่อาศัย ☐ รถยนต์/รถจักรยานยนต์ ☐ สินเชื่อ/บัตรเครดิต ☐ อื่นๆ(ระบุ)	☐ ไม่มีหนี้สิน ☐ มีหนี้สิน ☐ บ้าน/ที่อยู่อาศัย ☐ รถยนต์/รถจักรยานยนต์ ☐ สินเชื่อ/บัตรเครดิต ☐ อื่นๆ(ระบุ)
แหล่งเงินกู้ และจำนวน หนี้สิน	หน่วย : บาท ☐ เพื่อน/ญาติ ☐ สถาบันการเงิน ☐ เงินกู้ยืมระบบ ☐ อื่นๆ(ระบุ) ยอดรวมหนี้สิน	หน่วย : บาท ☐ เพื่อน/ญาติ ☐ สถาบันการเงิน ☐ เงินกู้ยืมระบบ ☐ อื่นๆ(ระบุ)

4.4 แบบสอบถามเกี่ยวกับผลจากการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการทำงานด้านประสิทธิภาพ
 กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ และระบุข้อมูลในช่องว่างที่เว้นไว้

1. การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการทำงานส่งผลต่อปริมาณของงาน/ผลงานหรือไม่ในระดับใด อย่างไร

☐ ไม่ส่งผล

☐ ส่งผลให้ปริมาณงาน/ผลงานเพิ่มขึ้น% ☐ มากที่สุด ☐ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย ☐ น้อยที่สุด

☐ ส่งผลให้ปริมาณงาน/ผลงานลดลง% ☐ มากที่สุด ☐ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย ☐ น้อยที่สุด

.....

2. การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการทำงานส่งผลต่อระยะเวลาที่ใช้ในการทำงานหรือไม่ ในระดับใด
 อย่างไร

☐ ไม่ส่งผล

☐ ส่งผลให้ใช้ระยะเวลาในการทำงานเพิ่มขึ้น.....% ☐ มากที่สุด ☐ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย ☐ น้อยที่สุด

☐ ส่งผลให้ใช้ระยะเวลาในการทำงานลดลง% ☐ มากที่สุด ☐ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย ☐ น้อยที่สุด

.....

3. การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการทำงานส่งผลต่อคุณภาพของผลงานหรือไม่ในระดับใด อย่างไร

☐ ไม่ส่งผล

☐ ส่งผลให้คุณภาพของผลงานเพิ่มขึ้น% ☐ มากที่สุด ☐ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย ☐ น้อยที่สุด

☐ ส่งผลให้คุณภาพของผลงานลดลง% ☐ มากที่สุด ☐ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย ☐ น้อยที่สุด

.....

4. การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการทำงานส่งผลให้ผลงานเกิดความถูกต้องหรือไม่ในระดับใด อย่างไร

☐ ไม่ส่งผล

☐ ส่งผลให้ผลงานเกิดความถูกต้องเพิ่มขึ้น% ☐ มากที่สุด ☐ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย ☐ น้อยที่สุด

☐ ส่งผลให้ผลงานเกิดความถูกต้องลดลง% ☐ มากที่สุด ☐ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย ☐ น้อยที่สุด

.....

5. การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการทำงานส่งผลต่อความผิดพลาดในการทำงานหรือไม่ในระดับใด
อย่างไร

☐ ไม่ส่งผล

☐ ส่งผลให้ผลงานเกิดความผิดพลาดเพิ่มขึ้น% ☐ มากที่สุด ☐ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย ☐ น้อยที่สุด

☐ ส่งผลให้ผลงานเกิดความผิดพลาดลดลง% ☐ มากที่สุด ☐ มาก ☐ ปานกลาง ☐ น้อย ☐ น้อยที่สุด

.....
.....
.....

ขอขอบคุณในการตอบแบบสอบถาม

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ – ชื่อสกุล

นางสาวสุจิตรา เตยานุรักษ์

วันเดือนปีเกิด

18 มิถุนายน 2525

สถานที่เกิด

กรุงเทพฯ

สถานที่อยู่ปัจจุบัน

125 ซอยประชาอุทิศ 19 แขวงบางมด เขตทุ่งครุ กรุงเทพฯ 10140

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2547

ศศ.บ. (เศรษฐศาสตรบัณฑิต)

จากมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

พ.ศ. 2552

ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์การจัดการ)

จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ